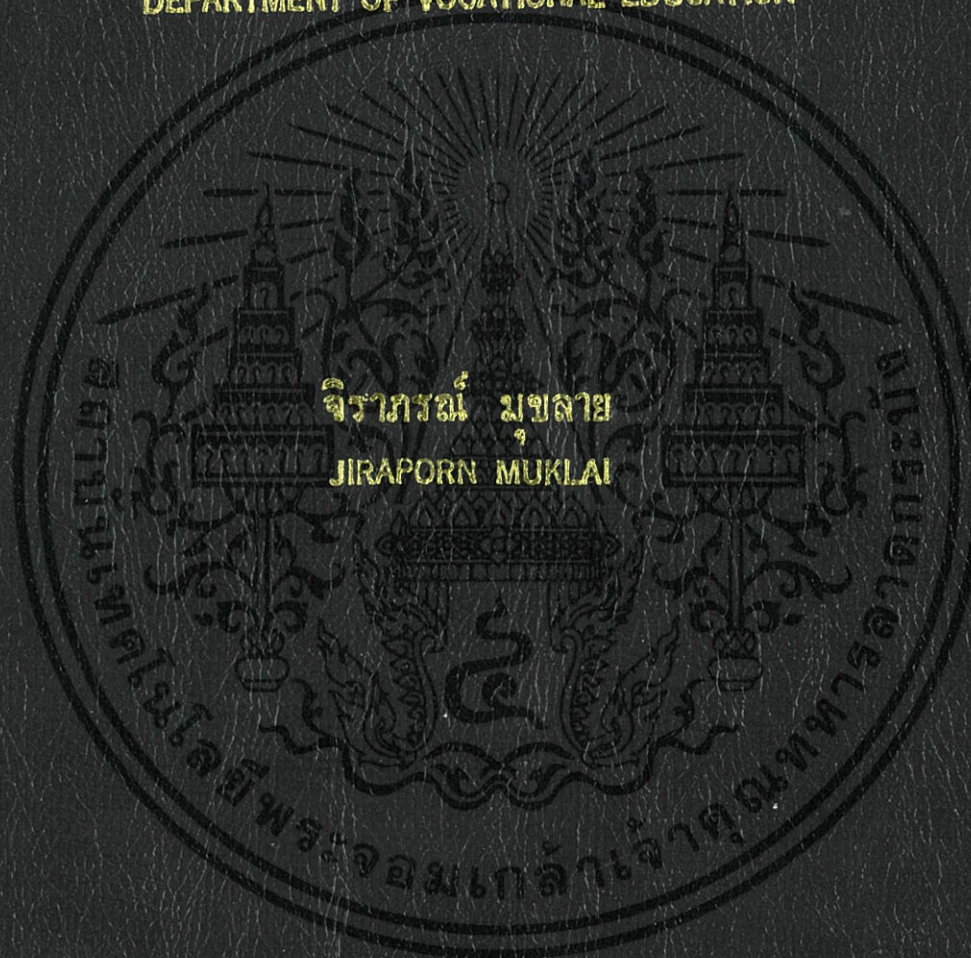

ความต้องการพัฒนาของอาจารย์วิทยาลัยพาณิชย์การ
สังกัดกรมอาชีวศึกษา

DEVELOPMENT NEEDS OF COMMERCIAL COLLEGE TEACHERS
DEPARTMENT OF VOCATIONAL EDUCATION

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษา

สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2543

ISBN 974-622-876-5

ความต้องการพัฒนาของอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ
สังกัดกรมอาชีวศึกษา

DEVELOPMENT NEEDS OF COMMERCIAL COLLEGE TEACHERS
DEPARTMENT OF VOCATIONAL EDUCATION

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เลขที่.....
เลขทะเบียน..... 36263
วัน, เดือน, ปี..... 7 ส.ค. 2543

พ.ศ. 2543

ISBN 974-622-876-5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

DEVELOPMENT NEEDS OF COMMERCIAL COLLEGE TEACHERS

DEPARTMENT OF VOCATIONAL EDUCATION

JIRAPORN MUKLAI

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT

OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF

MASTER OF INDUSTRIAL EDUCATION IN VOCATIONAL ADMINISTRATION

SCHOOL OF GRADUATE STUDIES

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

2000

ISBN 974-622-876-5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

COPYRIGHT 2000

SCHOOL OF GRADUATE STUDIES

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ใบรับรองวิทยานิพนธ์

หัวข้อวิทยานิพนธ์ ความต้องการพัฒนาของอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา
DEVELOPMENT NEEDS OF COMMERCIAL COLLEGE TEACHERS
DEPARTMENT OF VOCATIONAL EDUCATION

ชื่อนักศึกษา นางสาวจิราภรณ์ मुखलय

รหัสประจำตัว 39064120

ปริญญา ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต

สาขาวิชา การบริหารอาชีวศึกษา

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ อาจารย์อัจฉรา สืบสินธุ์สกุลไชย

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม ดร.ศิริพรรณ ชุมนุม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์		ลายมือชื่อ
อาจารย์อัจฉรา	สืบสินธุ์สกุลไชย	
ดร.ศิริพรรณ	ชุมนุม	
ผศ.ดร.เนาวรัตน์	วิไลชนม์	
รศ.ดร.สมพร	ไชยะ	
ดร.ณรงค์	พิมสาร	

วัน/เดือน/ปี ที่สอบ 2 มิถุนายน 2543 เวลา 13.00 น. เป็นต้นไป

สถานที่สอบ ณ ห้องเรียนปริญญาเอก คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

(รศ.ดร.มนัส ตั้งวรศิลป์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่...14...เดือน...มิถุนายน...พ.ศ. 2543

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ความต้องการพัฒนาของอาจารย์วิทยาลัยพัฒนการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา
นักศึกษา	จิราภรณ์ มุขลาย
รหัสประจำตัว	39064120
ปริญญา	ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	การบริหารอาชีวศึกษา
พ. ศ.	2543
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์	อาจารย์อัจฉรา สืบสินธุ์สกุลไชย
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม	ดร. ศิริพรรณ ชุมชุม

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาความต้องการพัฒนาของอาจารย์วิทยาลัย
พัฒนการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา เกี่ยวกับความต้องการพัฒนาใน 3 ด้านคือ ความรู้ในวิชาชีพ
ความรอบรู้ที่เกี่ยวข้อง และความสามารถในการถ่ายทอด พร้อมทั้งเปรียบเทียบความต้องการพัฒนา
ของอาจารย์เกี่ยวกับความต้องการพัฒนาใน 3 ด้าน จำแนกตามกลุ่มวิทยาลัย และคณะวิชา

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาได้แก่อาจารย์ที่ทำการสอนในวิทยาลัยพัฒนการ สังกัดกรม
อาชีวศึกษา 5 แห่ง 6 คณะวิชา จำนวน 296 คน นำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และ
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วเปรียบเทียบหาค่า t - Test และ F - Test โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป
SPSS/PC +

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ความต้องการพัฒนาของอาจารย์วิทยาลัยพัฒนการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ใน
ภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า
 - 1.1 ด้านความรู้ในวิชาชีพ อาจารย์มีความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย
เรื่องศึกษาค้นคว้าข้อมูลที่ทันสมัยในวิชาที่สอนสูงสุด
 - 1.2 ด้านความรอบรู้ที่เกี่ยวข้อง อาจารย์มีความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับมาก โดยมี
ค่าเฉลี่ยเรื่องความรู้ในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสูงสุด
 - 1.3 ด้านความสามารถในการถ่ายทอด อาจารย์มีความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับมาก
โดยมีค่าเฉลี่ยเรื่องความสามารถในการใช้เทคนิคการสอนสมัยใหม่สูงสุด

2. ผลการเปรียบเทียบ

2.1 ความต้องการพัฒนาอาจารย์ในด้านต่าง ๆ จำแนกตามกลุ่มวิทยาลัยเก่า กับ กลุ่มวิทยาลัยใหม่ พบว่า ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทั้ง 3 ด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.2 ความต้องการพัฒนาอาจารย์ จำแนกตามคณะวิชาที่สังกัด พบว่าในภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านความรู้ในวิชาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนด้านอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า

ด้านความรู้ในวิชาชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในเรื่อง ความรู้ความสามารถในวิชาชีพสูงขึ้น ความรู้ด้านเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอน และการฝึกปฏิบัติการใช้เครื่องมืออุปกรณ์ที่ทันสมัยในวิชาที่สอน

ด้านความรู้ที่เกี่ยวข้อง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในเรื่อง ความรู้ความสามารถเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนศิลปวัฒนธรรมของชาติ และความรู้เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

ด้านความสามารถในการถ่ายทอด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ในเรื่อง ความสามารถในการสร้างข้อสอบที่ดี

Thesis Title	Development needs of Commercial College teachers department of vocational education
Student	Miss Jiraporn Muklai
Student I.D.	39064120
Degree	Master of Industrial Education in Vocational Administration
Programme	Vocational Administration
Year	2000
Thesis Advisor	Mrs. Ashara Suebsinskulchai
Thesis Co-advisor	Dr. Siripan Choomnoom

ABSTRACT

The objectives of this research were to study the development needs of teachers in Commercial Colleges, the Department of Vocational Education. The study was concentrated on their needs in knowledge of speciality, related knowledge, and transferring ability, and compared those three aspects through groups of college and faculties. The sampling groups were 296 teachers in 5 colleges and 6 faculties. Arithmetic mean, standard deviation, t - Test and F - Test were used for data analysis.

Findings

1. The three aspects of teacher' development needs were at high level as a whole. For each aspect, the findings were as the followings.
 - 1.1 The need of development in their area of speciality was at high level with the highest arithmetic mean on studying up to date data in the subjects taught.
 - 1.2 The need for development in related knowledge was at high level with the highest arithmetic mean on using of information technology.
 - 1.3 The need for development in transferring ability was at high level with the highest arithmetic mean on using of modern teaching technique.
2. When those needs were compared according to their groups of college and faculties, there was no statistically significant difference as a whole. For each aspect, only knowledge of speciality was found statistically significant differences at 0.05 level.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ เพราะความกรุณาของอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ อาจารย์อััจฉรา สืบสินธุ์สกุลไชย ประธานสาขาวิชาบริหารอาชีวศึกษา และอาจารย์ ดร. ศิริพรรณ ชุมชุม ผู้อำนวยการกองแผนงาน กรมอาชีวศึกษา ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม ที่ท่านได้กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ แก้ไขปัญหา และให้กำลังใจในการดำเนินงานวิจัยตลอดมา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความเมตตาจากท่าน ต้องขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอกราบขอบพระคุณ รศ. ดร. สมพร ไชยะ ผศ. ดร. เนาวรัตน์ วิไลชนม์ อาจารย์ ดร. ณรงค์ พิมสาร อาจารย์ไพรัตน์ พิภน้อย อาจารย์ ดร. มาลัย จีระวัฒนเกษตร และอาจารย์สาขาวิชาบริหารอาชีวศึกษาทุกท่าน ที่ได้ให้ความรู้ ประสบการณ์ คำแนะนำต่าง ๆ ด้วยความเมตตาห่วงใย เสมอมา

ขอกราบขอบพระคุณ ดร. วราพรรณ น้อยสุวรรณ อาจารย์โอวาท พูลศิริ ผอ. สมนึก แดงสกุล ผอ. มัลลิกามาศ พิณไชย ดร. ศาณี สุวรรณพัฒน์ ซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจ แนะนำ แก้ไข เครื่องมือ การวิจัยครั้งนี้ และกราบขอบพระคุณผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอี่ยมละออ ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรี และผู้อำนวยการวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ทั้ง 5 แห่ง ที่อำนวยความสะดวกในการทดลองใช้เครื่องมือ เพื่อการวิจัย และเก็บข้อมูลการวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณอาจารย์สุนีย์ มีเจริญ อาจารย์สมนึก กิจวรรณ พี่ ๆ เพื่อน ๆ และน้อง ๆ ทุกคน ที่ช่วยเหลือในการหาข้อมูล ให้คำแนะนำต่าง ๆ ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ขึ้น

ขอขอบคุณบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่ได้มอบทุนสนับสนุนการทำวิจัยในครั้งนี้

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้บิดา มารดา ครูอาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ ช่วยเหลือ สนับสนุนผู้วิจัยตลอดมา

จิราภรณ์ มุขลาย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	III
กิตติกรรมประกาศ.....	IV
สารบัญ.....	V
สารบัญตาราง.....	VIII
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
1.3 สมมติฐานการวิจัย	5
1.4 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย	5
1.5 ขอบเขตของการวิจัย.....	5
1.6 นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
2.1 ความเป็นมาของวิทยาลัยพณิชยการ	9
2.1.1 ประวัติวิทยาลัยพณิชยการ.....	9
2.1.2 โครงสร้างหลักสูตร	11
2.2 ความหมายของการพัฒนาบุคลากร	16
2.3 ความจำเป็นและประโยชน์ของการพัฒนาอาจารย์	17
2.3.1 ความจำเป็นในการพัฒนาอาจารย์.....	17
2.3.2 ประโยชน์ในการพัฒนาอาจารย์.....	21
2.4 หลักการพัฒนาบุคลากร	23
2.5 กระบวนการพัฒนาบุคลากร	25
2.6 ความต้องการพัฒนาของอาจารย์	27
2.6.1 การพัฒนาความรู้ในวิชาชีพ	28
2.6.2 การพัฒนาความรู้ที่เกี่ยวข้อง	30
2.6.3 การพัฒนาความสามารถในการถ่ายทอด	33
2.7 กิจกรรมการพัฒนาบุคลากร	34

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	36
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	36
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	38
3.2.1 การสร้างเครื่องมือ	38
3.2.2 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	39
3.2.2.1 การตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา	39
3.2.2.2 การตรวจสอบความเชื่อมั่น	39
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล	40
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล	40
3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย	41
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	42
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป ของผู้ตอบแบบสอบถาม	42
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความต้องการพัฒนา ของอาจารย์วิทยาลัยพัฒนชกการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ใน 3 ด้าน	45
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการพัฒนาของอาจารย์วิทยาลัยพัฒนชกการ สังกัด กรมอาชีวศึกษา.....	51
ตอนที่ 3.1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน ความต้องการพัฒนาของอาจารย์วิทยาลัย พัฒนชกการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา จำแนกตาม กลุ่มวิทยาลัยเก่า และกลุ่มวิทยาลัยใหม่.....	51
ตอนที่ 3.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน ความต้องการพัฒนาของอาจารย์วิทยาลัย พัฒนชกการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา จำแนกตาม	56
ตอนที่ 4 สรุปความคิดเห็นและ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	69

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	72
5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	72
5.2 สมมติฐานการวิจัย	72
5.3 วิธีดำเนินการวิจัย	72
5.4 สรุปผลการวิจัย	74
5.5 การอภิปรายผลการวิจัย.....	77
5.6 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์	104
5.6.1 ข้อเสนอแนะสำหรับสถานศึกษา.....	104
5.6.2 ข้อเสนอแนะต่อกรมอาชีวศึกษา.....	106
5.6.3 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	106
บรรณานุกรม	107
ภาคผนวก	114
ประวัติผู้เขียน	138

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4.1 แสดงจำนวน และค่าร้อยละ เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	43
4.2 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความต้องการ และลำดับที่ การพัฒนาของอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในภาพรวมทั้ง 3 ด้าน	45
4.3 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความต้องการและลำดับที่การพัฒนา ของอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ด้านความรู้ในวิชาชีพ	46
4.4 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความต้องการและลำดับที่ การพัฒนาของอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ด้านความรู้ที่เกี่ยวข้อง	47
4.5 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความต้องการ และลำดับที่ การพัฒนาของอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ด้านความสามารถในการถ่ายทอด	49
4.6 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการ พัฒนาของอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา จำแนกตามกลุ่มวิทยาลัย ในภาพรวม	51
4.7 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของอาจารย์ วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา จำแนกตามกลุ่มวิทยาลัย ด้านความรู้ในวิชาชีพ	52
4.8 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการพัฒนา ของอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา จำแนกตามกลุ่มวิทยาลัย ด้านความรู้ที่เกี่ยวข้อง	53
4.9 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการพัฒนา ของอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา จำแนกตามกลุ่มวิทยาลัย ด้านความสามารถในการถ่ายทอด	55
4.10 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการพัฒนา ของอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา จำแนกตามคณะวิชา ในภาพรวม	57

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
4.10.1 แสดงการทดสอบรายคู่ ของ Scheffe' ด้านความรู้ในวิชาชีพ	58
4.11 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการพัฒนา ของอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา จำแนกตามคณะวิชา ด้านความรู้ในวิชาชีพ	59
4.11.1 แสดงการทดสอบรายคู่ของ Scheffe' ด้านความรู้ในวิชาชีพ เกี่ยวกับ ความรู้ความสามารถในวิชาชีพสูงขึ้น	60
4.11.2 แสดงการทดสอบรายคู่ของ Scheffe' ด้านความรู้ในวิชาชีพ เกี่ยวกับ ความรู้ด้านเทคโนโลยี ที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอน	61
4.11.3 แสดงการทดสอบรายคู่ของ Scheffe' ด้านความรู้ในวิชาชีพ เกี่ยวกับ การฝึกปฏิบัติการใช้เครื่องมืออุปกรณ์ที่ทันสมัย ในวิชาที่สอน	62
4.12 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการพัฒนา ของอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา จำแนกตามคณะวิชา ด้านความรู้ที่เกี่ยวข้อง	63
4.12.1 แสดงการทดสอบรายคู่ของ Scheffe' ด้านความรู้ที่เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับความรู้ความสามารถเพื่อส่งเสริมและสนับสนุน ศิลปวัฒนธรรมของชาติ	65
4.12.2 แสดงการทดสอบรายคู่ของ Scheffe' ด้านความรู้ที่เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับความรู้เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	66
4.13 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการพัฒนา ของอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา จำแนกตามคณะวิชา ด้านความสามารถในการถ่ายทอด	67
4.13.1 แสดงการทดสอบรายคู่ของ Scheffe' ด้านความสามารถในการถ่ายทอด เกี่ยวกับความสามารถในการสร้างข้อสอบที่ดี	68
4.14 แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านความรู้ในวิชาชีพ	69

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
4.15 แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านความรู้ที่เกี่ยวข้อง	70
4.16 แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านความสามารถ ในการถ่ายทอด	71

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544) มุ่งเน้น “คน” ทุกคนเป็นจุดหมายของการพัฒนา ซึ่งจำเป็นต้องมีการพัฒนาคนเป็นองค์รวม ทั้งนี้เพราะ “คน เป็นทั้งเหตุปัจจัยและผลลัพธ์ที่สำคัญที่สุดของการพัฒนาประเทศ” เมื่อ “คน” ซึ่งเป็นหน่วยที่เล็กที่สุดของสังคม มีการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพทั้งด้านสติปัญญา ร่างกาย และจิตใจ จะเป็นพื้นฐานสร้างพลังครอบครัว ชุมชน และสังคม ที่จะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศโดยรวมอย่างมีสันติ

การศึกษานับว่าเป็นรากฐานสำคัญที่สุดประการหนึ่งในการพัฒนาบุคคล สร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้า และแก้ไขปัญหาดังต่าง ๆ ในสังคม การศึกษาเป็นกระบวนการมุ่งช่วยให้คนได้พัฒนาคนให้เป็นมนุษย์ที่มีคุณภาพ มีความสามารถเต็มตามศักยภาพ มีพัฒนาการที่สมดุลทั้งสติปัญญา จิตใจ ร่างกาย และสังคม การศึกษายังวางรากฐานการพัฒนาชีวิตตั้งแต่แรกเกิด พัฒนาศักยภาพ และขีดความสามารถของบุคคล ที่จะดำรงชีพ และประกอบอาชีพได้อย่างมีความสุข รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง รวมเป็นพลังสร้างสรรค์การพัฒนาประเทศ ที่มุ่งก้าวมัน รู้ทันโลก คนมีความสุข ครอบครัวและชุมชนมีสันติสุข แม้ว่าระบบการจัดการศึกษาจะกำหนดจุดมุ่งหมาย หลักการ โครงสร้างของหลักสูตรไว้อย่างชัดเจน ทันสมัย มีเครื่องมือ อุปกรณ์ตลอดจนถึงต่าง ๆ ไว้อย่างพร้อมเพรียง มีระบบการจัดการ การบริหาร การใช้หลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล การกำหนดคุณภาพของนักเรียน ในด้านความรู้ ทักษะ เจตคติ เป็นหน้าที่ของอาจารย์ผู้สอนโดยตรง ดังที่ ถวิล มาตรเลิศ (2542 : 2) กล่าวว่า “ครูเป็นบุคลากรสำคัญ เป็นทรัพยากรบุคคล เกี่ยวกับการเรียนรู้ของนักเรียน พฤติกรรมใด ๆ ที่ครูแสดงออก มีผลสำคัญต่อกระบวนการเรียน การสอน การก่อตัวของพฤติกรรม และการพัฒนาพฤติกรรมของเด็กนักเรียนเป็นรายบุคคล หรือกลุ่ม รวมทั้งมีผลต่อการก่อตัวของเจตคติ และลักษณะการเรียนรู้ของนักเรียน ซึ่งเป็นพื้นฐานของ พฤติกรรมและเจตคติ ที่จะพัฒนาควบคู่กันไปกับการพัฒนาทางร่างกายของเขา” ในขณะที่ ดิเรก พรสีมา (2542 : 9) กล่าวว่า ครู คือผู้กำหนดคุณภาพประชากรในสังคม และคุณภาพ ประชากรในสังคม คือตัวพยากรณ์ความสำเร็จ ในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง การศึกษา วัฒนธรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม วิชาชีพครูจึงควรเป็นที่ รวบรวมของคนเก่ง คนดี สามารถเป็นต้นแบบทางคุณธรรม จริยธรรม การประพฤติปฏิบัติตน การดำรงชีวิต และการชี้นำสังคมไปในทางที่เหมาะสม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การอาชีวศึกษา เป็นแนวทางหนึ่งในการพัฒนาคน เน้นให้คนมีงานทำและทำงานได้ รวมทั้งสามารถอยู่ในโลกอาชีพอย่างมีความสุข เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม วิรัช กมุทมาศ (2528 : 49) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอาชีวศึกษาว่า “เป็นการเตรียมบุคคลให้มีอาชีพเป็นหลักฐานในอนาคต ตามความถนัด ความสนใจ และความต้องการของบุคคลและตลาดแรงงาน อีกทั้งยังช่วยผู้ที่มีอาชีพอยู่แล้วให้มีความเจริญก้าวหน้าในอาชีพของตน หรือเปลี่ยนอาชีพใหม่ที่ดีกว่าเดิมอีกด้วย” เพื่อการดำเนินงานทางการอาชีวศึกษาให้เจริญก้าวหน้า มีคุณภาพและประสิทธิภาพ ของการจัดอาชีวศึกษา จะสูงหรือต่ำย่อมขึ้นกับคุณสมบัติ ความรู้ ความสามารถ และพฤติกรรมที่พึงปรารถนาของผู้ที่เกี่ยวข้อง ดังที่บรรจง ชูสกุลชาติ (2529 : 27) กล่าวว่า ประสิทธิภาพของระบบอาชีวศึกษานั้น ขึ้นอยู่ที่บุคลากรของกรมอาชีวศึกษา บุคลากรกรมอาชีวศึกษาจะมีคุณภาพได้ มิใช่อยู่ที่เครื่องมือ เครื่องจักร หรืออุปกรณ์ และเทคโนโลยีทางการศึกษาที่สมบูรณ์เพียงอย่างเดียว แต่อยู่ที่บุคลากรเหล่านั้นต้องมีคุณธรรม และจริยธรรมด้วย

กรมอาชีวศึกษามีนโยบายเร่งรัดพัฒนาแรงงานอาชีพ ให้สอดคล้องเพียงพอต่อความต้องการทั้งปริมาณ คุณภาพ และคุณลักษณะพึงประสงค์ของผู้ประกอบอาชีพ ดังนั้นบุคลากรในสถานศึกษา จึงต้องทุ่มเททั้งกำลังกาย กำลังใจ และสติปัญญาในการปฏิบัติ แต่จากการสังเกตการปฏิบัติงานของอาจารย์ในวิทยาลัยพณิชยการทั้ง 5 แห่ง คือ วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี วิทยาลัยพณิชยการเซตุน วิทยาลัยพณิชยการบางนา วิทยาลัยพณิชยการอินทราชัย และวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก พบว่า มีสภาพบางประการชี้ให้เห็นว่า อาจารย์มีความต้องการพัฒนาความรู้ความสามารถ คุณธรรม จริยธรรม ให้เกิดประสิทธิภาพต่อการทำงาน ดังนี้คือ

1. กระบวนการผลิตครู อาจารย์ ซึ่งดิเรก พรสีมา (2542 : 10 - 11) กล่าวถึงหลักสูตรการผลิตครูว่า เน้นครูเป็นศูนย์กลาง เป็นผู้ถ่ายทอดความรู้มากกว่าการส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้ รักที่จะเรียนรู้ อาจารย์ผู้สอนเป็นผู้กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน และวัดผลฝ่ายเดียว ... หลักสูตรการผลิตครูไม่ได้สร้างขึ้นเพื่อรองรับการผลิตครูรุ่นใหม่ ซึ่งต้องมีวิสัยทัศน์กว้างไกล มีความพร้อมทั้งความรู้ในเนื้อหาวิชาการ ความสามารถในการขึ้นนำความรู้ มีการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ มีคุณธรรม จริยธรรม รวมทั้งสามารถปรับใช้เทคโนโลยีในวิชาชีพได้ จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานของอาจารย์ในวิทยาลัยพณิชยการ ปีการศึกษา 2541 พบว่า อาจารย์จำนวน 511 คน มีวุฒิทางวิชาชีพครู 302 คน ไม่มีวุฒิทางวิชาชีพครู 209 คน (กองการเจ้าหน้าที่. 2541 : 1 - 10) ปัจจุบันเป้าหมายของการปฏิรูปการศึกษามุ่งสู่ความเป็นเลิศ ปี 2550 ซึ่งหมายถึงการศึกษาที่มีผลผลิต หรือผู้เรียนมีคุณภาพมาตรฐานสูงเทียบเท่าระดับสากล สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม และโลกในยุคโลกาภิวัตน์ เด็กยุคใหม่จะต้องมีคุณลักษณะใฝ่เรียน ใฝ่รู้ มีความสามารถในการวิเคราะห์ สังเคราะห์ รู้จักเลือกรับข้อมูลข่าวสารที่เหมาะสมกับวัฒนธรรมไทย (กองวิชาการบริหารงานบุคคล สำนักงาน ก.ค., งปม. : 1) ดังนั้น บทบาทของอาจารย์จึงต้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เปลี่ยนจากผู้ให้ความรู้ มาเป็นผู้แนะนำให้ผู้เรียนใช้กระบวนการคิดค้นหาความรู้ด้วยตนเอง ตลอดจนแก้ปัญหาด้วยตนเอง อาจารย์จึงเปลี่ยนบทบาทจากผู้สอน มาเป็นผู้อำนวยความสะดวกเตรียมประสบการณ์ สื่อการเรียนการสอน ให้ผู้เรียนใช้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง อาจารย์เป็นทรัพยากรที่สำคัญยิ่งของสถานศึกษา ซึ่งจำเป็นต้องพัฒนาตนเองทั้งทางด้านความรู้ เทคนิควิธีพัฒนาคุณลักษณะ บุคลิกภาพ คุณธรรม จริยธรรม ดังที่ภิญโญ สาร (2526 : 161-162) กล่าวว่า การพัฒนาบุคลากร มีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับหน่วยงานทุกชนิด เพราะเพชรพลอยที่ยังไม่ได้เจียรไนไม่เป็นพิษเป็นภัยแก่ใคร แต่สำหรับบุคคลที่ยังไม่ได้พัฒนา เป็นภัยต่อสังคมที่สุด

2. กรมอาชีวศึกษา มีนโยบายสนองการปฏิรูปครู และบุคลากรทางการศึกษา โดยทำการพัฒนาคุณภาพอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา รวมทั้งผลิตกำลังคนระดับสูงให้สอดคล้องกับความต้องการ มีการพัฒนาอาจารย์อย่างมีระบบ ต่อเนื่อง สม่ำเสมอ โดยมีการพัฒนาตามปกติอย่างน้อยทุกระยะ 2 ปี และมีการพัฒนาเป็นพิเศษ เพื่อให้มีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล มีความรู้ ความสามารถ ทันกับความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ของโลกยุคโลกาภิวัตน์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านคุณธรรม จริยธรรม ให้สามารถเป็นตัวอย่างได้ ในการฝึกอบรม จะเน้นสมรรถนะที่เพิ่มขึ้นตามเกณฑ์ที่กำหนด รวมถึงการสร้างจิตสำนึกของความเป็นครู และให้ถือว่าการพัฒนาดังกล่าว เป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติหน้าที่ของอาจารย์ด้วย (แผนพัฒนาอาชีวศึกษา ระยะที่ 8 พ.ศ. 2540-2544 : 11) จากแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (2540 - 2544) ได้กำหนดแนวทางและมาตรการเกี่ยวกับการจัดการศึกษา โดยเฉพาะในสาขาที่ตลาดแรงงานต้องการสูง ได้แก่ สาขาวิศวกรรม สาขาคอมพิวเตอร์ สาขาการบัญชี และสาขาภาษาต่างประเทศ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2540 : 96) อาจารย์ในปัจจุบันต้องใช้ความรู้ความสามารถ และเทคโนโลยีสมัยใหม่ เข้ามาช่วยจัดกิจกรรมให้กับนักเรียน ความรู้และทักษะที่เคยศึกษามากลับกลายเป็นล้าสมัย ความต้องการจำเป็นที่ต้องศึกษาพัฒนามีมากขึ้น แม้ว่าผู้บริหารของวิทยาลัยพณิชยการ จะให้การสนับสนุนในการศึกษาต่อ และกรมอาชีวศึกษาได้ทำความตกลงร่วมมือกับสถาบันการศึกษาระดับสูง ทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อรับอาจารย์เข้าศึกษาต่อ และจัดตั้งสถาบันพัฒนาอาจารย์ โดยทำหน้าที่ฝึกอบรมและพัฒนาอาจารย์ของกรมอาชีวศึกษา ให้มีความรู้ ความสามารถทางวิชาชีพ และปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. อาจารย์ส่วนใหญ่จบการศึกษามานาน วิทยาการและเทคโนโลยีใหม่ ๆ เข้ามามีบทบาทในวงการธุรกิจและอุตสาหกรรมของประเทศเป็นอย่างมาก การศึกษาจึงเน้นความสามารถด้านวิชาการและวิชาชีพที่ตลาดแรงงานต้องการ หลักสูตร เนื้อหาวิชา การวัดและประเมินผลเปลี่ยนแปลงไป เน้นการสอนโดยให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ให้มีคุณธรรม จริยธรรม มีความรับผิดชอบ สามารถปรับเปลี่ยนตนให้ทันกับยุคโลกาภิวัตน์ โดยไม่ทิ้งวัฒนธรรมไทย สัดส่วนอาจารย์ต่อนักเรียน นักศึกษา เพิ่มจาก 1 : 40 เป็น 1 : 45 คาบการสอนของอาจารย์ต่อสัปดาห์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยเฉลี่ยเพิ่มจาก 22 คาบ เป็น 25 - 30 คาบ ต่อสัปดาห์ อาจารย์มีภาระงานมากขึ้น ไม่มีเวลา ศึกษา ค้นคว้าพัฒนาความรู้ มาปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ทันกับความก้าวหน้า จาก สรุปรายงานการวิจัย เรื่องประสิทธิภาพของการอาชีวศึกษา (2538 : 52) พบว่า ในด้านคุณภาพ และคุณลักษณะของอาจารย์ อาจารย์ยังขาดความรู้และประสบการณ์ในวิชาชีพที่สอน ไม่ชอบ ค้นคว้าเพิ่มเติม หรือติดตามเทคโนโลยีใหม่ ๆ เพื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอน สิ่งเหล่านี้ย่อม ส่งผลกระทบต่อคุณภาพการเรียนการสอนด้วย อาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ จำเป็นต้องพัฒนา ความรู้ ทักษะ เจตคติ ให้สอดคล้องกับวิทยาการ เทคโนโลยีใหม่ ให้มีความรู้ความสามารถสูงขึ้น อยู่เสมอ เพื่อจะได้ปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล

เมื่อพิจารณาจากปัญหาความจำเป็นดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยในฐานะผู้ปฏิบัติการสอนใน วิทยาลัยพณิชยการ เห็นว่าน่าจะเป็นปัญหาต่อความต้องการจำเป็น ในการพัฒนาของอาจารย์ วิทยาลัยพณิชยการ แต่ยังไม่เป็นที่แน่ชัดว่าความต้องการพัฒนาของอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ มีปัญหาดังที่ได้กล่าวมาจริงหรือไม่ มากน้อยเพียงใด หากมีปัญหาดังกล่าวแล้วไม่รีบดำเนินการแก้ไข จะทำให้ปัญหาการศึกษาถูกสะสมมากขึ้นต่อการพัฒนาคุณภาพของอาจารย์ อันเป็นจุดเน้น สำคัญของการพัฒนาประเทศ แม้ว่าจะมีผู้ศึกษาเรื่องความต้องการพัฒนาของอาจารย์ไว้บ้างแล้ว แต่ยังไม่เห็นผู้ใดทำการวิจัยเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาอาจารย์ วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรม อาชีวศึกษา จึงเป็นเหตุให้ผู้วิจัยเกิดแรงจูงใจที่จะศึกษาเรื่อง “การศึกษาความต้องการพัฒนา ของอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา” เพื่อนำผลการวิจัยไปพิจารณาปรับปรุง การบริหารงานบุคลากร พัฒนาอาจารย์ให้มีความรู้ความสามารถ ในการปฏิบัติการสอน มีทัศนคติ ที่ดีต่องาน มีคุณธรรม จริยธรรมที่ดี เป็นแบบอย่างในการพัฒนานักเรียน นักศึกษา ให้สอดคล้อง กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความต้องการพัฒนาของอาจารย์ วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรม อาชีวศึกษา เกี่ยวกับความต้องการพัฒนา ใน 3 ด้าน คือ ความรู้ในวิชาชีพ ความรอบรู้ที่ เกี่ยวข้อง และความสามารถในการถ่ายทอด
2. เปรียบเทียบความต้องการพัฒนาของอาจารย์ วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรม อาชีวศึกษา เกี่ยวกับความต้องการพัฒนา ใน 3 ด้าน จำแนกตาม กลุ่มวิทยาลัย และคณะวิชา

1.3 สมมติฐานการวิจัย

1. อาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ที่อยู่ในกลุ่มวิทยาลัยต่างกัน มีความต้องการพัฒนา ใน 3 ด้าน แตกต่างกัน
2. อาจารย์ วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ที่สังกัดคณะวิชาต่างกัน มีความต้องการพัฒนา ใน 3 ด้าน แตกต่างกัน

1.4 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดของนักวิชาการ และสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา มาเป็นกรอบแนวคิดของการวิจัย ดังนี้

เมธี ปิลันธนานนท์ (2533 : 53) ได้สรุปความสำคัญของครูอาชีวศึกษาที่สอนวิชาชีพว่า ครูอาชีวศึกษาควรได้รับการพัฒนาให้มีลักษณะดังนี้คือ มีความรู้ในวิชาชีพอย่างแท้จริง มีความสามารถในการถ่ายทอดวิชาที่พั้นนั้น ๆ ไปสู่ผู้เรียน และมีความรอบรู้ในเรื่องนั้น ๆ นอกเหนือจากวิชาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับ พันธ์ หันนาคินทร์ (2529 : 181) ได้แนะนำว่า ผู้ที่จะประกอบอาชีพครู จะต้องมีความสามารถด้านต่าง ๆ ดังนี้คือ มีความรู้ความสามารถในวิชาสามัญทั่วไป มีความรู้ความสามารถในวิชาที่จะนำไปสอน และมีความรู้ความสามารถในวิชาชีพ สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา โดยคณะอนุกรรมการส่งเสริมวิชาชีพครู (2538 : 8) ให้เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูไว้ว่าบุคคลที่จะประกอบอาชีพครู ควรมีคุณลักษณะ ดังนี้ คือ รอบรู้ สอนดี คือ มีความรู้รอบในวิชาชีพของตน มีการพัฒนาการสอนให้สอดคล้องกับความสามารถและความสนใจของนักเรียน จัดทำและใช้สื่อการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ มีคุณธรรมจรรยาบรรณ คือ มีศรัทธาในวิชาชีพครู มุ่งมั่นพัฒนา คือ รู้จักสำรวจและปรับปรุงตนเอง สนใจใฝ่ศึกษาหาความรู้ต่าง ๆ เพิ่มพูนวิทยฐานะของตนเอง ที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและเป็นประโยชน์ต่อชุมชนด้วย

จากแนวคิดของนักวิชาการดังกล่าว ผู้วิจัยได้นำมากรอบสำหรับศึกษาความต้องการพัฒนา อาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ควรมุ่งเน้นที่ความต้องการพัฒนา ใน 3 ด้าน คือ ความรู้ในวิชาชีพ ความรอบรู้ที่เกี่ยวข้อง และความสามารถในการถ่ายทอด

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

1.5.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ครอบคลุมประชากร และกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. ประชากร คือ อาจารย์ที่ทำการสอนในวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรม

อาชีวศึกษา ปีการศึกษา 2541 โดยมีวิทยาลัยทั้งหมด 5 แห่ง จำนวน 511 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. กลุ่มตัวอย่าง คือ อาจารย์ที่ทำการสอนในวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ปีการศึกษา 2541 จำนวน 296 คน

1.5.2 ตัวแปรที่ศึกษา

การศึกษาความต้องการพัฒนาของอาจารย์ในวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา กำหนดตัวแปรอิสระ และตัวแปรตาม ดังนี้

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1.1 กลุ่มวิทยาลัย จำแนกเป็น

1.1.1 กลุ่มวิทยาลัยเก่า

1.1.2 กลุ่มวิทยาลัยใหม่

1.2 คณะวิชา จำแนกเป็น

1.2.1 คณะวิชาพื้นฐาน

1.2.2 คณะวิชาสัมพันธ์ธุรกิจ

1.2.3 คณะวิชาการบัญชี

1.2.4 คณะวิชาการตลาด

1.2.5 คณะวิชาการเลขานุการ

1.2.6 คณะวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาของอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ใน 3 ด้าน คือ ความรู้ในวิชาชีพ ความรอบรู้ที่เกี่ยวข้อง ความสามารถในการถ่ายทอด

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

1. วิทยาลัยพณิชยการ หมายถึง วิทยาลัยที่เปิดทำการสอนเฉพาะสาขาพาณิชยกรรม สังกัดกรมอาชีวศึกษา ได้แก่ วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี วิทยาลัยพณิชยการเซตุน วิทยาลัยพณิชยการบางนา วิทยาลัยพณิชยการอินทราชัย และวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิษณุโลก

2. กลุ่มวิทยาลัย หมายถึง กลุ่มวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ที่เปิดทำการสอนสาขาพาณิชยกรรมโดยเฉพาะ จำแนกเป็น 2 กลุ่ม คือ

2.1 กลุ่มวิทยาลัยเก่า หมายถึง กลุ่มวิทยาลัยพณิชยการที่เปิดทำการสอน เฉพาะสาขาพาณิชยกรรมตั้งแต่ 25 ปีขึ้นไป ได้แก่ วิทยาลัยพณิชยการ ธนบุรี (วพธ.) วิทยาลัยพณิชยการเซตุน (วพต.) และวิทยาลัยพณิชยการบางนา (วพน.)

2.2 กลุ่มวิทยาลัยใหม่ หมายถึง กลุ่มวิทยาลัยพณิชยการที่เปิดทำการสอน เฉพาะสาขาพณิชยกรรม น้อยกว่า 25 ปี ได้แก่ วิทยาลัยพณิชยการอินทราชัย (วพอ.) และ วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิษณุโลก (วพล.)

3. คณะวิชา หมายถึง คณะวิชาที่เปิดสอนในวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ทั้ง 5 แห่ง ได้แก่ คณะวิชาพื้นฐาน คณะวิชาสัมพันธ์ธุรกิจ คณะวิชาการบัญชี คณะวิชาการตลาด คณะวิชาการเลขานุการ และคณะวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

3.1 คณะวิชาพื้นฐาน หมายถึง คณะวิชาที่ทำการสอนเกี่ยวกับวิชาสามัญทั่วไป ได้แก่ กลุ่มวิชาภาษา กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ สังคมศาสตร์ และ กลุ่มวิชามนุษย์ศาสตร์

3.2 คณะวิชาสัมพันธ์ธุรกิจ หมายถึง คณะวิชาที่ทำการสอนเกี่ยวกับวิชาชีพพื้นฐาน ได้แก่ หลักเศรษฐศาสตร์ กฎหมายธุรกิจ หลักการจัดการ ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา เอกสารธุรกิจ หลักการจัดการ การเพิ่มผลผลิต เป็นต้น

3.3 คณะวิชาการบัญชี หมายถึง คณะวิชาที่ทำการสอนเกี่ยวกับวิชาชีพเฉพาะ และ วิชาชีพเลือกกลุ่มวิชาชีพการบัญชี ได้แก่ การบัญชีทรัพย์สิน การบัญชีหนี้สินและทุน การบัญชี ต้นทุน ระบบบัญชี การบัญชีเพื่อการจัดการ การบัญชีภาษีอากร เป็นต้น

3.4 คณะวิชาการตลาด หมายถึง คณะวิชาที่ทำการสอนเกี่ยวกับวิชาชีพเฉพาะ และ วิชาชีพเลือกกลุ่มวิชาชีพการตลาด ได้แก่ การจัดการขาย การวิจัยตลาด ความรู้เกี่ยวกับสินค้า การตลาดเพื่อการส่งออก การส่งเสริมการขาย เป็นต้น

3.5 คณะวิชาการเลขานุการ หมายถึง คณะวิชาที่ทำการสอนเกี่ยวกับวิชาชีพเฉพาะ และวิชาชีพเลือกกลุ่มวิชาชีพการเลขานุการ ได้แก่ เทคนิคการปฏิบัติงานสำนักงาน งานพิมพ์ดีด และชวเลข การบริหารงานเอกสาร ระบบสำนักงานอัตโนมัติ การผลิตเอกสาร เป็นต้น

3.6 คณะวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ หมายถึง คณะวิชาที่ทำการสอนเกี่ยวกับวิชาชีพ เฉพาะ และวิชาชีพเลือกกลุ่มวิชาชีพคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ได้แก่ ระบบฐานข้อมูล ระบบเครือข่าย คอมพิวเตอร์ การวิเคราะห์และออกแบบระบบ หลักการเขียนโปรแกรม ระบบสารสนเทศเพื่อการ จัดการ การเขียนโปรแกรมภาษาเบสิก เป็นต้น

4. อาจารย์ หมายถึง ข้าราชการครูที่ทำการสอนในวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรม อาชีวศึกษา

5. ความต้องการพัฒนา หมายถึง ความต้องการเพิ่มพูนความรู้ความสามารถ ทักษะ เจตคติ ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกในยุคปัจจุบัน เพื่อให้สามารถปฏิบัติภารกิจในฐานะ อาจารย์ที่มีความรู้ ความสามารถ มีคุณธรรมจรรยาบรรณ แบ่งเป็น 3 ด้าน คือ

5.1 ความรู้ในวิชาชีพ หมายถึง ความต้องการเพิ่มพูนความรู้ ในเรื่องหลักสูตร เนื้อหาวิชาในสาขาวิชาที่สอน การเขียนตำรา เอกสารประกอบการสอน ประสบการณ์การปฏิบัติงาน ทักษะในการใช้อุปกรณ์ที่ทันสมัย การวัดและประเมินผล เพื่อนำความรู้ที่ได้มาพัฒนา กระบวนการเรียนการสอนวิชาชีพให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

5.2 ความรอบรู้ที่เกี่ยวข้อง หมายถึง ความต้องการเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ ทักษะ การสำรวจและปรับปรุงตนเองในด้านอื่น ๆ นอกเหนือจากความรู้ในวิชาชีพ เช่น นโยบาย และแผนพัฒนาการศึกษา ความรู้เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ภาษาต่างประเทศ คุณธรรม จรรยาบรรณ การแนะแนว การเขียนและการนำเสนอผลงานทางวิชาการ การส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้อาจารย์มีความรู้ความสามารถเพิ่มมากขึ้น

5.3 ความสามารถในการถ่ายทอด หมายถึง ความต้องการเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ เกี่ยวกับวิธีการสอน จิตวิทยาในการสอน การทำโครงการสอน แผนการสอน การผลิตสื่อและการนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาช่วยสอน การสร้างข้อสอบที่ดี การวิเคราะห์ข้อสอบ เทคนิคการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน เพื่อให้อาจารย์มีประสิทธิภาพในการสอนมากขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาความต้องการพัฒนาของอาจารย์ วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษาใน ครั้งนี้ เพื่อให้การศึกษาค้นคว้าและการวิจัยดำเนินไปตามลำดับขั้นตอนผู้วิจัยได้รวบรวมแนวคิด ทฤษฎี หลักการ จากเอกสาร ตำรา บทความ และงานวิจัย ที่เกี่ยวข้องมีรายละเอียดตามลำดับ ดังนี้

2.1 ความเป็นมาของวิทยาลัยพณิชยการ

2.1.1 ประวัติวิทยาลัยพณิชยการ

2.1.2 โครงสร้างหลักสูตร

2.2 ความหมายของการพัฒนานุเคราะห์

2.3 ความจำเป็นและประโยชน์ของการพัฒนาอาจารย์

2.4 หลักการพัฒนานุเคราะห์

2.5 กระบวนการพัฒนานุเคราะห์

2.6 ความต้องการพัฒนาของอาจารย์

2.6.1 การพัฒนาความรู้ในวิชาชีพ

2.6.2 การพัฒนาความรู้ที่เกี่ยวข้อง

2.6.3 การพัฒนาความสามารถในการถ่ายทอด

2.7 กิจกรรมการพัฒนานุเคราะห์

2.1 ความเป็นมาของวิทยาลัยพณิชยการ

2.1.1 ประวัติวิทยาลัยพณิชยการ

งานการอาชีวศึกษาได้ปรับปรุงอย่างชัดเจนในโครงการศึกษา พ.ศ.2441 หลังจาก พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เสด็จกลับจากทวีปยุโรป พระองค์ได้พบเห็นความเจริญทางการศึกษา จึงทรงโปรดให้พระยาวิสุทธิสุริยศักดิ์ (ม.ร.ว.เปีย มาลากุล) อัครราชทูตพิเศษ ประจำสำนักอังกฤษ ฮอลแลนด์ เบลเยียม และสหรัฐอเมริกา เสนอความเห็นร่วมกับกรมศึกษาธิการ ประมวลเข้าเป็นโครงการศึกษา พ.ศ. 2441 ในโครงการศึกษาฉบับนี้ ได้กำหนดให้มีการศึกษาพิเศษ คือ อาชีวศึกษา โดยระบุว่าชนิดการศึกษาพิเศษนั้น เป็นการเรียนวิชาชีพเฉพาะ ให้มีความชำนาญ เช่น วิชาครู วิชาข้าราชการพลเรือน วิชารังวัด วิชาศิลปกรรม วิชากฎหมาย วิชาช่าง วิชาหัตถกรรม วิชาช่างกล วิชาค้าขาย ฯลฯ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใน ปี พ.ศ. 2500 ประชาชนได้หันมาสนใจการศึกษาด้านอาชีวศึกษายิ่งขึ้น สาเหตุที่สำคัญก็คือผู้สำเร็จการศึกษามีโอกาสได้งานทำมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งสมัครเข้าเป็นครูในโรงเรียนประถมศึกษาได้ กระทรวงศึกษาธิการจึงได้จัดตั้งโรงเรียนพณิชยการธนบุรี ที่อำเภอภาษีเจริญ จังหวัดธนบุรี และโรงเรียนวัดพระเชตุพนตั้งตรงจิตรวิทยาลัย ที่จังหวัดพระนคร ทั้งสองแห่งนี้ เปิดสอนแผนกพณิชยการ โดยเฉพาะ

ปี พ.ศ. 2513 รัฐบาลมีนโยบายที่จะขยายการศึกษาด้านพณิชยการ เพื่อสนองความต้องการของนักเรียนที่ต้องการศึกษาด้านนี้ จึงประกาศจัดตั้งโรงเรียนพณิชยการบางนาขึ้น เปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) แผนกพณิชยการ

ปี พ.ศ. 2514 โรงเรียนพณิชยการธนบุรี และโรงเรียนพณิชยการเชตุพน ได้ยกฐานะขึ้นเป็นวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี และวิทยาลัยพณิชยการเชตุพน โดยเปิดทำการสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาการตลาด สาขาวิชาการบัญชี และสาขาวิชาการเลขานุการ

ปี พ.ศ. 2517 โรงเรียนพณิชยการบางนาได้รับการยกฐานะขึ้นเป็น วิทยาลัยพณิชยการบางนา เปิดทำการสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และเปิดทำการสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ด้วย

ปี พ.ศ. 2522 กรมอาชีวศึกษาได้ให้โรงเรียนการช่างอินทราชัย เปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค (ปวท.) ทางด้านบริหารธุรกิจ 4 สาขาวิชา คือ วิชาการบัญชี วิชาการเงินการธนาคาร วิชาการตลาด และวิชาการเลขานุการ ปี 2525 เปิดสอนระดับ ปวช. แผนกพณิชยการ ปี 2535 ได้เปิดสอนระดับ ปวส. สาขาการบัญชี และสาขาวิชาการตลาด ส่วนระดับ ปวท. เปิดเพิ่มอีก 2 สาขา คือสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และสาขาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ได้รับอนุมัติให้เปลี่ยนชื่อเป็นวิทยาลัยพณิชยการอินทราชัย เมื่อวันที่ 4 กรกฎาคม 2537

วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิฆณุโลก เปิดทำการสอนเมื่อ ปี พ.ศ. 2519 โดยกรมอาชีวศึกษาได้ซื้อกิจการจากโรงเรียนเอกชน เปิดสอนหลักสูตร ปวส. สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการตลาด และสาขาวิชาการเลขานุการ ปี พ.ศ. 2532 ได้เปิดสอนหลักสูตร ปวช. สาขาพณิชยการ ในปี 2537 ได้เปิดสอนหลักสูตร ปวส. สาขาวิชาการเงินการธนาคาร สาขาวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว และหลักสูตร ปวช. สาขาวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว กลุ่มวิชาการโรงแรม

ปัจจุบันวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิฆณุโลก เปิดทำการสอนระดับ ปวช. สาขาวิชาพณิชยการ สาขาวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว กลุ่มวิชาธุรกิจโรงแรม กลุ่มวิชาธุรกิจค้าปลีก ระบบทวิภาคี ส่วนระดับ ปวส. เปิดสอน 7 สาขาวิชาคือ สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการตลาด สาขาวิชาการเลขานุการ สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ สาขาวิชาการเงินและการธนาคาร สาขาวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว และสาขาวิชาธุรกิจโรงแรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.2 โครงสร้างหลักสูตร

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) แบ่งเป็น 3 หมวดวิชา และ 1 หมวดกิจกรรม ดังนี้

1. หมวดวิชาพื้นฐาน
2. หมวดวิชาชีพ
 - 2.1 วิชาชีพพื้นฐาน
 - 2.2 วิชาชีพเฉพาะ
 - 2.3 วิชาชีพเลือก
 - 2.4 การฝึกงาน
3. หมวดวิชาเลือกเสรี
4. หมวดกิจกรรม

ผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาวิชา
 พณิชยการ ต้องศึกษารายวิชาจากหมวดวิชาต่าง ๆ ไม่น้อยกว่า 114 หน่วยกิต โดยแบ่งเป็น

1. หมวดวิชาพื้นฐาน	30 หน่วยกิต
2. หมวดวิชาชีพ ไม่น้อยกว่า	69 หน่วยกิต
2.1 วิชาพื้นฐาน	16 หน่วยกิต
2.2 วิชาชีพเฉพาะ	17 หน่วยกิต
2.3 วิชาชีพเลือก ไม่น้อยกว่า	32 หน่วยกิต
2.4 ฝึกงาน	4 หน่วยกิต
3. หมวดวิชาเลือกเสรี ไม่น้อยกว่า	15 หน่วยกิต
รวม ไม่น้อยกว่า	114 หน่วยกิต

หมวดวิชาพื้นฐาน บังคับให้เรียนเหมือนกันทุกสาขาวิชา ได้แก่ วิชาภาษาไทย ภาษา
 อังกฤษ สังคมศึกษา วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ สุขศึกษา และพลศึกษา

หมวดวิชาชีพ แบ่งเป็น

วิชาชีพพื้นฐาน ได้แก่ ภาษาไทยธุรกิจ ธุรกิจทั่วไป การบัญชี การขาย พิมพ์ดีด
 ไทยเบื้องต้น พิมพ์ดีดอังกฤษเบื้องต้น คอมพิวเตอร์เบื้องต้น

วิชาชีพเฉพาะ บังคับให้เรียนเฉพาะแต่ละสาขาวิชา ได้แก่ เศรษฐศาสตร์ผู้บริโภค
 กฎหมายธุรกิจ การบัญชี เทคนิคการขาย พิมพ์ดีดไทยขั้นพัฒนา พิมพ์ดีดอังกฤษขั้นพัฒนา
 การใช้เครื่องใช้สำนักงาน โปรแกรมการประมวลผลคำ 1

วิชาชีพเลือก เลือกเรียนตามรายวิชาที่กำหนดในกลุ่มวิชาชีพเลือก ของแต่ละ
 สาขาวิชา แบ่งออกเป็น 7 กลุ่มวิชาชีพ คือกลุ่มวิชาการบัญชี กลุ่มวิชาการขาย กลุ่มวิชาธุรกิจ
 ค้าปลีก กลุ่มวิชาการเลขานุการ กลุ่มวิชาคอมพิวเตอร์ กลุ่มวิชาบริการธุรกิจสถานพยาบาล และ

กลุ่มวิชาการธุรกิจโรงแรม นักเรียนเลือกเรียนกลุ่มหนึ่งกลุ่มใด โดยเลือกเรียนรายวิชาจนครบ หน่วยกิตที่กำหนด หรือเลือกเรียนไม่น้อยกว่า 24 หน่วยกิต ที่เหลือเลือกเรียนจากกลุ่มวิชาอื่นจนครบหน่วยกิตที่กำหนดไว้ก็ได้

หมวดวิชาเลือกเสรี บัณฑิตรายวิชาพระพุทธศาสนา 6 หน่วยกิต และ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกเรียนตามความถนัดและความสนใจ จากรายวิชาในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 ทุกประเภทวิชา และหรือหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย เช่น การพูด การเขียน การอ่าน ภาษาอังกฤษเพื่อการอาชีพ ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น ภาษาเยอรมัน ภาษาฝรั่งเศส พระพุทธศาสนา วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ สุขศึกษา พลศึกษา ลีลาศ ฯลฯ

หมวดกิจกรรม ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการจัดกิจกรรมในสถานศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อปลูกฝังค่านิยม ส่งเสริมการทำงาน โดยใช้กระบวนการกลุ่มในการทำประโยชน์ต่อชุมชน ทำนุบำรุงขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงาม เสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม วินัยในตนเอง โดยการคิด วิเคราะห์ วางแผน ลงมือปฏิบัติและประเมินผล

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ แบ่งออกเป็น 13 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาการตลาด สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการเลขานุการ สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ สาขาการเงินการธนาคาร สาขาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาธุรกิจการค้าต่างประเทศ สาขาการจัดการงานบุคคล สาขาธุรกิจประกันภัย สาขาธุรกิจโรงแรม สาขาธุรกิจสถานพยาบาล สาขาการประชาสัมพันธ์ และสาขาธุรกิจหนังสือพิมพ์และสิ่งพิมพ์

ผู้สำเร็จการศึกษา ต้องศึกษารายวิชาในหมวดวิชาต่าง ๆ ไม่น้อยกว่า 89 หน่วยกิต คือ

1. หมวดวิชาพื้นฐาน	18 หน่วยกิต
2. หมวดวิชาชีพ ไม่น้อยกว่า	61 หน่วยกิต
2.1 วิชาชีพพื้นฐาน	12 หน่วยกิต
2.2 วิชาชีพเฉพาะ	15 หน่วยกิต
2.3 วิชาชีพเลือก ไม่น้อยกว่า 30	หน่วยกิต
2.4 ฝึกงาน	4 หน่วยกิต
3. หมวดวิชาเลือกเสรี ไม่น้อยกว่า	10 หน่วยกิต
รวม ไม่น้อยกว่า	89 หน่วยกิต

หมวดวิชาพื้นฐาน ประกอบด้วย กลุ่มวิชาภาษา ได้แก่ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ ได้แก่ มนุษยสัมพันธ์ สังคมและวัฒนธรรมไทย การพัฒนาประสบการณ์วิชาชีพ กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ ได้แก่ วิชาวิทยาศาสตร์ วิชาคณิตศาสตร์ กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมวดวิชาชีพ ประกอบด้วย วิชาชีพพื้นฐาน ได้แก่ หลักเศรษฐศาสตร์ กฎหมายธุรกิจ หลักการตลาด หลักการจัดการ วิชาชีพเฉพาะ ได้แก่ การบัญชีการเงิน การบัญชีทรัพย์สิน การบัญชีชั้นสูง 1 การบัญชีต้นทุน 1 เป็นต้น วิชาชีพเลือก ได้แก่ การบัญชีชั้นสูง 2 การบัญชีต้นทุน 2 ระบบบัญชี สัมมนาเชิงปฏิบัติการวิชาชีพ เป็นต้น และการฝึกงาน

หมวดวิชาเลือกเสรี ได้แก่ การเพิ่มผลผลิต การเขียนโครงการ ภาษาอังกฤษเพื่อการอาชีพ ภาษาญี่ปุ่นเบื้องต้น ภาษาจีนเบื้องต้น ภาษาฝรั่งเศสเบื้องต้น ภาษาเยอรมันเบื้องต้น ฟุตบอล บาสเกตบอล ภาษาอังกฤษ เป็นต้น

ปัจจุบัน วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ทั่วประเทศ มีจำนวน 5 แห่ง คือ วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี วิทยาลัยพณิชยการเซตุนพ วิทยาลัยพณิชยการบางนา วิทยาลัยพณิชยการอินทราชัย และวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก จังหวัดพิษณุโลก เป็นวิทยาลัยพณิชยการที่เปิดสอนอยู่ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 4 แห่ง และต่างจังหวัด 1 แห่ง วิทยาลัยพณิชยการทั้ง 5 แห่ง เปิดทำการสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพณิชยการ วิชาชีพเลือก เปิดสอน กลุ่มวิชาการบัญชี กลุ่มวิชาการขาย กลุ่มวิชาธุรกิจค้าปลีก (ระบบทวิภาคี) กลุ่มวิชาการเลขานุการ กลุ่มวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และกลุ่มวิชาธุรกิจโรงแรม

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) เปิดสอนสาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการตลาด สาขาวิชาการเลขานุการ สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ สาขาธุรกิจโรงแรม สาขาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว และสาขาการเงินการธนาคาร แต่ที่เปิดสอนเหมือนกันในวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ทั้ง 5 แห่ง ได้แก่ สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการตลาด สาขาวิชาการเลขานุการ และสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

ฝ่ายบริหารงานของวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ประกอบด้วย ผู้อำนวยการวิทยาลัย 1 คน ผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัย 4 คน ได้แก่ ฝ่ายกิจการนักเรียน-นักศึกษา ฝ่ายส่งเสริมการศึกษา ฝ่ายวางแผนและพัฒนา และฝ่ายวิชาการ

ฝ่ายวิชาการ ประกอบด้วย งานหลักสูตรพิเศษ งานสื่อการเรียนการสอน งานวัดและประเมินผล งานห้องสมุด และงานหลักสูตรและการสอน คณะวิชาพื้นฐาน คณะวิชาสัมพันธ์ ธุรกิจ คณะวิชาการบัญชี คณะวิชาการตลาด คณะวิชาการเลขานุการ และคณะวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

ฝ่ายกิจการนักเรียน-นักศึกษา ประกอบด้วย งานกิจกรรมนักเรียน-นักศึกษา งานโครงการพิเศษ งานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน งานปกครอง และงานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก

ฝ่ายส่งเสริมการศึกษา ประกอบด้วย งานการเงิน งานการบัญชี งานสารบรรณ งานประชาสัมพันธ์ งานบุคลากร งานเอกสารการพิมพ์ งานพัสดุ และงานอาคารสถานที่ งานทะเบียน

ฝ่ายวางแผนและพัฒนา ประกอบด้วย งานวางแผนการการศึกษาและงบประมาณ งานศูนย์ข้อมูลการศึกษาเพื่ออาชีพและตลาดแรงงาน งานวิจัยและพัฒนา และงานผลิตการค้า และส่งเสริมกิจกรรมสหกรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 ความหมายของการพัฒนาบุคลากร

นักการศึกษาและนักวิชาการทั้งในและต่างประเทศ ได้ให้ความหมายของการพัฒนาบุคลากรหรือการพัฒนาอาจารย์ไว้ อาทิเช่น

เมธี ปิลันธนานนท์ (2529 : 106) ให้ความเห็นว่า การพัฒนาบุคลากรจะมุ่งที่ความพอใจและความคาดหวัง 2 ชนิดด้วยกัน คือ ความคาดหวังของบุคคลที่ระบบโรงเรียนต้องการ และความคาดหวังที่บุคคลจะได้วัตถุ หรือรางวัลทางอารมณ์ ซึ่งจะสร้างความรู้สึที่ดีเป็นการตอบแทน

พนัส หันนาคินทร์ (2529 : 88) ได้กล่าวถึงการพัฒนาบุคลากร โดยเฉพาะอาชีพครูว่า การที่จะต้องตามให้ทันต่อเหตุการณ์ ความเปลี่ยนแปลงหรือการค้นพบใหม่ ๆ ในวิชาการและวิชาชีพของครู อาชีพครูนี้จะหยุดนิ่งไม่ได้ เพราะความรู้และวิธีการต่าง ๆ เปลี่ยนแปลงเจริญขึ้นอยู่ตลอดเวลา

ฐิระ ประवालพุกษ (2538 : 2) ให้ความหมายของการพัฒนาบุคคลว่า การพัฒนาบุคคล คือ การดำเนินการเพื่อช่วยให้บุคลากรได้เพิ่มพูนความรู้ ทักษะ และทัศนคติในการปฏิบัติงานที่รับผิดชอบ

ปราโมทย์ โชติมงคล . (2535 : 4-5) ได้กล่าวไว้ว่า การพัฒนาบุคลากร เป็นกระบวนการที่จัดขึ้นอย่างเป็นระบบเพื่อจะให้มีการเพิ่มพูนความรู้ ประสบการณ์ มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และทัศนคติของบุคลากร เพื่อให้ความสามารถปฏิบัติงานได้ดี มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

เยาวภา พุกกะคุปต์ (2534 : 1) ได้อธิบายไว้ว่า การพัฒนาอาจารย์หมายถึง การเสริมศักยภาพของคณาจารย์เพื่อการปฏิบัติภารกิจในการเป็นอาจารย์ที่ดี ตระหนักในบทบาทหน้าที่ ความรับผิดชอบ รู้จักทำงานร่วมกัน และมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ตลอดจนถึงตื่นตัวต่อการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาตนเองอยู่เสมอ และในเรื่องเดียวกันนี้

ภาวนา ชลาภิรมย์ (2542 : 42) ให้ความหมายของการพัฒนาอาจารย์ เป็นกระบวนการเสริมสร้างศักยภาพของอาจารย์ในด้านความรู้ ทักษะ เจตคติ และเทคนิคต่าง ๆ เพื่อเพิ่มพูนประสิทธิภาพการเรียนการสอนและการปฏิบัติงานในด้านอื่น ๆ นอกจากนี้จะต้องเป็นผู้รู้ในวิชาชีพของตนเองอย่างดีแล้ว ยังต้องการความรอบรู้ในเรื่องต่าง ๆ อย่างดีอีกด้วย ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการพัฒนาอาจารย์ โดยจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการของอาจารย์และของสถาบัน

Jerry G. Gaff (อ้างในมานพ สุดสงวน, 2537 : 22) ให้ทัศนะเกี่ยวกับการพัฒนาครูไว้ว่า การพัฒนาครูจะมุ่งที่ตัวครู เป็นการพัฒนาความก้าวหน้าของแต่ละบุคคลในด้านความรู้ ทักษะ การรับรู้และเทคนิคต่าง ๆ ในการเรียนการสอน รวมทั้งส่งเสริมความสัมพันธ์กับนักเรียนและเพื่อนร่วมงาน

Russell C. Swanbury (1968 : 47) ได้กล่าวว่า การพัฒนาบุคลากร หมายถึง ... การพัฒนาของบุคคลทุกคน ที่ต้องการพัฒนาตนเองให้มีความรู้ในเรื่องของเทคนิคและวิชาชีพ เพื่อยกระดับความสามารถให้ทันต่อความก้าวหน้าทางวิชาการ และเพื่อสนองความพึงพอใจในเรื่องของความอยากรู้อยากเห็นของบุคคล ...

Mullaly and Duffy (1978 : 121) ได้ให้ความหมายว่า การพัฒนาครูเป็นกระบวนการพัฒนาความก้าวหน้าด้านวิชาชีพของครู และความสามารถของความเป็นครู อันมีผลต่อการปรับปรุงการเรียนการสอน

จากความหมายดังกล่าวจะเห็นได้ว่า การพัฒนาบุคลากรเป็นกระบวนการ หรือวิธีการที่หน่วยงานจัดขึ้นเพื่อให้บุคลากรได้รับการเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ ตลอดจนมีทักษะและเจตคติที่ดีต่อการปฏิบัติงาน ซึ่งจะยังผลให้บุคลากรนั้นมีความรู้ความสามารถ ในการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

2.3 ความจำเป็นและประโยชน์ของการพัฒนาอาจารย์

2.3.1 ความจำเป็นของการพัฒนาอาจารย์

ปัจจุบันได้มีการพัฒนาวิชาการด้านต่าง ๆ ก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว ทั้งในด้านปริมาณที่เพิ่มขึ้นและด้านความลึกซึ้งของศาสตร์เอง ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาต่อการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษา สำหรับอาจารย์ ก่อให้เกิดปัญหาในด้านแผนงานการศึกษาทั้งหมดด้วย ความเจริญก้าวหน้าทางจิตวิทยาการเรียนรู้ ในเรื่องความรู้เกี่ยวกับความเจริญของงานและการพัฒนาของมนุษย์ รวมทั้งวิธีสอนต่าง ๆ การคำนึงถึงความแตกต่างของบุคคลเหล่านี้ ถ้าอาจารย์ไม่พยายามติดตามความรู้และความก้าวหน้าดังกล่าวก็จะกลายเป็นผู้ล้าหลัง จึงก่อให้เกิดความต้องการที่จะมีการพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่องกันไป อาจารย์ทั้งหลายก็มีความแตกต่างกันในด้านการศึกษา จึงจำเป็นที่จะต้องจัดให้มีแผนงานการพัฒนาบุคลากรขึ้นในระบบโรงเรียน

เมธี ปิลันธนานนท์ (2529 : 107) ได้กล่าวถึงความจำเป็นในการพัฒนาอาจารย์ว่า บุคลากรครูที่ทำงานไปนาน ๆ ประกอบกับระเบียบ กฎเกณฑ์ และเทคนิคต่าง ๆ ในการทำงานได้เปลี่ยนแปลงไป จำเป็นต้องมีการพัฒนาบุคลากรเพื่อให้สามารถทำงานได้เช่นเดิม ซึ่งสอดคล้องกับ เอกชัย กิสุขพันธ์ุ (2527 : 126) กล่าวถึงความจำเป็นของการพัฒนาอาจารย์ว่า เมื่อทำงานไปเป็นเวลานาน ๆ ควรได้รับการพัฒนาความรู้ใหม่ ๆ ความสามารถ ตลอดจนเทคนิคต่าง ๆ ให้มีมากขึ้น อันจะเป็นผลดีต่อการทำงานของครูอาจารย์

ธรรมบุญ ฤทธิมณี (2531 : 5) กล่าวถึงความจำเป็นในการพัฒนาอาจารย์ว่า เกิดจากการเปลี่ยนแปลงและความก้าวหน้าทางวิชาการซึ่งดำเนินไปอย่างรวดเร็ว ครูจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาให้ทันการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ทำให้ลักษณะการเรียนการสอนจะต้องเปลี่ยนแปลงไปด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและข้อมูลอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เช่นครูไม่สามารถเป็นผู้รู้ทั้งหมดได้แต่ผู้เดียว และครูเป็นผู้บอกแต่เพียงอย่างเดียวไม่ได้อีกต่อไป ความก้าวหน้าทางวิชาการศึกษา หลักวิชาทางการศึกษาแต่เดิมนั้นมีลักษณะเป็นทฤษฎีมากเกินไป ในระยะหลังได้รับการพัฒนาให้เหมาะสม และนำมาใช้ประโยชน์ได้มากขึ้น โดยการเรียนการสอนได้เน้นถึงการนำไปใช้ เรียนโดยการทดลอง ในขณะที่เดียวกันการศึกษาค้นคว้าในส่วนที่เกี่ยวกับศาสตร์ทางด้านการศึกษาได้รับการพัฒนามากยิ่งขึ้น และสามารถนำไปใช้เพื่อการพัฒนาการศึกษาได้มากขึ้น โดยเฉพาะในเรื่องของลักษณะผู้เรียนจิตวิทยาการเรียนรู้ เทคนิคและวิธีการสอนต่าง ๆ เป็นต้น

นพมาศ วงศ์โสภณ (2524 : 28-29) ได้กล่าวถึงความจำเป็นในการพัฒนาอาจารย์ไว้ว่า เนื่องจากในวงการศึกษานั้นมีการเปลี่ยนแปลงขยายตัวไปตามสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง จำนวนโรงเรียนและบุคลากรมีปริมาณมากขึ้น นโยบายการจัดการศึกษาของชาติเปลี่ยนแปลงไปตามรัฐบาลแต่ละสมัย มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงแผนการศึกษาชาติให้สอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาประเทศ นอกจากนี้วิทยาการต่าง ๆ ได้เจริญก้าวหน้าไปทุกระยะ มีการค้นพบทฤษฎี หลักการ และกฎเกณฑ์ใหม่ ๆ มีการคิดค้นเทคนิควิธีการสอนใหม่ ๆ มีอุปกรณ์การสอน สื่อการเรียนที่ทันสมัยขึ้น สิ่งสำคัญก็คือมีการเปลี่ยนแปลงระบบการศึกษา การจัดชั้นเรียน ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอื่น ๆ ตามมา เช่นหลักสูตร แบบเรียน ระบบการวัดผลและประเมินผลการเรียน แผนการเรียน เป็นต้น ดังนั้น จึงเป็นสิ่งที่แน่นอนว่าบุคลากรที่ทำหน้าที่โดยเฉพาะที่ปฏิบัติการสอน แม้จะเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถในการสอนเพียงใด ย่อมจะต้องหย่อนสมรรถภาพและกลายเป็นผู้ขาดความรู้ ทักษะ ในสิ่งที่เปลี่ยนแปลงไปได้ ซึ่งจะเป็นผลเสียต่อการปฏิบัติงานอย่างยิ่ง จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้บริหารโรงเรียนพึงให้ความสนใจต่อการพัฒนาอาจารย์ในโรงเรียนของตนให้มาก เพื่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของงาน

พนัส หันนาคินทร (2529 : 88) กล่าวถึงความจำเป็นที่ต้องพัฒนาว่า อาชีพครูจะต้องตามให้ทันต่อเหตุการณ์ ความเปลี่ยนแปลง หรือการค้นพบใหม่ ๆ ในวิชาการและวิชาชีพของครู อาชีพครูจะหยุดนิ่งไม่ได้ เพราะความรู้และวิธีการต่าง ๆ เปลี่ยนแปลงเจริญขึ้นอยู่ตลอดเวลา เพื่อให้จะให้การศึกษาแก่นักเรียนได้ผลเต็มที่และทันต่อความเจริญของโลก ครูเองก็ต้องติดตามความเจริญก้าวหน้าเหล่านี้อยู่เสมอ จะหยุดนิ่งไม่ได้ เพื่อจะได้นำความรู้ใหม่ ๆ มาสอนนักเรียนให้ทันสมัยอยู่เสมอ

สุเมธ เดียววิเศษ (2531 : 148) ให้เหตุผลในเรื่องความจำเป็นที่ต้องการพัฒนาบุคลากรไว้หลายประการคือ

1. เมื่อได้มีการบรรจุและแต่งตั้งบุคคลเข้าทำงานแล้ว จำเป็นต้องมีการอบรมแนะนำเบื้องต้นแก่ผู้ที่เข้าทำงานใหม่ ๆ ในบางครั้งอาจต้องอบรมให้รู้ถึงวิธีการทำงานด้วย เพราะจากการ

เรียนรู้จากสถานศึกษานั้น ๆ ส่วนใหญ่เป็นความรู้พื้นฐาน ความรู้เฉพาะอย่างที่ได้รับ การบรรจุ และแต่งตั้งซึ่งต้องมีนั้นมิได้มีการอบรมมาก่อน

2. โดยธรรมชาติหน่วยงานต่าง ๆ ไม่ได้หยุดยั้งที่ มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา ในการบริหารหน่วยงานให้บรรลุผลสำเร็จ ผู้บริหารจำเป็นต้องพัฒนากำลังคนภายใน หน่วยงาน ทั้งในด้านความรู้ ความสามารถ ความชำนาญทัศนคติ ตลอดจนพฤติกรรมให้เปลี่ยนแปลงในทางที่สอดคล้องกับการพัฒนาของหน่วยงาน หากไม่ทำเช่นนั้นแล้ว อาจก่อให้เกิดความ ขัดแย้งและทำให้ประสิทธิภาพของงานลดลง

3. การพัฒนากำลังคนภายในหน่วยงาน จะช่วยเพิ่มพูนคุณภาพและประสิทธิภาพของ กำลังคนที่มีอยู่ในปัจจุบัน ให้สอดคล้องกับความจำเป็นและเป้าหมายของหน่วยงาน อีกทั้งยังเป็นการเตรียมคน สำหรับรับผิดชอบในตำแหน่งหน้าที่ของหน่วยงานนั้นที่อาจเพิ่มขึ้น หรืออาจเปลี่ยนแปลงในอนาคต

4. การพัฒนาบุคคลช่วยให้ผู้ปฏิบัติงานมีขวัญและกำลังใจดีขึ้น เพราะเมื่อผู้ปฏิบัติงาน ได้รับการฝึกอบรมจนมีความสามารถทำงานได้ถูกต้องไม่ผิดพลาด ย่อมทำให้ผู้ปฏิบัติงานมีกำลังใจ และมีความมั่นใจในการปฏิบัติงานมากยิ่งขึ้น

5. การพัฒนาบุคคลจะช่วยลดความเบื่อหน่ายที่เกิดขึ้น เนื่องจากความจำเจกับงานที่ ปฏิบัติ การฝึกอบรม ซึ่งเป็นการพัฒนาบุคคล เปิดโอกาสให้ผู้ปฏิบัติงานพบปะกับบุคคลภายนอก สนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างผู้เข้ารับการอบรมด้วยกัน เป็นการผ่อนคลายความซ้ำซาก ไปในตัว นอกเหนือจากการได้ความรู้เพิ่ม

ทองจันทร์ หงส์ลดารมภ์ (2524 : 118) กล่าวถึงความจำเป็นในการพัฒนาบุคลากรว่า การบรรจุแต่งตั้งบุคคลเข้าปฏิบัติงานนั้น ถึงแม้ว่าจะได้มีการกำหนดคุณสมบัติและกฎเกณฑ์ไว้ อย่างดีแล้วก็ตาม แต่มิได้เป็นหลักประกันที่ดีว่าจะคัดเลือกได้บุคลากรที่เหมาะสมกับหน้าที่เสมอ ไป ทั้งนี้เนื่องจากวิชาการสาขาต่าง ๆ ได้ก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว ทั้งในด้านปริมาณที่เพิ่มขึ้น อย่างกว้างขวาง และด้านความลึกซึ้ง หากครูไม่พยายามติดตามความรู้ ก็จะกลายเป็นผู้ล้าหลัง ด้วยเหตุนี้ความรู้ในการวิจัย และการให้ความสะดวกแก่ครูในการขวนขวายหาความรู้เพิ่มเติมจึง เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง

สมาน รังสิโยกฤษณ์ (อ้างในวิศิษฐ์ ตันธวัฒน์, 2541 : 37) ให้ความเห็นว่า การพัฒนา อาจารย์มีความสำคัญและจำเป็นต้องกระทำอย่างต่อเนื่อง ตลอดระยะเวลาที่คนทำงานอยู่ใน องค์การเพราะวิทยาการและเทคนิคในการปฏิบัติงานได้พัฒนาไปอย่างรวดเร็ว ตลอดจนหน้าที่และ ความรับผิดชอบของผู้ปฏิบัติงาน จำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา จึงต้องมีการพัฒนา บุคลากรให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ดังกล่าว

ชาญชัย ลวิตรังสิมา และเชิดวิทย์ ฤทธิประศาสน์ (อ้างในภาวณา ชลาภิรมย์. 2541 : 28) กล่าวถึงความจำเป็นที่ต้องพัฒนาบุคลากรว่า ในรอบศตวรรษที่ผ่านมา การพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีได้เจริญรุดหน้าไปอย่างสูง ผลการค้นคว้าทางวิทยาศาสตร์ได้ก่อให้เกิดประดิษฐ์กรรมใหม่ ๆ ที่ยังคุณประโยชน์ให้กับการทำงานของมนุษย์นับเอนกอนันต์ เครื่องคอมพิวเตอร์อำนวยความสะดวกในการบริหารงานให้แก่มนุษย์อย่างไม่เคยปรากฏมาก่อน การนำเทคโนโลยีมาใช้กับทางการศึกษามีบทบาทมากขึ้น การนำเครื่องมือเครื่องใช้และคอมพิวเตอร์มาใช้ทางการศึกษา จำเป็นจะต้องฝึกให้บุคลากรมีความรู้ เกี่ยวกับเรื่องเครื่องมือเหล่านี้อย่างละเอียดถี่ถ้วน และพัฒนาบุคลากรเหล่านั้นให้มีคุณภาพ นอกจากนี้วิทยาการต่าง ๆ ได้เจริญก้าวหน้าไปทุกระยะ มีการค้นพบทฤษฎี หลักการ และกฎเกณฑ์ใหม่ ๆ มีการคิดค้นเทคนิควิธีการสอนใหม่ ๆ มีอุปกรณ์การสอน สื่อการเรียนที่ทันสมัยขึ้น สิ่งสำคัญก็คือ มีการเปลี่ยนแปลงระบบการศึกษา การจัดชั้นเรียน ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอื่น ๆ ตามมา เช่น หลักสูตร แบบเรียน ระบบการวัดผลและประเมินผลการเรียน แผนการเรียน เป็นต้น ดังนั้น จึงเป็นสิ่งที่แน่นอนว่าบุคลากรที่ทำหน้าที่โดยเฉพาะที่ปฏิบัติการสอน แม้จะเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถในการสอนเพียงใด ย่อมจะต้องหย่อนสมรรถภาพ และกลายเป็นผู้ขาดความรู้ ทักษะ ในสิ่งที่เปลี่ยนแปลงไปได้ ซึ่งจะเป็นผลเสียต่อการปฏิบัติงานอย่างยิ่ง จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้บริหารโรงเรียนพึงให้ความสนใจต่อการพัฒนาอาจารย์ในโรงเรียนของตนให้มาก เพื่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของงาน

สมชาย ไตรรัตน์ภิรมย์ (2537 : 23 - 26) ได้ให้เหตุผลความสำคัญและความจำเป็นของการพัฒนาบุคคลในองค์กร โดยสรุปว่า

การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทางด้านเทคโนโลยีและระบบการทำงาน ทำให้งานทางด้านอุตสาหกรรม และงานสำนักงานแบบดั้งเดิมได้เปลี่ยนแปลงอย่างมาก หรือไม่ก็กลายเป็นสิ่งล้าสมัย งานใหม่ได้ถูกสร้างขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านบริการและอุตสาหกรรม เมื่อองค์กรสรรหาบุคคลเข้ามาทำงานบุคคลดังกล่าวอาจจะมี ความชำนาญ และประสบการณ์ในการทำงานระดับหนึ่ง แต่เนื่องจากสภาพแวดล้อมและงานเปลี่ยนแปลงอยู่เรื่อย ๆ ถ้าบุคคลไม่มีโอกาสได้รับการฝึกอบรม การอบรมเสริม และการพัฒนา ความเชี่ยวชาญของบุคคลที่เคยมีก็จะกลายเป็นสิ่งล้าสมัย

Jerry G. Gaff (1975 : 8) กล่าวถึงความจำเป็นในการพัฒนาบุคลากรในวิทยาลัยว่า มุ่งที่การพัฒนาอาจารย์ เป็นการพัฒนาความก้าวหน้าของบุคลากรในด้านความรู้ ทักษะ การรับรู้ และเทคนิคต่าง ๆ ในการเรียนการสอน รวมทั้งส่งเสริมความสัมพันธ์กับนักศึกษา เพื่อนร่วมงาน และอาจารย์ ในสถาบันทำงานมานาน ไม่ค่อยมีการโยกย้ายหรือเปลี่ยนงาน จึงมีความจำเป็นที่จะต้องปรับปรุงสมรรถภาพในการทำงาน การถ่ายทอดความรู้ เพิ่มความสนใจและความสามารถ

ประจำตัว และเป็นการช่วยคณะอาจารย์ให้มีโอกาสตื่นตัวในวิชาชีพของตน โดยเฉพาะในเรื่องการเรียนการสอน

Dale Yoder. (อ้างในประไพ แสงเดช. 2542 : 23) สรุปว่า ถ้าพนักงานได้พัฒนาและใช้ทักษะต่าง ๆ ของเขาอย่างสูงสุดและเต็มความสามารถแล้ว เขาจะต้องมีโอกาสที่จะได้พัฒนาตนเอง มีช่องทางให้ได้ทำงานที่ใช้ทักษะขั้นสูง และมีความรับผิดชอบมากขึ้น

จากความจำเป็นดังกล่าว พอสรุปได้ว่า การพัฒนาบุคลากร เป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งต่อหน่วยงานและสถานศึกษา เพราะสามารถทำให้บุคลากรโดยเฉพาะอาจารย์ ได้เพิ่มพูนความรู้ความสามารถ ทักษะและเจตคติที่ดีในการปฏิบัติงาน สามารถปรับตัวได้ทันกับวิทยาการเทคโนโลยี หลักสูตร และสิ่งแวดล้อมที่กำลังเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว นอกจากนี้ยังช่วยให้ตนเองได้เจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงาน ทั้งยังให้หน่วยงานมีมาตรฐานและได้รับผลผลิตเพิ่มขึ้น และลดความสิ้นเปลืองที่ไม่มีความจำเป็นลง

2.3.2 ประโยชน์ในการพัฒนาอาจารย์

การพัฒนาอาจารย์ เป็นสิ่งที่หน่วยงานควรกระทำอย่างสม่ำเสมอ เพื่อช่วยให้ทั้งผู้สอนและผู้เรียน มีความรู้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของวิทยาการใหม่ ๆ ซึ่งนักการศึกษาหลายท่าน มีความเห็นว่า การพัฒนาอาจารย์ มีประโยชน์อย่างยิ่ง ดังนี้

วิจิตร ศรีธำณ (2529 : 10) ได้สรุปประโยชน์ของการพัฒนาบุคลากรไว้ว่า เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องของครู ช่วยผู้ที่มีประสบการณ์น้อย กระตุ้นความก้าวหน้าทางด้านวิชาชีพ และช่วยพัฒนาสังคม ก่อให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ที่เอื้ออำนวยต่อความเจริญก้าวหน้าเช่น การศึกษาทางไปรษณีย์ การศึกษาภาคฤดูร้อน และการประชุมปฏิบัติการ ทำให้ความรู้ขยายไปอย่างรวดเร็ว

สุเมธ เดียววิเศษ (2531 : 148) กล่าวถึงประโยชน์ของการพัฒนาว่า จะช่วยเพิ่มพูนคุณภาพและประสิทธิภาพของกำลังคนที่มีอยู่ในปัจจุบัน ให้สอดคล้องกับความจำเป็นและเป้าหมายของหน่วยงาน อีกทั้งยังเป็นการเตรียมคนสำหรับรับผิดชอบในตำแหน่งหน้าที่ของหน่วยงานนั้น ที่อาจเพิ่มขึ้นหรือเปลี่ยนแปลงในอนาคต ทำให้ผู้ปฏิบัติงานมีขวัญและกำลังใจดีขึ้น เพราะเมื่อผู้ปฏิบัติงานได้รับการฝึกอบรมจนมีความสามารถทำงานได้ถูกต้อง ไม่ผิดพลาด ย่อมทำให้ผู้ปฏิบัติงานมีกำลังใจและความมั่นใจในการปฏิบัติงานมากยิ่งขึ้น ช่วยลดความเบื่อหน่ายที่เกิดขึ้น เนื่องจากความจำเจกับงานที่ปฏิบัติ การพัฒนาบุคลากร นอกจากจะเป็นประโยชน์ต่อการใช้ทรัพยากรบุคคลได้อย่างมีประสิทธิภาพแล้ว ยังช่วยในการธำรงรักษากำลังคนไว้ให้เป็นประโยชน์กับหน่วยงานได้เป็นเวลานาน

กุลธน ธนาพงศธร (2538 : 169 - 171) สรุปประโยชน์ของการพัฒนาบุคลากรไว้
6 ประการ คือ

1. ช่วยทำให้ระบบและวิธีการปฏิบัติงานมีสมรรถภาพดียิ่งขึ้น การติดต่อประสานดียิ่งขึ้น
2. เป็นวิธีการที่จะช่วยทำให้เกิดการประหยัดลดความสิ้นเปลืองวัสดุที่ใช้ในการปฏิบัติงาน
3. ลดระยะเวลาของการเรียนรู้งานให้น้อยลง ลดความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นจากการทำงานแบบลองผิดลองถูก
4. เป็นการช่วยแบ่งเบาภาระของผู้บังคับบัญชาในการให้คำแนะนำแก่ผู้เข้าทำงานใหม่
5. ช่วยกระตุ้นบุคลากรต่าง ๆ ให้ปฏิบัติงานเพื่อความเจริญก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงาน ซึ่งผู้ที่ได้รับการพัฒนาแล้วย่อมมีโอกาสมากกว่าผู้ที่ยังมิได้เข้ารับการพัฒนาก
6. ทำให้บุคลากรมีโอกาสได้รับความรู้ความคิดใหม่ ๆ เป็นคนทันสมัย ทันต่อความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีใหม่ ๆ เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้ และก่อให้เกิดผลดีต่อองค์การ

Dutt (อ้างในมนัส กัลดอญ. 2537 : 22) กล่าวถึงประโยชน์ของการพัฒนาครูไว้ว่า

1. เพื่อเป็นการกระตุ้นให้คณาจารย์ อาจารย์ใหญ่ ศึกษานิเทศก์ ผู้บริหารและบุคคลอื่น ๆ ในกลุ่มสถานศึกษา ได้ร่วมการศึกษาเพื่อแสวงหาทิศทางใหม่ ๆ ทางการศึกษา รวมทั้งการศึกษาค้นคว้าวิจัยทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติในการสอน การพัฒนาบุคลากรจึงจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับผู้มีอาชีพครู เพราะเป็นการสร้างสรรค์ความรู้ใหม่ ๆ ให้แก่ครู
2. เพื่อช่วยเหลือครูใหม่ที่เผชิญต่องานใหม่ ครูบรรจุใหม่ย่อมต้องการคำแนะนำ ช่วยเหลือในการแก้ปัญหาที่ตัวเองประสบอยู่
3. เพื่อจัดข้อบกพร่องขั้นพื้นฐานสำหรับการเตรียมครูและผู้บริหาร เพราะการศึกษาก่อนก่อนประจำการไม่เป็นการเพียงพอ คือการประยุกต์อาชีพครู จำเป็นต้องมีความรู้และทักษะต่าง ๆ เพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติงาน
4. เพื่อช่วยให้เกิดความเข้าใจ เกี่ยวกับสังคมและวัฒนธรรมที่กำลังเปลี่ยนแปลง ซึ่งมีอิทธิพลต่อการจัดหลักสูตรและการเรียนการสอน
5. เป็นเครื่องมือของครูและผู้บริหาร ให้มีทักษะในการแก้ปัญหาและพัฒนา ให้เกิดทัศนคติอันพึงปรารถนา รวมทั้งเกิดความรับผิดชอบต่ออาชีพครู
6. เพื่อเสนอแนะความรู้ใหม่ ๆ ให้แก่ครูในการนำไปสอนนักเรียนตามความแตกต่าง และความเหมาะสมของแต่ละบุคคล ช่วยให้ครูได้วางแผนและปรับปรุงวิธีสอนให้เกิดประสิทธิภาพ และการปฏิบัติงานของครูที่มีประสิทธิผล
7. ช่วยพัฒนาให้เกิดทักษะผู้นำที่ดีในสถานศึกษา ครูต้องกล้าแสดงบทบาทการเป็นผู้นำในการจัดกิจกรรมต่างๆ การเป็นผู้นำนั้น ประสบการณ์และทักษะมีความจำเป็นอย่างยิ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8. เพื่อให้สถาบันการผลิตครู ได้เตรียมการอย่างเหมาะสม โดยต้องคำนึงถึงปริมาณและคุณภาพของบุคลากรที่ผลิตออกมา

9. เพื่อช่วยให้สถาบันการผลิตครูปรับปรุงการฝึกทักษะในการผลิตครู ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ในด้านบุคลิกภาพ ความสนใจ ความรู้ ทักษะ และทัศนคติที่พึงปรารถนา

ประโยชน์ของการพัฒนาอาจารย์ คือช่วยให้ผู้มีประสบการณ์น้อยได้รับความรู้เพิ่มขึ้น มีความมั่นใจในการปฏิบัติงาน ทำให้การปฏิบัติงานมีสมรรถภาพสูงขึ้น ลดความสิ้นเปลืองของวัสดุ และเวลาในการทำงานให้น้อยลง ในขณะที่เดียวกัน หน่วยงานก็ได้รับผลผลิตที่มีมาตรฐานสูงขึ้น ระบบการบริหารมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยเฉพาะสถานศึกษา สามารถยกระดับคุณภาพวิธีการสอนของอาจารย์ กำหนดมาตรฐานกระบวนการเรียนการสอน และสามารถบริหารงานให้เป็นไปตามนโยบาย และแผนงานได้สะดวกและมีประสิทธิภาพมากขึ้น เป็นขวัญกำลังใจให้กับอาจารย์อีกด้วย

2.4 หลักการพัฒนาบุคลากร

Helen M. Tobin และคณะ (อ้างในมานพ สุดสงวน. 2537 : 24) ให้ความหมายของการพัฒนาบุคลากรไว้ว่า คือ ความพยายามที่จะส่งเสริมปรับปรุงความสามารถ และความรู้ของบุคลากรที่ปฏิบัติงานในหน่วยงาน กิจกรรมการเรียนรู้อาจจะเป็นชนิดที่เป็นพิธีการ (Formal Learning Activities) และไม่เป็นพิธีการ (Informal Learning Activities) และเป็นการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องกันไป อาจจะทำขึ้นในหน่วยงานหรือนอกหน่วยงานก็ได้

เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปแล้วว่าในการบริหารงานขององค์กรใดก็ตาม ทรัพยากรมนุษย์หรือบุคลากร ถือได้ว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดปัจจัยหนึ่ง ที่จะทำให้องค์กรมีความเจริญรุ่งเรืองหรือความเสื่อมโทรมได้ ถึงกับมีนักวิชาการบางคนเชื่อมั่นว่า ทรัพยากรมนุษย์เป็นปัจจัยสำคัญเหนือกว่าปัจจัยทางบริหารอื่น ๆ ทั้งหมด ทั้งนี้เพราะมนุษย์เป็นปัจจัยประเภทพิเศษที่แตกต่างไปจากปัจจัยอื่น ๆ ในแง่ที่ว่า มนุษย์เป็นปัจจัยที่มีหน้าที่ในการรวบรวมปัจจัยอื่น ๆ ทั้งหมด ทั้งเงินงบประมาณ วัสดุ เครื่องมือ เครื่องใช้ต่าง ๆ และวิธีการบริหารงาน เพื่อให้เกิดสภาพทางบริหารขึ้น นอกจากนี้มนุษย์ยังเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้สภาพทางบริหารนั้นมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลหรือไม่อีกด้วย ซึ่งถ้าหากองค์กรใดที่บุคลากรส่วนใหญ่หรือทั้งหมด เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถอย่างแท้จริงแล้ว องค์กรนั้นย่อมมีโอกาสที่จะบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลได้โดยง่าย ด้วยเหตุนี้ ทุกองค์กรจึงต้องการให้บุคลากรของตนเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถสูง และวิธีการอย่างหนึ่งที่จะช่วยเพิ่มพูนความรู้ความสามารถของบุคลากร ก็คือ การพัฒนาบุคลากรนั่นเอง มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ได้เสนอแนะว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การพัฒนาบุคลากรในองค์กร จะต้องดำเนินการบนพื้นฐานของหลักการต่อไปนี้

1. การพัฒนาเป็นเรื่องของบุคคลและเป็นไปเพื่อแต่ละคน หมายความว่า การพัฒนาจะต้องไม่ ละเลยเรื่องความแตกต่างของบุคคล การศึกษาตามกลุ่มความสนใจย่อมจะได้รับประสิทธิภาพเป็นอย่างมาก องค์กรสมควรให้โอกาสพนักงานได้พัฒนาตนเอง ให้ตรงกับความสามารถพิเศษ เพื่อพนักงานจะได้สร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าให้แก่ตนเองภายในองค์กร

2. การพัฒนาตนเอง คือ พื้นฐานของการพัฒนาทั้งหมด หมายความว่า แรงจูงใจของบุคคลในการพัฒนา และความต้องการศึกษาจะมีความหมายขึ้นมาก่อนที่จะมีกระบวนการพัฒนา ความพยายามที่จะจัดให้มีหรือเกิดขึ้นของกระบวนการพัฒนานั้น จะมาจากความสนใจและความต้องการของพนักงานแต่ละคน หน้าที่ของหัวหน้างานและองค์กรคือ การจัดบรรยากาศให้พนักงานเกิดความรู้สึกที่อยากจะทำพัฒนาตนเอง โดยการให้โอกาส ให้ข่าวสาร ให้คำแนะนำ และให้การสนับสนุนโดยตรง

3. ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานปัจจุบัน คือ ส่วนสำคัญที่สุดของการพัฒนา กล่าวคือ สิ่งที่สามารถช่วยให้บุคคลเกิดแรงจูงใจในการพัฒนาตนเองที่ดีคือ สภาพการสัมผัสกับปัจจุบัน การศึกษาในระบบและการศึกษานอกระบบอาจจะสำคัญแต่ก็ยิ่งลึกซึ้งน้อยกว่าการปฏิสัมพันธ์ของพนักงานต่องานที่เขาปฏิบัติแต่ละวัน ร่วมกับหัวหน้างาน หรือจะกล่าวอีกนัยหนึ่ง คือบรรยากาศการทำงานนั้นแหละคือปัจจัยสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาบุคคล

4. การพัฒนาจะต้องเป็นไปตามโอกาสและความต้องการของแต่ละบุคคล บุคลากรที่มีความสามารถในองค์กรส่วนใหญ่อาจสำนึกในการพัฒนาตนเองเสมอ และองค์กรเองก็มีความมุ่งหวังอย่างนั้น แต่ในสภาพที่แท้จริงจะมีบุคลากรอยู่จำนวนไม่น้อย ที่ไม่มีใครสนใจหน้าที่ของหัวหน้างาน ผู้บริหารหรือองค์กร คือจะต้องสร้างขวัญและกำลังใจในการพัฒนาตนเองให้เกิดขึ้นในองค์กรอย่างทั่วถึง

5. ผู้บริหารหรือหัวหน้างาน คือ ผู้รับผิดชอบโดยตรงต่อการพัฒนาบุคลากร ภายใต้การบังคับบัญชา กล่าวคือ ภารกิจการพัฒนาบุคลากรเป็นหน้าที่ความรับผิดชอบที่ผู้บังคับบัญชาไม่อาจมอบหมายให้บุคคลอื่นทำแทนได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจูงใจให้เกิดความรู้สึกที่จะพัฒนาตนเองของบุคลากรภายใต้บรรยากาศการปฏิบัติงานประจำ การเป็นผู้นำการพัฒนาตนเองให้เกิดขึ้นกับผู้ใต้บังคับบัญชา คือ หน้าที่ที่สำคัญของหัวหน้างาน (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2531 : 320 - 321)

จากแนวคิดนี้อาจกล่าวได้ว่า เป้าหมายของการบริหารงานบุคคลที่สำคัญคือ การพัฒนาบุคลากรให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ บุคลากรที่สำคัญของวิทยาลัยก็คืออาจารย์ ผู้บริหารต้องให้ความเอาใจใส่สนับสนุน ส่งเสริม และจัดให้มีการพัฒนาอาจารย์ขึ้นในสถานศึกษาของตน หรือสนับสนุนให้อาจารย์ศึกษาหาความรู้จากภายนอกสถานศึกษาด้วยวิธีการต่าง ๆ เพื่อช่วยผู้มี

ประสบการณ์น้อยได้เพิ่มพูนคุณภาพและประสิทธิภาพของตน ให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของวิทยาการใหม่ ๆ

2.5 กระบวนการพัฒนาบุคลากร

กระบวนการพัฒนาบุคลากร เป็นสิ่งหนึ่งที่จะทำให้การพัฒนาสำเร็จตามเป้าหมาย นักการศึกษากล่าวถึงกระบวนการพัฒนาไว้หลายท่าน อาทิ

พินัส หันนาคินทร์ (2529 :134-135) ได้ให้แนวคิดในกระบวนการพัฒนาบุคลากร โดยแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน คือ

1. กำหนดเป้าหมายและบทบาทในการพัฒนา
2. วางโครงการเพื่อพัฒนาบุคลากร

Castetter (อ้างในวิศิษฐ์ ตันธวัชณ์. 2541 : 39) แนะนำว่า การพัฒนาบุคลากรอาจทำได้

5 ขั้นตอน ดังนี้

- ขั้นที่ 1 การสำรวจปัญหาและความต้องการ
- ขั้นที่ 2 ขั้นกำหนดวัตถุประสงค์ของการพัฒนา
- ขั้นที่ 3 การวางแผนพัฒนา
- ขั้นที่ 4 การดำเนินการพัฒนาตามแผน
- ขั้นที่ 5 การติดตามประเมินผลการพัฒนา

ส่วนเมธี บิลันธนานนท์ (2529 : 108) ได้กล่าวว่ากระบวนการพัฒนาบุคลากรนั้นมี

6 ขั้นตอน คือ

- ขั้นที่ 1 กำหนดจุดมุ่งหมายและบทบาทของหน่วยงาน
- ขั้นที่ 2 จัดคณะบุคคลเพื่อดำเนินการและรับผิดชอบ
- ขั้นที่ 3 กำหนดความต้องการต่าง ๆ ในการพัฒนา
- ขั้นที่ 4 เตรียมแผนการพัฒนาบุคลากรทั้งหมด
- ขั้นที่ 5 ดำเนินการโปรแกรมพัฒนาบุคลากร
- ขั้นที่ 6 ประเมินผลกระบวนการพัฒนา

ปราโมทย์ โชติมงคล (2535 : 1) กล่าวถึงการพัฒนาบุคลากรว่า เป็นกระบวนการที่จัดขึ้นอย่างเป็นระบบ มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและทัศนคติของบุคลากร เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้ดีมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ทำให้เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายของหน่วยงาน และเกิดความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่ของบุคลากรอย่างเหมาะสม

Leslee J. Bishop (อ้างในมานพ สุตสงวน. 2537 : 28-29) ได้กล่าวถึงขบวนการพัฒนาที่สัมพันธ์กันในงานวิจัยว่า ความต้องการ เป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุดในทางพัฒนาตัวอาจารย์เองต้องเป็นผู้ที่ต้องการ และตระหนักถึงความสำคัญของการเปลี่ยนแปลง อาจเกิดขึ้นโดยจากการอ่านตำรา ข้อมูล ผลงานวิจัยต่าง ๆ หรือมาจากนโยบายของผู้บริหาร

ความต้องการพัฒนา → การวินิจฉัยและการวิเคราะห์ → การพัฒนา

การประเมินผล

การนำไปใช้

ความเป็นไปได้

ความต้องการพัฒนา เป็นขั้นตอนที่สำคัญ ในการพัฒนาคณาจารย์ตัวอาจารย์เองต้องเป็นผู้ที่ต้องการให้มีการเปลี่ยนแปลง ในบางครั้งความต้องการเปลี่ยนแปลงอาจมีแรงจูงใจ (Motivate) จากการอ่านตำรา ข้อมูล และผลงานวิจัยต่าง ๆ หรือจากนโยบายของผู้บริหาร

การวินิจฉัยและการวิเคราะห์ เป็นขั้นวิเคราะห์ความต้องการว่าอาจารย์มีความต้องการพัฒนาในเรื่องใดมาก เพื่อจะได้จัดวิธีการพัฒนาตามความลำดับความต้องการของอาจารย์

การพัฒนา เป็นขั้นแสวงหากลวิธีที่ช่วยแก้ไขปรับปรุงด้านต่าง ๆ ตามความต้องการของอาจารย์ มีวิธีการคือ อาจดำเนินการพัฒนาโดยตรง โดยการจัดกิจกรรมที่ส่งผลโดยตรงต่อการเรียนการสอน หรือการทำงานของอาจารย์ได้แก่ การประชุมเชิงปฏิบัติการ การอภิปราย การให้คำปรึกษา การเผยแพร่ข่าวสารในรูปคู่มือ แผ่นปลิว จุลสาร จัดทำอุปกรณ์การสอนและจัดหาคนบริการให้ ประเมินผลการสอน แล้วนำไปพิจารณาให้ความดีความชอบ เช่น การขึ้นเงินเดือน ตำแหน่งต่าง ๆ ส่วนการพัฒนาโดยทางอ้อมนั้นเป็นกิจกรรมที่ส่งผลโดยตรงต่อการสอน ช่วยให้ประสิทธิภาพการสอนดำเนินไปด้วยดี เช่น ผู้บริหารสนใจทางวิชาการ อาจารย์ก็มีแนวโน้มสนใจด้วย การจัดสภาพแวดล้อม การบริการความสะดวกต่าง ๆ เช่น การพิมพ์เอกสาร การจัดทำหนังสือ บริหารอุปกรณ์การสอน การลดจำนวนชั่วโมงสอนลง ก็จะช่วยให้อาจารย์มีเวลาปรับปรุงการสอนให้ดีขึ้น

ความเป็นไปได้ ดูความเป็นไปได้ของโครงการ โดยมีการวิจัย ศึกษา ทดลองจริง ถ้าพบข้อบกพร่องก็ทำการค้นคว้า แก้ไข ปรับปรุงโครงการ สามารถนำไปดำเนินการได้ด้วยดี

การนำไปใช้ นำเอาโครงการไปปฏิบัติโดยเชิญผู้เชี่ยวชาญในแต่ละด้านที่ต้องการให้มีการพัฒนา เพื่อมาทำการฝึกอบรมในสิ่งที่ผู้จัดทำโครงการไม่สามารถทำได้หรือขาดประสบการณ์

การประเมินผล ประเมินผลโครงการว่าบรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้หรือไม่ โดยการนำเอา ข้อมูลต่าง ๆ มาพิจารณาอย่างมีเกณฑ์ และมีการประเมินผลทุกระยะ เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องต่อไป

สรุป กระบวนการพัฒนานักวิชาการ หมายถึง ขั้นตอนในการดำเนินการพัฒนานักวิชาการอย่างเป็นระบบ และมีแบบแผน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

2.6 ความต้องการพัฒนาของอาจารย์

ความต้องการในการพัฒนานั้น เป็นการบริหารงานในองค์กรของรัฐ และเอกชน มีจุดมุ่งหมายที่สำคัญเหมือนกันคือ ต้องการให้งานบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ สถาบันการศึกษาเป็นองค์กรหนึ่ง มีหน้าที่รับผิดชอบการศึกษาของชาติ จึงจำเป็นต้องเร่งปรับปรุงการเรียนการสอน ตามแนวความคิดใหม่โดยวิธีการพัฒนาครูอาจารย์ให้มีประสิทธิภาพอยู่ตลอดเวลา มีความรู้และทักษะในวิชาชีพ เพื่อถ่ายทอดความรู้แก่เยาวชนของชาติต่อไป ซึ่ง

ภิญโญ สาร (2523 : 233) กล่าวว่า “ความต้องการพัฒนาครู-อาจารย์ เป็นการดำเนินการช่วยครูให้ถูกต้อง และได้มีโอกาสเข้ารับการศึกษาอบรม เพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการของครูแต่ละคน โดยมุ่งผลเพื่อเสริมสร้างให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงานแก่โรงเรียนเป็นสำคัญ จึงอาจกล่าวได้ว่า การพัฒนาครูเป็นการปรับปรุงหรือส่งเสริมการเรียนการสอน” ในขณะที่

Leslee J. Bishop (อ้างในพรศรี หนูสง. 2538 : 30) กล่าวถึงความต้องการพัฒนาว่า “ความต้องการ เป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาอาจารย์ ตัวอาจารย์เองต้องเป็นผู้ที่ต้องการและตระหนักถึงความสำคัญของการเปลี่ยนแปลง อาจเกิดขึ้นโดยการอ่านตำรา ข้อมูล ผลงานวิจัยต่าง ๆ หรือมาจากนโยบายของผู้บริหาร ผู้บริหารต้องหาวิธีการที่จะทำให้อาจารย์ทุกคนสนใจต่อการพัฒนาตนเอง เนื่องจากในทุกสถาบันยังมีอาจารย์ที่ขาดความกระตือรือร้น ที่จะปรับปรุงตนเอง หรือยึดมั่นอยู่กับวิธีการและความคิดเดิม ผู้บริหารจึงจำเป็นต้องพัฒนาให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในเจตคติ ของอาจารย์เหล่านี้ด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ ศิริณา จามรมาน (2535 : ไม่มีเลขหน้า) ได้กล่าวไว้ว่า ความต้องการ (Need) เป็นขั้นตอนที่สำคัญในการพัฒนาอาจารย์ ตัวอาจารย์เองต้องเป็นผู้ที่ต้องการให้มีการเปลี่ยนแปลง ในบางครั้งความต้องการเปลี่ยนแปลง อาจมีแรงจูงใจ (Motivate) จากการอ่านตำรา ข้อมูล และผลงานวิจัยต่าง ๆ หรือจากนโยบายของผู้บริหาร

วิจิตร ศรีสะอ้าน (2529 : 27-29) ให้ความเห็นว่า วิชาชีพครูเป็นวิชาชีพชั้นสูง ดังนั้นครูต้องได้ชื่อว่าเป็นผู้มีการพัฒนาตนเอง จะต้องพัฒนาในด้านต่าง ๆ ได้แก่ พัฒนาด้านความรู้ พัฒนาเทคนิควิธี พัฒนาคุณลักษณะบุคลิกภาพ ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้ การพัฒนาด้านความรู้ หมายถึง พัฒนาตนเองให้มีความรู้ด้านเนื้อหาสาระที่จะช่วยให้การสอนมีประสิทธิภาพ รวมถึงความรู้รอบตัวเกี่ยวกับชีวิต ข่าว เหตุการณ์ประจำวัน การพัฒนาด้านเทคนิค หมายถึง พัฒนาด้านเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ให้มีทักษะและความสามารถในการจัดการเรียนการสอนรูปแบบต่าง ๆ การจัดกิจกรรมและการให้บริการนักเรียน ทำงานธุรการ เน้นแนว การพัฒนาสังคม และการพัฒนาตนเอง การพัฒนาตนในด้านคุณลักษณะบุคลิกภาพ หมายถึง การพัฒนาให้มีบุคลิกภาพที่ดี เหมาะสมกับวิชาชีพครู มีคุณสมบัติ คุณธรรม คุณลักษณะของครูที่ดี มีเจตนาดีต่อนักเรียนและวิชาชีพ

ชวนพิศ นรเดชาพันธ์ ได้กล่าวถึงการพัฒนาคุณาจารย์ไว้ดังนี้

... การพัฒนาคุณาจารย์ คือ การเพิ่มประสิทธิภาพการสอนและวิธีการพัฒนาคุณาจารย์ที่ประสบผลดี คือ การพัฒนาเชิงระบบ (System Approach) ขบวนการพัฒนาที่สัมพันธ์กันในงานวิจัยว่า ความต้องการ (Need) เป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุดในทางพัฒนาคุณาจารย์ ตัวอาจารย์เองต้องเป็นผู้ที่ต้องการและตระหนักถึงความสำคัญของการเปลี่ยนแปลง อาจเกิดขึ้นโดยจากการอ่านตำรา ข้อมูล ผลงานวิจัยต่าง ๆ หรือมาจากนโยบายของผู้บริหาร ในฐานะผู้บริหารต้องหาวิธีการที่ทำให้อาจารย์ทุกคนสนใจต่อการพัฒนาตนเอง เนื่องจากในทุกสถาบันยังมีอาจารย์ที่ขาดความกระตือรือร้นที่จะปรับปรุงตนเอง หรือยังยึดมั่นอยู่กับวิธีการและความคิดเดิม ผู้บริหารจึงจำเป็นต้องให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทัศนคติของอาจารย์เหล่านี้ด้วย ... (ชวนพิศ นรเดชาพันธ์. 2525 : 47 - 48)

Jerry G. Gaff (1979 : 2) ให้ทัศนะเกี่ยวกับการพัฒนาครูว่า การพัฒนาครูจะมุ่งที่ตัวครูเป็นการพัฒนาความก้าวหน้าของแต่ละบุคคลในด้านความรู้ ทักษะ การรับรู้ และเทคนิคต่าง ๆ ใน การเรียน การสอน รวมทั้งส่งเสริมความสัมพันธ์กับนักเรียนและเพื่อนร่วมงาน

ดังนั้น ความต้องการพัฒนาของอาจารย์ เป็นการเพิ่มพูนความรู้ความสามารถ ตลอดจนมีทักษะและเจตคติที่ดี ทนต่อการเปลี่ยนแปลงและบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร ที่สามารถรักษาคณบดี คนเก่งให้อยู่ร่วมงานได้อย่างมีความสุข และความพอใจในงาน ลดการดิ้นรนชวนขวาย แสวงหาโอกาสก้าวหน้าในอนาคต จากงานภายนอก จะส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อการทำงาน โดยเฉพาะการพัฒนาความรู้ในวิชาชีพ การพัฒนาความรู้ที่เกี่ยวข้อง และการพัฒนาความสามารถในการถ่ายทอด ดังนี้

2.6.1 การพัฒนาความรู้ในวิชาชีพ

มีผู้กล่าวถึงการพัฒนาด้านความรู้ในวิชาชีพ ดังนี้

สุวัฒน์ นิยมคำ กล่าวว่

...การพัฒนาอาจารย์ช่วยให้อาจารย์เพิ่มพูนความรู้ความสามารถให้กับตนเอง และจะได้นำความรู้ ความสามารถจากการพัฒนาไปสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ เป็นการส่งเสริมและเพิ่มพูนประสบการณ์ของอาจารย์ทั้งในด้านความรู้เฉพาะสาขา ความรู้ทางด้านการประสิทธิ์ประสาทความรู้แก่ศิษย์ ความสามารถทางการวิจัย รวมทั้งเจตคติที่เหมาะสมกับความเป็นอาจารย์ และการเตรียมตัวเพื่อเป็นผู้บริหารมหาวิทยาลัยทุกระดับ ทุกยุค ทุกสมัย จะต้องให้ความสำคัญตลอดไป ... (สุวัฒน์ นิยมคำ. 2530 : 1)

พนัส หันนาคินทร์ (2526 : 88) ได้กล่าวถึงการพัฒนาบุคลากร โดยเฉพาะอาชีพครูว่า การที่จะต้องตามให้ทันต่อเหตุการณ์ ความเปลี่ยนแปลงหรือการค้นพบใหม่ ๆ ในวิชาการและวิชาชีพของครู อาชีพครูนี้จะหยุดนิ่งไม่ได้ เพราะความรู้และวิธีการต่าง ๆ เปลี่ยนแปลงเจริญขึ้นอยู่ตลอดเวลา เพื่อที่จะให้การศึกษาแก่นักเรียนได้ผลเต็มที่ และทันต่อความเจริญของโลก ครูเองก็ต้องติดตามความเจริญก้าวหน้าเหล่านี้อยู่เสมอ จะหยุดนิ่งไม่ได้ เพื่อจะได้นำความรู้ใหม่ ๆ มาสอนนักเรียนให้ทันสมัยอยู่เสมอ

ครูสุภา โดยคณะอนุกรรมการส่งเสริมวิชาชีพครู (2533 : 8) มีความเห็นว่า บุคคลที่จะประกอบวิชาชีพครูควรมีความรอบรู้ คือ จะต้องมีความรู้เกี่ยวกับสภาพเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งความเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการที่เกิดขึ้นในสังคมของตนและของโลก มีความรู้รอบในวิชาชีพของตน เช่น ปรัชญาการศึกษา ประวัติการศึกษา หลักการศึกษา นโยบายการศึกษา แผนและโครงการพัฒนาการศึกษา และจะต้องมีความรู้อย่างเชี่ยวชาญในเรื่องหลักสูตร วิธีสอน และวิธีประเมินผลการศึกษา ในวิชาหรือกิจการที่ตนรับผิดชอบ ซึ่งสอดคล้องกับ ภาณุโยธิน สาร (2526 : 161) ให้ทัศนะการพัฒนาความรู้ของครูว่า “ครูนอกจากต้องมีความรู้ในวิชาเอก วิชาโท วิชารอง หรือความรู้พิเศษแล้ว ในด้านแผนการศึกษาหลักสูตร นโยบายทางการศึกษา โครงการพัฒนาทางการศึกษา และโครงการปรัญญาของโรงเรียน ครูควรรู้ให้ละเอียด เพื่อให้ทำงานได้ตรงเป้าหมาย ครูควรถือว่าหลักสูตรและตำรา คือโน้ตดนตรีที่ทุกคนต้องคล่องแคล่ว ปราดเปรี๊ยะ มิฉะนั้นจะเล่นดนตรีไม่ได้ การเตรียมการสอนทุกครั้ง การทำให้การสอนเป็นของใหม่ทุกปี การอ่านตำรามากกว่านักเรียน และอ่านตำราใหม่ ๆ อยู่เสมอ เป็นความจำเป็นสุดยอด” และ บุญส่ง ชีร์จินตน์ (2538 : 39) ให้ทัศนะว่า ในการพัฒนาบุคลากรครู ที่ปฏิบัติการสอนให้มีคุณภาพนั้น จะต้องพิจารณาถึงองค์ประกอบที่เป็นคุณสมบัติที่จำเป็นในการปฏิบัติหน้าที่ คือ องค์ประกอบด้านความรู้ โดยครูจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับนโยบายการศึกษา หลักสูตร เอกสารการใช้หลักสูตร เนื้อหาวิชาที่สอน วัสดุอุปกรณ์ในการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผลการสอน การ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์ข้อสอบ หากครูมีปัญหาหรือบกพร่องในองค์ประกอบด้านนี้ จำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องจัดให้ครูได้รับการพัฒนาให้มีความรู้เพิ่มขึ้น

ส่วน Oliver R. Gibson และ Harold C. Hunt (1965 : 242) ให้ทัศนะว่า ครูจะปฏิบัติงานได้ดีและมีประสิทธิภาพของงานสูง จะต้องมีความรู้ในสายวิชาที่ตนสอนเป็นอย่างดี มีความรู้ ความสามารถในการถ่ายทอดวิชาความรู้ วัฒนธรรม มีความเข้าใจในเรื่องการพัฒนาความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน Jerry G. Gaff (1975 : 8) ให้ทัศนะว่า การพัฒนาบุคลากรในโรงเรียนหรือวิทยาลัย มุ่งที่การพัฒนาอาจารย์ เป็นการพัฒนาความก้าวหน้าของบุคลากรในด้าน ความรู้ ทักษะ การรับรู้ และเทคนิคต่าง ๆ ในการเรียนการสอน รวมทั้งส่งเสริมความสัมพันธ์กับนักศึกษา เพื่อนร่วมงาน และ Russell C. Swanbury (1968 : 47) ให้ทัศนะว่า "การพัฒนาของบุคคลทุกคนที่ต้องการพัฒนาตนเองให้มีความรู้ ในเรื่องของเทคนิคและวิชาชีพ เพื่อยกระดับความสามารถให้ทันต่อความก้าวหน้าทางวิชาการ และเพื่อสนองความพึงพอใจในเรื่องของความอยากรู้ อยากเห็นของบุคคล

ดังนั้น การพัฒนาความรู้ในวิชาชีพ เป็นการพัฒนาความรู้ความสามารถ ทักษะและทัศนคติด้านวิชาชีพ เพื่อเสริมศักยภาพของอาจารย์ ในด้านความรู้ นโยบาย ศึกษาหลักสูตรเนื้อหาวิชา การวัดและประเมินผล การวิเคราะห์ข้อสอบ ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีของวิทยาการสมัยใหม่ เพื่อจะได้นำความรู้มาพัฒนากระบวนการเรียนการสอน วิชาชีพให้ทันสมัยอยู่เสมอ และมีประสิทธิภาพมากขึ้น

2.6.2 การพัฒนาความรู้ที่เกี่ยวข้อง

อาจารย์นอกจากจะมีความรู้ในวิชาชีพของตนเป็นอย่างดีแล้ว ควรจะมีความรอบรู้ด้านวิชาการ สิ่งแวดล้อม ตลอดจนประสบการณ์ต่าง ๆ เพื่อเสริมให้ผู้เรียนได้มีความรู้กว้างขวางยิ่งขึ้น มีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึง การพัฒนาความรู้ที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

เมธี ปิลันธนานนท์ (2529 : 126) กล่าวถึงครูอาชีพศึกษาว่า ควรมีความรอบรู้นอกเหนือจากวิชาชีพ มีประสบการณ์ในการเรียน การงาน คุณธรรม จริยธรรม เพื่อปลูกฝังลักษณะการทำงานให้นักเรียนมีความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์ในงานอาชีพ ชยัน อดทน มีความคิดริเริ่ม หมั่นศึกษาหาความรู้ และสร้างศรัทธาให้นักเรียน

กาญจนา คุณารักษ์ (2527 : 171) กล่าวถึงครูที่ดีว่า ควรจะต้องมีความรู้ดี เป็นผู้ที่มีความรู้แตกฉาน ทั้งในและนอกตำรา คือนอกจากจะมีความรู้ ความแม่นยำ ในเนื้อหาที่จะสอนแล้ว ยังต้องให้รู้กว้างออกไปนอกเหนือจากตำราอีกด้วย ต้องพยายามศึกษาข้อมูลจากหลาย ๆ แหล่ง ใฝ่หาความรู้อยู่เสมอ ผู้ที่จะเป็นครูจะต้องตื่นตัวอยู่ตลอดเวลา ก้าวทันโลก ทันเหตุการณ์ ครูไม่ใช่ผู้สอนอย่างเดียว แต่จะต้องเป็นผู้เรียนด้วย ต้องหมั่นศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ โดยค้นหาความรู้ให้แก่ตนเอง แล้วนำมาปรับเข้ากับการเรียนการสอน ซึ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สอดคล้องกับ วัชรีย์ บุรณสิงห์ (2526 : 7-8) ได้กล่าวถึงลักษณะของอาจารย์ที่ดีทางด้านวิชาการไว้ว่า รู้ในวิชาที่สอนอย่างถ่องแท้ มีความรู้อย่างกว้างขวางในสิ่งใหม่ ๆ เกี่ยวกับวิชาที่สอน ค้นคว้าหาความรู้อยู่เป็นนิจ นำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์อยู่เสมอ มีความรู้ในวิชาครูเป็นอย่างดี และควรมีความรู้ความสามารถพิเศษนอกเหนือจากสาขาวิชาที่สอน

พลสันท์ โพธิ์ศรีทอง (2540 : 49) ได้กล่าวถึงอาจารย์แบบใหม่ในยุคโลกาภิวัตน์ ว่า การศึกษายุคใหม่ ส่งผลให้ครูต้องเรียนรู้วิทยาการด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีมากขึ้น เพราะ การศึกษายุคใหม่เป็นการศึกษาผ่านสื่อมากขึ้น ครูสมัยเก่าจำเป็นต้องพัฒนาตนเองให้มีความรู้ ความสามารถ และทักษะ ในการใช้คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีให้ได้ มิฉะนั้น จะไม่สามารถทำหน้าที่ครูในสังคมยุคใหม่ได้

จีระ หงส์ลดารมภ์ (2538 : 20-22) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของการพัฒนาทรัพยากรบุคคล กับการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยี สรุปว่า ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเริ่มเปลี่ยนแปลงไป หลังการปฏิวัติอุตสาหกรรมในศตวรรษที่ 18 และเริ่มเปลี่ยนไปอย่างรวดเร็วในศตวรรษที่ 20 นี้ ซึ่ง ก่อให้เกิดรูปแบบการผลิตและการบริการ จากการผลิตที่อาศัยแรงงานกรรมกรไปเป็นเครื่องจักรกล และหุ่นยนต์ และจากการบริการที่อาศัยแรงงานในการจัดการและบริการ ก็ได้เปลี่ยนรูปไปเป็น เครื่องทุนแรงทางอิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องจักรที่สั่งงานได้ เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์ การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีในปัจจุบันได้พัฒนาถึงขั้น การใช้หุ่นยนต์ที่สามารถผลิตหรือประกอบสินค้าได้เองตลอดกระบวนการผลิต หรือการนำเครื่องคอมพิวเตอร์มาใช้ในการจัดการในสำนักงาน ตั้งแต่ เอกสาร จนถึงการตัดสินใจ การใช้พลังงานจากแสงเลเซอร์อันน้อยนิดในการเชื่อมรอยต่อเหล็ก ขนาดมหึมาได้ เป็นต้น ลักษณะของเทคโนโลยีดังกล่าวเป็นการนำเอาทฤษฎีและความรู้มา ประยุกต์ใช้โดยมนุษย์

ปัจจุบันการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยี เป็นไปอย่างรวดเร็ว และยิ่งประเทศที่มีระบบ เศรษฐกิจแบบเปิดด้วยแล้ว การประยุกต์และการนำไปใช้ทางด้านเทคโนโลยีจะหลีกเลี่ยงไม่ได้ อย่างแน่นอน ความสัมพันธ์ของเทคโนโลยี และการพัฒนาทรัพยากรบุคคลจึงต้องมีการพัฒนา ควบคู่กันไป

กองมาตรฐานวิชาชีพครู สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (2533 : 7) กำหนดระเบียบคุรุสภา ว่าด้วยจรรยาบรรณฯและวินัยตามระเบียบประเพณีของครู พ.ศ. 2526 ขึ้น เพื่อเป็นกรอบในการ ปฏิบัติสำหรับผู้ที่อยู่ในอาชีพครู ดังนี้

1. เลื่อมใสการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขด้วยความบริสุทธิ์ใจ
2. ยึดมั่นในศาสนาที่ตนนับถือ ไม่ลบหลู่ดูหมิ่นศาสนาอื่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ตั้งใจสั่งสอนศิษย์และปฏิบัติหน้าที่ของตนให้เกิดผลดี ด้วยความเอาใจใส่อุทิศเวลาของตนให้แก่ศิษย์ จะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่การงานมิได้
4. รักษาชื่อเสียงของตนมิให้ขึ้นชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ห้ามประพฤติการใด ๆ อันอาจทำให้เสื่อมเสียเกียรติและชื่อเสียงครู
5. ถือปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมอันดีงามของสถานศึกษา และปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งในหน้าที่การงานโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบแบบแผนของสถานศึกษา
6. ถ่ายทอดวิชาความรู้โดยไม่ปิดบัง และปิดบังอำพราง ไม่นำหรือยอมให้นำผลงานทางวิชาการของตนไปใช้ในทางทุจริตหรือเป็นภัยต่อมนุษยชาติ
7. ให้เกียรติแก่ผู้อื่นทางวิชาการ โดยไม่นำผลงานของผู้ใดมาแอบอ้างเป็นผลงานของตน และไม่เบียดเบียนใช้แรงงานหรือนำผลงานของผู้อื่นไปเพื่อประโยชน์ส่วนตน
8. ประพฤติตนอยู่ในความซื่อสัตย์ และปฏิบัติหน้าที่ของตนด้วยความซื่อสัตย์สุจริต และปฏิบัติหน้าที่ของตนด้วยความเที่ยงธรรม ไม่แสวงหาประโยชน์สำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ
9. สุขภาพเรียบร้อย ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ รักษาความลับของผู้ร่วมงาน และของสถานศึกษา
10. รักษาความสามัคคีระหว่างครู และช่วยเหลือกันในหน้าที่การงาน

Chandler และคณะ (1971 : 180) ได้กล่าวถึงหน้าที่ของอาจารย์ว่า งานสำคัญที่อาจารย์ต้องทำ คือ งานสอน เป็นงานที่สำคัญที่สุด เริ่มตั้งแต่การวางแผนการสอน การสร้างและเลือกอุปกรณ์ เลือกกิจกรรมการสอนที่เหมาะสม จัดสถานการณ์ในห้องเรียนให้เหมาะสมกับความสนใจของ นักเรียน รวมไปถึงการบริหารชั้นเรียน การปกครองชั้นเรียน และการประเมินผลความก้าวหน้าของนักเรียนแต่ละคนด้วย การศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับอาจารย์ ไม่ใช่ถือว่าสิ่งที่ตนรู้จากสถาบันที่เรียนมาจะสามารถนำไปใช้ได้ตลอด เพราะวิชาการเจริญก้าวหน้าโดยไม่หยุดนิ่ง ดังนั้น อาจารย์จึงต้องเป็นผู้ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมอยู่เสมอ เพื่อประโยชน์ต่อไปในอนาคต งานรับผิดชอบที่เกี่ยวข้องเพื่อเพิ่มความสมบูรณ์ให้แก่ประสบการณ์ของนักเรียน โดยเฉพาะกิจกรรมเสริมหลักสูตรและกิจกรรมนอกชั้นเรียนอื่น ๆ เช่นงานแนะแนว งานอบรมนักเรียนในชั้น และการเป็นที่ปรึกษากิจกรรมนักเรียนต่าง ๆ

Gibson และ Hunt (1965 : 242) กล่าวถึงลักษณะของอาจารย์ที่มีประสิทธิภาพว่า นอกเหนือจากการมีความรู้ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับงานสอนแล้ว อาจารย์ยังต้องมีทักษะในการใช้ภาษา การเขียน การพูด เพื่อให้นักเรียนเข้าใจง่าย มีทักษะในการเข้าสมาคม และมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีทักษะในการค้นคว้า วิจัย และหาความรู้เพิ่มเติม หาทางแก้ปัญหาอย่างถูกต้อง วิชาการ และตรงกับข้อเท็จจริง ตลอดจนมีนิสัยรักงานครู

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Gordon Lawrence (1971 : 273) กล่าวว่า อาจารย์ต้องมีทักษะในการสอน การฟัง การพูด การอ่าน และเขียน การใช้สื่อทัศนูปกรณ์ มีเทคนิคในการแก้ปัญหา กำหนดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม วินิจฉัยแก้ปัญหาต่าง ๆ ของห้องเรียน มีการแนะแนว และใช้แหล่งวิทยาการให้เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน มีการประสานงานกับครูคนอื่น ส่งเสริมให้นักเรียนตัดสินใจ และประเมินตนเอง

ดังนั้นการพัฒนาความรู้ที่เกี่ยวข้อง เป็นความต้องการศึกษาพัฒนาหาความรู้ความสามารถ ทักษะ วิทยาการใหม่ในด้านต่าง ๆ เพิ่มเติมจากความรู้ความสามารถ นอกเหนือจากวิชาชีพที่สำเร็จการศึกษามา เพราะวิทยาการและเทคโนโลยีต่าง ๆ มีการพัฒนา เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา อาจารย์นอกจากจะรู้ในวิชาชีพที่ตนสอนเป็นอย่างดีแล้ว ควรจะต้องเป็นผู้มีความรู้กว้างขวาง ทันต่อวิทยาการและเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ มีคุณธรรม จรรยาบรรณ และวินัยตามระเบียบประเพณีของครู เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นแบบอย่างที่ดีได้

2.6.3 การพัฒนาความสามารถในการถ่ายทอด

ความสามารถในการถ่ายทอด เป็นสิ่งสำคัญในวิชาชีพครู อาจารย์นอกจากจะมีความรู้ในวิชาที่สอนอย่างดีแล้ว ควรมีความสามารถในการถ่ายทอดวิชาการเหล่านั้น ด้วยเทคนิควิธีต่าง ๆ ใช้สื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจได้ง่ายขึ้น และสามารถปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง

สำนักพัฒนาเทคนิคศึกษา (2529 : 5) กล่าวว่า ปัจจุบันครูไม่ค่อยเห็นความสำคัญของการใช้สื่อช่วยในการเรียนการสอน เพราะครูยังไม่เห็นความจำเป็นในการใช้สื่อที่เหมาะสมกับรายวิชาที่สอน หรืออาจมีประสบการณ์ในการออกแบบผลิตและใช้สื่อน้อย อาจไม่มีเวลาหรือไม่คิดที่จะพัฒนาการเรียนการสอน หลายคนกล่าวว่าครูเคยสอนอย่างไรก็สอนอย่างนั้น หรือเคยเรียนมาอย่างไรก็นำมาสอนตามที่ตนเคยเรียนมาอย่างนั้น แม้ว่าเนื้อหาวิชาชีพที่สอนจะเปลี่ยนแปลงตามเทคโนโลยีตลอดเวลา ปัญหาที่เกิดจากระบบการบริหารและการจัดการ ก็มีผลสำคัญเช่นกัน ได้แก่ ผู้บริหารไม่ให้ความสำคัญของการใช้สื่อ จึงไม่สนับสนุนในด้านนี้เท่าที่ควร งบประมาณมีจำกัด ทำให้ขาดวัสดุอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ

นิพนธ์ ศุขปริดี (2528 : 57) ให้ทัศนะว่า ปัจจุบันการเรียนการสอน มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมาก คือพัฒนาขึ้นจากเดิมที่มีครูทำหน้าที่เป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ ให้กับผู้เรียนด้วยวิธีบรรยาย ใช้ตำราเรียน และกระดาน ชอล์ก เป็นเครื่องมือ โดยมีผู้เรียนเป็นผู้ฟังและจดจำเนื้อหาที่ครูถ่ายทอดด้วยวิธีซ้ำซากนั้นเรื่อยมา บทบาทของครูได้ถูกเปลี่ยนไปจากผู้บรรยายมาเป็นผู้กระตุ้นผู้เรียน ให้ดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นรายบุคคล หรือรายกลุ่ม ตลอดจน

การจัดระบบการเรียนการสอน ทั้งนี้โดยอาศัยโสตทัศนวัสดุเป็นตัวกลางที่ทำให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียน ทั้งด้านการพัฒนาความรู้ ความคิด ทักษะ และเจตคติ

บุญญศักดิ์ ใจจงกิจ (2519 : 57) ให้ทัศนะว่า หน้าที่ของครูอาชีพศึกษา นอกจากจะสอนตามหลักสูตรแล้ว จะต้องพยายามทำประมวลการสอนให้วิชาทางทฤษฎีและวิชาชีพ สัมพันธ์กันไปกับวิชาปฏิบัติในโรงงานให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ จะสอนแบบปาฐกถาไม่ได้ การสอนของครูต้องใช้เทคนิคการสอนสูง ต้องให้ความสำคัญและตระหนักถึงคุณประโยชน์ของการใช้สื่อการเรียนการสอน ในกระบวนการเรียนการสอนเป็นอย่างดี เพื่อเร้าให้นักศึกษาทุกคนสนใจเรียน และ

เมธี ปิลันธนานนท์ (2529 : 114) ได้เสนอแนะไว้ว่า การพัฒนาบุคลากรฝ่ายสอน (Classroom Personnel) มีความมุ่งหมายเพื่อปรับปรุงบุคลากรทั้งด้านการศึกษาและความสามารถทั่วไปของครู ที่จะปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพในตำแหน่งที่ถือครองอยู่ นั่นคือพยายามที่จะแก้ปัญหาที่มีอยู่ทั้งของรายบุคคล และของหน่วยงาน โดยมุ่งที่จะพัฒนาครูในด้านต่าง ๆ เช่น พัฒนาทักษะการสอนเป็นรายบุคคล ความสามารถในการให้เนื้อหาสาระในการสอนทั้งหมดแก่นักเรียน ให้สามารถใช้เทคโนโลยีทางการศึกษาในชั้นเรียนได้

สรุป ความสามารถในการถ่ายทอด เป็นสิ่งสำคัญในการเรียนการสอน อาจารย์จะต้องมีความรู้ ความสามารถ มีทักษะในวิธีสอน เข้าใจในเนื้อหาวิชา และหลักสูตร สามารถใช้เครื่องมืออุปกรณ์การสอน สามารถวัดและประเมินผลได้เป็นอย่างดี เพราะถ้าอาจารย์ไม่สามารถถ่ายทอดความรู้ให้ผู้เรียนเข้าใจได้ ย่อมได้รับประโยชน์ในการเรียนรู้น้อย เป็นผลให้ผู้เรียนไม่สามารถประยุกต์ความรู้ไปปฏิบัติงานในอนาคตได้

2.7 กิจกรรมการพัฒนาบุคลากร

การพัฒนาบุคลากรมีกิจกรรมหลายอย่าง ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมและความสำคัญของสถานศึกษานั้น ๆ แต่โดยทั่วไปแล้วลักษณะของกิจกรรมจะมีดังนี้

เมธี ปิลันธนานนท์ (2529 : 114) กำหนดชนิดของกิจกรรมในการพัฒนาไว้ 33 วิธี คือ การบรรยาย การประชุม การสัมมนา การอภิปราย การจัดการฝึกงาน การหมุนเวียนตำแหน่ง การทดลองการปฏิบัติงาน การประชุมเชิงปฏิบัติการ การศึกษาพิเศษ กิจกรรมรายบุคคล การระดมความคิด การสอนแบบสำเร็จรูป การประชุมย่อย การมอบหมายงานพิเศษ เอกสารพิมพ์แจก จัดรายวิชาให้เข้าเรียน การศึกษาเฉพาะกรณี ภาพยนตร์ การใช้ครูผู้ช่วย โปรแกรมการแลกเปลี่ยน การฝึกหัดแก้ปัญหา การแสดงบทบาทสมมติ การจัดทัศนศึกษา การเยี่ยมชมกิจกรรม เทปบันทึกเสียง โทรทัศน์ การเล่นเกม การเลียนแบบ การฝึกอบรม การสอนโดยครูพิเศษ การสาธิต การฝึก การประสานงาน และโครงการวิจัย

พัชรินทร์ จำรูญโรจน์ (2530 : 53-54) ได้กล่าวถึง ลักษณะการจัดกิจกรรมการพัฒนาบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาของไทยว่า จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้จัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาคณาจารย์ค่อนข้างกว้างขวางครอบคลุมในหลาย ๆ เรื่อง กิจกรรมหลัก ๆ ได้แก่ การประชุมนิเทศและการสัมมนาอาจารย์ใหม่ การประชุมเชิงปฏิบัติการ การอภิปราย การบรรยายพิเศษ การผลิตเอกสารและสิ่งพิมพ์เป็นต้น มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้จัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาคณาจารย์ค่อนข้างกว้างขวางพอสมควร กิจกรรมหลัก ๆ คล้ายคลึงกันคือ การประชุมสัมมนา การฝึกอบรม การรวบรวม การเผยแพร่ข้อมูลในรูปเอกสารและสิ่งพิมพ์ การพัฒนาการเรียนการสอน ทั้งนี้การพัฒนาคณาจารย์จะพัฒนา 3 กลุ่ม คือ ผู้บริหาร คณาจารย์ และนักศึกษาไปพร้อม ๆ กัน

ชูชัย รัตนบุญโง่งงษ์ (2530 : 21-22) กล่าวถึงลักษณะกิจกรรมเพื่อพัฒนาคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาของประเทศอังกฤษ สรุปได้ดังนี้

1. การฝึกอบรมหรือการประชุมเชิงปฏิบัติการ มักจะจัดตามความสนใจของผู้เข้ารับการอบรม มีทั้งระยะสั้นและระยะยาว
2. การสัมมนาทางวิชาการ เป็นการสัมมนาเกี่ยวกับการศึกษา การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ในปัญหาต่าง ๆ
3. การให้รางวัลสำหรับผู้มีผลงานดีเด่นประจำปี เพื่อเป็นการกระตุ้นความสนใจของอาจารย์
4. การเผยแพร่ข่าว เช่น การจัดทำจุลสารเผยแพร่ผลงานวิจัย ความก้าวหน้าทางการศึกษา หรือสรุปย่อข่าว

ทิพวรรณ สีดลรัศมี (อ้างในภาวนา ชลาภิรมย์, 45 - 46) ได้กล่าวถึงลักษณะการจัดกิจกรรมพัฒนาบุคลากรของวิทยาลัยครู สรุปได้ดังนี้

1. การให้คำปรึกษาแก่อาจารย์ที่ต้องการปรับปรุงการสอน และประสบการณ์ต่าง ๆ ในการเรียนการสอน
 2. การจัดประชุมสัมมนา ประชุมเชิงปฏิบัติการ การศึกษาและดูงานนิทรรศการ ฝึกอบรมระยะสั้นระยะยาว ประชุมอภิปราย หรือเชิญวิทยากรมาบรรยาย มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ ส่วนระยะเวลาที่จัดกิจกรรมขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของแต่ละกิจกรรม ซึ่งอาจใช้เวลาตั้งแต่ 1 - 2 ชั่วโมง ถึง 1 ภาคการศึกษา
 3. การเผยแพร่ข่าวสารกับความก้าวหน้าทางวิชาการ และความรู้ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การเรียนการสอน เช่น เสนอข่าว ข้อคิดเห็น คำบรรยาย งานวิจัยใหม่ เผยแพร่ในรูปจุลสาร วารสาร
- สรุป กิจกรรมการพัฒนาบุคลากรมีหลายวิธี ขึ้นอยู่กับความต้องการของอาจารย์เองว่าจะเลือกใช้วิธีใดที่เหมาะสม ทั้งเวลา สถานที่ และโอกาส เพื่อพัฒนาตนเองให้ได้รับความรู้เพิ่มมากขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาความต้องการพัฒนาของอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ได้เสนอวิธีดำเนินการวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 5 ส่วน ประกอบด้วย

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
 - 3.2.1 การสร้างเครื่องมือ
 - 3.2.2 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย อาจารย์ที่ทำการสอนในวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา 5 แห่ง จำนวน 511 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

1. กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของประชากร ตามตารางแสดงจำนวนประชากร และกลุ่มตัวอย่างของอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา จำแนกตามกลุ่มวิทยาลัย และคณะวิชา โดยใช้ตาราง Krejcie และ Morgan ประชากรกลุ่มวิทยาลัยเก่า 388 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง 191 คน กลุ่มวิทยาลัยใหม่ 123 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง 92 คน รวม 283 คน คำนวณหาจำนวนกลุ่มตัวอย่างแต่ละคณะวิชา โดยการเทียบบัญญัติไตรยางค์ ตามสัดส่วนจำนวนอาจารย์ของแต่ละกลุ่มวิทยาลัยและคณะวิชา เนื่องจากคณะวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจมีประชาน้อย จึงใช้ประชากรทั้งหมดเป็นกลุ่มตัวอย่าง ดังนั้น ขนาดกลุ่มตัวอย่างจึงเพิ่มจาก 283 คน เป็น 296 คน เก็บข้อมูลโดยสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับสลากรายชื่อตามคณะวิชา ของแต่ละวิทยาลัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ของอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ
สังกัดกรมอาชีวศึกษา จำแนกตามกลุ่มวิทยาลัยและคณะวิชา

วิทยาลัย	กลุ่มวิทยาลัยเก่า							กลุ่มวิทยาลัยใหม่				
	วพธ..		วพต.		วพน.		รวม	วพอ.		วพล.		รวม
คณะวิชา	ประ ชากร	ตัว อย่าง	ประ ชากร	ตัว อย่าง	ประ ชากร	ตัว อย่าง	รวม	ประ ชากร	ตัว อย่าง	ประ ชากร	ตัว อย่าง	รวม
พื้นฐาน	37		33		44		114	10		20		30
		18		15		21	54		7		15	22
สัมพันธ์ธุรกิจ	26		30		14		70	10		5		15
		13		15		7	35		7		4	11
การบัญชี	29		20		20		69	17		17		34
		14		10		10	34		13		13	26
การตลาด	17		14		17		48	6		11		17
		8		7		8	23		5		8	13
การเลขานุการ	22		22		20		64	6		11		17
		11		11		10	32		5		8	13
คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	11		5		7		23	3		7		10
		11		5		7	23		3		7	10
รวมประชากร	142		124		122		388	52		71		123
รวมตัวอย่าง		75		63		63	201		40		55	95

ที่มา กองแผนงาน กรมอาชีวศึกษา แสดงจำนวนอาจารย์ สถานศึกษา สังกัดกองวิทยาลัย
อาชีวศึกษา

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scales) โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

3.2.1 การสร้างเครื่องมือ

3.2.2 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

3.2.1 การสร้างเครื่องมือ

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาทฤษฎี แนวความคิด เอกสาร ตำรา และงานวิจัย เกี่ยวกับความต้องการพัฒนาตามแนวคิดที่ว่าด้วยความต้องการพัฒนา โดยยึดแนวคิดของ เมธี ปิณฑนนท์ (2533 : 53) พันธ์ ทัศนาคินทร์ (2529 : 181) และสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (2533 : 8) นำมาปรับปรุงให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม สังคม เศรษฐกิจ สภาพการทำงานและอิทธิพลเทคโนโลยีสมัยใหม่ของอาจารย์วิทยาลัยพัฒนการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ประกอบด้วยปัจจัย 3 ด้าน คือ

1. ความรู้ในวิชาชีพ
2. ความรอบรู้ที่เกี่ยวข้อง
3. ความสามารถในการถ่ายทอด

2. ศึกษาแบบสอบถามของมานพ สุตสงวน ซึ่งทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาความต้องการพัฒนาคุณาจารย์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง พ.ศ. 2537 และภาวนา ชลาภิรมย์ ซึ่งทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาความต้องการพัฒนาของอาจารย์สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล พ.ศ. 2541 มาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

3. สร้างแบบสอบถามฉบับร่าง แล้วนำมาปรับปรุงให้สอดคล้องกับสภาพของวิทยาลัยพัฒนการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพโดยทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Check list) จำนวน 7 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาของอาจารย์วิทยาลัยพัฒนการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา จำนวน 40 ข้อ โดยแบ่งออกแต่ละด้าน ดังนี้

ด้านที่ 1	ด้านความรู้ในวิชาชีพ	จำนวน 10 ข้อ
ด้านที่ 2	ด้านความรอบรู้ที่เกี่ยวข้อง	จำนวน 18 ข้อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้านที่ 3 ด้านความสามารถในการถ่ายทอด จำนวน 12 ข้อ

กำหนดน้ำหนักของมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ดังนี้

5	หมายถึง	มีความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับ มากที่สุด
4	หมายถึง	มีความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับ มาก
3	หมายถึง	มีความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับ ปานกลาง
2	หมายถึง	มีความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับ น้อย
1	หมายถึง	มีความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับ น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เกี่ยวกับความต้องการของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านละ 1 ข้อ รวม 3 ข้อ

นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว เสนอต่ออาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบ แนะนำ ปรับปรุงแก้ไข ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

3.2.2 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ผู้วิจัยได้

3.2.2.1 การตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) ได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) และความถูกต้องของภาษา 5 คน คือ

1. ดร. วราพรรณ น้อยสุวรรณ ศึกษานิเทศก์ 8 กรมอาชีวศึกษา
2. นายโอวาท พูลศิริ ประธานสาขาเทคโนโลยีทางการศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
3. นางมัลลิกามาศ พิณใจไชย ผู้อำนวยการวิทยาลัยพณิชยการอินทราชัย
4. นายสมนึก แดงสกุล ผู้อำนวยการวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี
5. ดร. ศาณี สุวรรณพัฒน์ หัวหน้างาน หลักสูตรพิเศษ
วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี

2. นำแบบสอบถามที่ผู้ทรงคุณวุฒิให้ข้อเสนอแนะ ปรีกษาอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมก่อนนำไปทดลองใช้ต่อไป

3.2.2.2 ตรวจสอบความเชื่อมั่น (Reliability)

ก่อนนำแบบสอบถามไปใช้จริงกับอาจารย์ในวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแล้ว ไปทำการทดสอบ (Try out) กับกลุ่มอาจารย์ที่มีใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แบ่งเป็น อาจารย์คณะพาณิชยกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเอี่ยมละออ จำนวน 15 คน และวิทยาลัยอาชีวศึกษารนบุรี จำนวน 15 คน รวมกลุ่มทดลองทั้งสิ้น 30 คน

2. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น ด้วยวิธีหาสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของ Cronbach กำหนดค่าความเชื่อมั่นที่ระดับ 0.80 ขึ้นไป ผลปรากฏว่า ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามตอนที่ 2 ด้านความรู้ในวิชาชีพ 0.85 ความรอบรู้ที่เกี่ยวข้อง 0.85 ความสามารถในการถ่ายทอด 0.91 ภาพรวมค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ 0.87

นำข้อเสนอแนะ และข้อบกพร่องจากแบบสอบถามหรือเครื่องมือที่ไปทดลองใช้ มาปรับปรุงแก้ไข แล้วจึงนำไปใช้เป็นเครื่องมือเก็บข้อมูลในการวิจัย

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เก็บจากอาจารย์ประจำที่สอนอยู่ในวิทยาลัยพาณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ที่ระบุไว้ในตารางที่ 1 ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. บันทึกรับขออนุญาต ให้งานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ถึงกรมอาชีวศึกษา เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลจากอาจารย์ วิทยาลัยพาณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา จำนวน 5 แห่ง ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

2. นำหนังสือที่ผ่านการพิจารณาเห็นชอบแล้ว มาเสนอต่อกองวิทยาลัยอาชีวศึกษา เพื่อออกหนังสือขอความร่วมมือไปยัง ผู้อำนวยการวิทยาลัยพาณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา จำนวน 5 แห่ง ที่ได้กำหนดไว้เป็นกลุ่มตัวอย่าง

3. ส่งแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยนำส่งด้วยตัวเอง

4. การรวบรวมแบบสอบถาม ในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้เดินทางไปรวบรวมด้วยตนเอง หลังจากส่งแบบสอบถามไปแล้ว 2 สัปดาห์ ส่วนต่างจังหวัดจัดส่งมาให้ทางไปรษณีย์ ได้รับแบบสอบถามคืน จำนวน 286 ฉบับ เมื่อตรวจความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้มาสมบูรณ์ทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 97

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ค่า ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ทดสอบด้วย t - Test และ F - Test โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC⁺ (Statistical Package for the Social Sciences / Personal Computer Plus)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยเสนอเป็นตาราง
หาค่าร้อยละ ประกอบคำอธิบาย

ตอนที่ 2 ลักษณะคำถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) คือ
มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด คะแนนเป็น 5, 4, 3, 2, และ 1 ตามลำดับ นำคะแนน
ที่ได้มาวิเคราะห์ภาพรวม รายด้าน และรายข้อ โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐาน (S.D.) แปลความหมายของระดับความต้องการ ตามเกณฑ์ของ Best (อ้างในประไพ
แสงเดช. 2542 : 79) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 4.50 - 5.00 หมายถึง ระดับความต้องการพัฒนามากที่สุด

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.50 - 4.49 หมายถึง ระดับความต้องการพัฒนา

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.50 - 3.49 หมายถึง ระดับความต้องการพัฒนาปานกลาง

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.50 - 2.49 หมายถึง ระดับความต้องการพัฒนาน้อย

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 1.49 หมายถึง ระดับความต้องการพัฒนาน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความต้องการพัฒนาของอาจารย์ วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรม
อาชีวศึกษา จำแนกตามกลุ่มวิทยาลัย ในภาพรวม รายด้าน และรายข้อ ทดสอบด้วย t-Test

ตอนที่ 4 เปรียบเทียบความต้องการพัฒนาของอาจารย์ วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรม
อาชีวศึกษา จำแนกตามคณะวิชา ในภาพรวม รายด้าน และรายข้อ ทดสอบด้วย F-Test

ตอนที่ 5 แบบสอบถามปลายเปิดและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยว
กับความต้องการพัฒนาอื่น ๆ โดยสรุปเรียงตามลำดับความสำคัญ ตามความถี่ของความคิดเห็น

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ตอนที่ 1 ใช้ค่าความถี่ และร้อยละ

ตอนที่ 2 ใช้สถิติค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ตอนที่ 3 ทดสอบด้วย t-Test

ตอนที่ 4 ทดสอบด้วย F-Test

ตอนที่ 5 หาความถี่

ทั้งนี้การวิเคราะห์ข้อมูลในการคำนวณค่าทางสถิติ อาศัยการคำนวณจากโปรแกรม
สำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ SPSS/PC⁺ (Statistical Package of the Social Sciences/Personal
Computer Plus)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบ ความต้องการพัฒนาใน 3 ด้าน คือ ความรู้ในวิชาชีพ ความรอบรู้ที่เกี่ยวข้อง และความสามารถในการถ่ายทอด ของอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา จำแนกตามกลุ่มวิทยาลัย และคณะวิชา ได้จัดลำดับการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นตอน ๆ ในภาพรวม รายด้าน และรายข้อ ในรูปของตารางประกอบคำบรรยาย ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการพัฒนาของอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ใน 3 ด้าน คือ ความรู้ในวิชาชีพ ความรอบรู้ที่เกี่ยวข้อง และความสามารถในการถ่ายทอด โดยใช้เกณฑ์แปลความหมายค่าเฉลี่ย ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50 - 5.00 หมายถึง ระดับความต้องการพัฒนามากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50 - 4.49 หมายถึง ระดับความต้องการพัฒนามาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50 - 3.49 หมายถึง ระดับความต้องการพัฒนาปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50 - 2.49 หมายถึง ระดับความต้องการพัฒนาน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 1.49 หมายถึง ระดับความต้องการพัฒนาน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการพัฒนาของอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการพัฒนาของอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา จำแนกตามกลุ่มวิทยาลัยเก่า และกลุ่มวิทยาลัยใหม่

2. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการพัฒนาของอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา จำแนกตามคณะวิชาที่สอน

ตอนที่ 4 สรุป ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับสถานการณ์ โดยทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับเพศ วุฒิการศึกษาสูงสุด วุฒิการศึกษาวิชาชีพครู อายุจริง ระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่สอน กลุ่มวิทยาลัย และคณะวิชาที่สังกัด โดยเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยาย ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวน และค่าร้อยละ เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม		จำนวน n = 286	ร้อยละ	
1. เพศ	ชาย	65	22.7	
	หญิง	221	77.3	
2. วุฒิการศึกษาสูงสุด	ปริญญาตรี	242	84.6	
	สูงกว่าปริญญาตรี	44	15.4	
3. วุฒิการศึกษาทาง วิชาชีพครู	มี	169	59.1	
	ไม่มี	117	40.9	
4. อายุจริง	น้อยกว่า 30 ปี	41	14.3	
	30 - 45 ปี	167	58.4	
	มากกว่า 45 ปี	78	27.3	
5. ระยะเวลาในการปฏิบัติ หน้าที่สอน	ต่ำกว่า 10 ปี	88	30.8	
	10 - 20 ปี	118	41.3	
	มากกว่า 20 ปี	80	28.0	
6. วิทยาลัยที่ท่านสังกัด	กลุ่มวิทยาลัยเก่า	วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี	75	26.3
		วิทยาลัยพณิชยการเซตุพน	63	22.0
		วิทยาลัยพณิชยการบางนา	59	20.6
	กลุ่มวิทยาลัยใหม่	วิทยาลัยพณิชยการอินทราชัย	37	12.9
		วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก	52	18.2
7. คณะวิชาที่สังกัด	คณะวิชาพื้นฐาน	74	25.9	
	คณะวิชาสัมพันธ์ธุรกิจ	46	16.1	
	คณะวิชาการบัญชี	55	19.2	
	คณะวิชาการตลาด	35	12.2	
	คณะวิชาการเลขานุการ	44	15.4	
	คณะวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ	32	11.2	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.1 พบว่า อาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 286 คน มีข้อมูลทั่วไปดังนี้

เพศ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีจำนวน 221 คน คิดเป็นร้อยละ 77.3 เพศชาย จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 22.7

วุฒิการศึกษาสูงสุด ส่วนใหญ่จบปริญญาตรี มีจำนวน 242 คน คิดเป็นร้อยละ 84.6 สูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 15.4

วุฒิการศึกษาทางวิชาชีพครู ส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาทางวิชาชีพครู (ครุศาสตร์/ การศึกษา) จำนวน 169 คน คิดเป็นร้อยละ 59.1 ไม่มีวุฒิการศึกษาทางวิชาชีพครู จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 40.9

อายุจริง ส่วนใหญ่อายุระหว่าง 30 - 45 ปี มีจำนวน 167 คน คิดเป็นร้อยละ 58.4 รองลงมาอายุมากกว่า 45 ปี จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 27.3 และอายุน้อยกว่า 30 ปี จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 14.3

ระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่สอน ส่วนใหญ่ทำหน้าที่สอน ระหว่าง 10 - 20 ปี จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 41.3 รองลงมาสอนต่ำกว่า 10 ปี จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 30.8 และสอนมากกว่า 20 ปี จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 28.0

วิทยาลัยที่ท่านสังกัด ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มวิทยาลัยเก่า จำนวน 197 คน คิดเป็นร้อยละ 68.9 อยู่ในกลุ่มวิทยาลัยใหม่ จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 31.1 โดยกลุ่มวิทยาลัยเก่าประกอบด้วย วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 26.3 วิทยาลัยพณิชยการเขตพูน จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 22.0 และวิทยาลัยพณิชยการบางนา จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 20.6 กลุ่มวิทยาลัยใหม่ ประกอบด้วย วิทยาลัยพณิชยการอินทราชัย จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 12.9 และวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิษณุโลก จำนวน 52 คน คิดเป็น ร้อยละ 18.2

คณะวิชาที่สังกัด ส่วนใหญ่สังกัดคณะวิชาพื้นฐาน จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 25.9 รองลงมาสังกัดคณะวิชาการบัญชี จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 19.2 สังกัดคณะวิชาสัมพันธ์ธุรกิจ จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 16.1 สังกัดคณะวิชาการเลขานุการ จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 15.4 สังกัดคณะวิชาการตลาดจำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 12.2 และสังกัดคณะวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 11.2

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการพัฒนา ของ อาจารย์วิทยาลัยพัฒนการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ใน 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ในวิชาชีพ ด้าน ความรอบรู้ที่เกี่ยวข้อง และด้านความสามารถในการถ่ายทอด

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางประกอบคำบรรยาย ดังนี้

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความต้องการ และลำดับที่ การพัฒนาของอาจารย์วิทยาลัยพัฒนการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในภาพรวมทั้ง 3 ด้าน

ความต้องการพัฒนา	n = 286		ระดับความ ต้องการ	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D.		
1. ด้านความรู้ในวิชาชีพ	4.06	.57	มาก	1
2. ด้านความรอบรู้ที่เกี่ยวข้อง	3.74	.60	มาก	3
3. ด้านความสามารถในการถ่ายทอด	4.01	.69	มาก	2
รวม	3.90	.55	มาก	

ตารางที่ 4.2 พบว่า อาจารย์วิทยาลัยพัฒนการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา มีความ ต้องการพัฒนา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.90$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อาจารย์วิทยาลัยพัฒนการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา มี ความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับมากทุกด้าน ด้านที่มีความต้องการพัฒนาสูงสุดคือ ด้านความรู้ ในวิชาชีพ ($\bar{X} = 4.06$) รองลงมาคือด้านความสามารถในการถ่ายทอด ($\bar{X} = 4.01$) และด้าน ความรอบรู้ที่เกี่ยวข้อง ($\bar{X} = 3.74$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความต้องการ และลำดับที่
การพัฒนาของอาจารย์วิทยาลัยพัฒนชกการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา
ด้านความรู้ในวิชาชีพ

ความต้องการพัฒนา ด้านความรู้ในวิชาชีพ	n = 286		ระดับความ ต้องการ	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D.		
1. ความรู้เรื่องหลักสูตรในวิชาที่สอน	4.07	.81	มาก	7
2. ความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน	4.16	.87	มาก	5
3. ความรู้ความสามารถในวิชาชีพสูงขึ้น	4.19	.82	มาก	3
4. ความรู้ในการเขียนตำราหรือ เอกสารประกอบการสอน	4.10	.90	มาก	6
5. ความรู้ด้านเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอน	4.30	.79	มาก	2
6. ศึกษาค้นคว้าข้อมูลที่ทันสมัยในวิชาที่สอน	4.33	.75	มาก	1
7. การฝึกปฏิบัติการใช้เครื่องมืออุปกรณ์ ที่ทันสมัยในวิชาที่สอน	4.18	.87	มาก	4
8. ประสบการณ์ด้านการปฏิบัติงานในวิชาที่สอน	3.93	.91	มาก	8
9. ความรู้ในการวัดและประเมินผล การเรียนการสอนวิชาชีพ	3.77	.84	มาก	9
10. ความรู้ความสามารถในการตัดสิน การแข่งขันทักษะวิชาชีพ	3.60	.90	มาก	10
รวม	4.06	.57	มาก	

ตารางที่ 4.3 พบว่าอาจารย์วิทยาลัยพัฒนชกการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา มีความ ต้องการพัฒนา
ด้านความรู้ในวิชาชีพในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.06$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยมี
ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 6 ศึกษาค้นคว้าข้อมูลที่ทันสมัยในวิชาที่สอน ($\bar{X} = 4.33$) รองลงมาคือ
ข้อ 5 ความรู้ด้านเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอน ($\bar{X} = 4.30$) และ ข้อ 3 ความรู้ความ
สามารถในวิชาชีพสูงขึ้น ($\bar{X} = 4.19$) ส่วนข้อที่มีความต้องการต่ำสุดคือ ข้อ 10 ความรู้ความ
สามารถในการตัดสินการแข่งขันทักษะวิชาชีพ ($\bar{X} = 3.60$)

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความต้องการ และลำดับที่
การพัฒนาของอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา
ด้านความรู้ที่เกี่ยวข้อง

ความรู้ที่เกี่ยวข้อง	n = 286		ระดับความ ต้องการ	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D.		
1. ความรู้ในนโยบายและแผนพัฒนาการศึกษา	3.80	.79	มาก	10
2. ความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างหลักสูตร ที่ใช้ในปัจจุบัน	3.89	.82	มาก	8
3. ความรู้ความสามารถในการใช้ เครื่องคอมพิวเตอร์	4.10	1.03	มาก	2
4. ความรู้ความสามารถในการใช้ เครือข่ายคอมพิวเตอร์ (internet)	4.09	1.08	มาก	3
5. ความรู้ในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	4.11	.89	มาก	1
6. ความรู้ในวิชาที่สัมพันธ์กับวิชาที่สอน	4.02	.75	มาก	4
7. ความรู้และทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษ	4.00	.90	มาก	5
8. ความรู้และทักษะในการใช้ภาษาจีน	2.71	1.22	ปานกลาง	17
9. ความรู้และทักษะในการใช้ภาษาญี่ปุ่น	2.69	1.26	ปานกลาง	18
10. ความรู้ความเข้าใจด้านคุณธรรม จรรยาบรรณในวิชาชีพครู	3.68	1.04	มาก	14
11. ความรู้ด้านการแนะแนว	3.57	.96	มาก	16
12. การจัดทำแฟ้มสะสมผลงาน (Portfolio)	3.76	.95	มาก	12
13. ความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานคุณภาพ (ISO 9000)	3.71	.95	มาก	13
14. ความรู้ความสามารถในการเขียนผลงาน ทางวิชาการเพื่อขอเลื่อนระดับ	3.92	1.02	มาก	6
15. ความสามารถในการนำเสนอผลงาน	3.86	.94	มาก	9
16. ความรู้ความสามารถเพื่อส่งเสริมและ สนับสนุนศิลปวัฒนธรรมของชาติ	3.66	.84	มาก	15

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ความรอบรู้ที่เกี่ยวข้อง	n = 286		ระดับความต้องการ	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D.		
17. ความรู้เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการ อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	3.78	.81	มาก	11
18. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจ และสังคมของชาติ	3.91	.84	มาก	7
รวม	3.74	.60	มาก	

ตารางที่ 4.4 พบว่า อาจารย์วิทยาลัยพัฒนวิชาการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา มีความ ต้องการพัฒนา ด้านความรอบรู้ที่เกี่ยวข้อง ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.74$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อาจารย์วิทยาลัยพัฒนวิชาการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา มีความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับมาก จำนวน 16 ข้อ ระดับปานกลาง จำนวน 2 ข้อ ข้อที่มี ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือข้อ 5 ความรู้ในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ($\bar{X} = 4.11$) รองลงมา คือข้อ 3 ความรู้ความสามารถในการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ ($\bar{X} = 4.10$) และข้อ 4 ความรู้ความสามารถ ในการใช้เครือข่ายคอมพิวเตอร์ (internet) ($\bar{X} = 4.09$) ส่วนข้อที่มีความต้องการต่ำสุด คือข้อ 9 ความรู้และทักษะในการใช้ภาษาญี่ปุ่น ($\bar{X} = 2.69$)

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความต้องการ และลำดับที่
การพัฒนาของอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา
ด้านความสามารถในการถ่ายทอด

ความต้องการพัฒนา ด้านความสามารถในการถ่ายทอด	n = 286		ระดับความ ต้องการ	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D.		
1. ความรู้และการฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับวิธีการสอน แบบต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับวิชาที่สอน	4.11	.85	มาก	4
2. ความสามารถในการใช้เทคนิค การสอนสมัยใหม่	4.26	.77	มาก	1
3. ความรู้และวิธีการกำหนดวัตถุประสงค์ และจุดมุ่งหมายการเรียนการสอน	3.87	.85	มาก	9
4. ความรู้และวิธีการทำโครงการสอน และแผนการสอน	3.84	.85	มาก	11
5. ความรู้และเทคนิคการจูงใจ ในการเรียนการสอน	4.05	.89	มาก	6
6. เทคนิคการสร้างบรรยากาศในห้องเรียน ที่เอื้อต่อการเรียน	3.99	.89	มาก	7
7. การนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาช่วยสอน	4.16	.85	มาก	2
8. การผลิตสื่อการสอนโดยใช้คอมพิวเตอร์	4.11	.97	มาก	5
9. ความสามารถในการสร้างข้อสอบที่ดี	4.15	.82	มาก	3
10. ความสามารถในการวิเคราะห์ข้อสอบ เพื่อเก็บไว้ในธนาคารข้อสอบ	3.96	.86	มาก	8
11. เทคนิคการวัดผลและประเมินผลการเรียน	3.81	.91	มาก	12
12. เทคนิคการประเมินผลการสอนของผู้สอน	3.85	.89	มาก	10
รวม	4.01	.69	มาก	

ตารางที่ 4.5 พบว่า อาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา มีความ ต้องการพัฒนา
ด้านความสามารถในการถ่ายทอด ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.01$)

เมื่อพิจารณา เป็นรายข้อพบว่า อาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา มีความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 2 ความสามารถในการใช้เทคนิคการสอนสมัยใหม่ ($\bar{X} = 4.26$) รองลงมา คือ ข้อ 7 การนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาช่วยสอน ($\bar{X} = 4.16$) และข้อ 9 ความสามารถในการสร้างข้อสอบที่ดี ($\bar{X} = 4.15$) ส่วนข้อที่มีความต้องการต่ำสุด คือ ข้อ 11 เทคนิคการวัดผลและประเมินผลการเรียน ($\bar{X} = 3.81$)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการพัฒนาของอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา

ตอนที่ 3.1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการพัฒนาของอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา จำแนกตามกลุ่มวิทยาลัยในภาพรวม

ตารางที่ 4.6 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการพัฒนาของอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา จำแนกตามกลุ่มวิทยาลัยในภาพรวม

ความต้องการพัฒนา ของอาจารย์	กลุ่มวิทยาลัยเก่า n = 197				กลุ่มวิทยาลัยใหม่ n = 89				t
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับ	
1. ความรู้ในวิชาชีพ	4.07	.58	มาก	1	4.04	.57	มาก	1	.40
2. ความรอบรู้ที่เกี่ยวข้อง	3.75	.62	มาก	3	3.72	.55	มาก	3	.37
3. ความสามารถ ในการถ่ายทอด	4.05	.70	มาก	2	3.95	.65	มาก	2	1.14
รวม	3.92	.56	มาก		3.87	.53			.71

* $P \leq 0.05$

ตารางที่ 4.6 พบว่า ความต้องการพัฒนาของอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา กลุ่มวิทยาลัยเก่า และกลุ่มวิทยาลัยใหม่ ในภาพรวมทั้ง 3 ด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความต้องการพัฒนาของอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา กลุ่มวิทยาลัยเก่าและกลุ่มวิทยาลัยใหม่ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เช่นเดียวกัน

ตารางที่ 4.7 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของอาจารย์
วิทยาลัยพัฒนศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา จำแนกตามกลุ่มวิทยาลัย
ด้านความรู้ในวิชาชีพ

ด้านความรู้ในวิชาชีพ	กลุ่มวิทยาลัยเก่า				กลุ่มวิทยาลัยใหม่				t
	\bar{X}	S.D.	ระดับความ ต้องการ	ลำดับที่	\bar{X}	S.D.	ระดับความ ต้องการ	ลำดับที่	
1. ความรู้เรื่องหลักสูตรในวิชาที่สอน	4.10	.84	มาก	7	4.00	.74	มาก	7	.98
2. ความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน	4.20	.88	มาก	3	4.09	.87	มาก	5	.97
3. ความรู้ความสามารถในวิชาชีพ สูงขึ้น	4.17	.83	มาก	4	4.22	.81	มาก	3	-.49
4. ความรู้ในการเขียนตำราหรือ เอกสารประกอบการสอน	4.12	.93	มาก	6	4.07	.84	มาก	6	.47
5. ความรู้ด้านเทคโนโลยีที่ เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอน	4.30	.82	มาก	2	4.28	.66	มาก	2	.26
6. ศึกษาค้นคว้าข้อมูลที่ทันสมัย ในวิชาที่สอน	4.31	.77	มาก	1	4.36	.71	มาก	1	-.47
7. การฝึกปฏิบัติการใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ที่ทันสมัยในวิชาที่สอน	4.16	.92	มาก	5	4.21	.76	มาก	4	-.49
8. ประสบการณ์ด้านการปฏิบัติงาน ในวิชาที่สอน	3.93	.91	มาก	8	3.93	.92	มาก	8	.01
9. ความรู้ในการวัดและประเมินผล การเรียนการสอนวิชาชีพ	3.82	.85	มาก	9	3.67	.82	มาก	9	1.33
10. ความรู้ความสามารถในการ ตัดสินการแข่งขันทักษะวิชาชีพ	3.60	.90	มาก	10	3.60	.90	มาก	10	.07
รวม	4.07	.58	มาก		4.04	.57	มาก		.40

* $P \leq 0.05$

ตารางที่ 4.7 พบว่า ความต้องการพัฒนาของอาจารย์วิทยาลัยพัฒนศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา กลุ่มวิทยาลัยเก่า และกลุ่มวิทยาลัยใหม่ ด้านความรู้ในวิชาชีพ ในภาพรวมมีความต้องการพัฒนาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความต้องการพัฒนาของอาจารย์วิทยาลัยพัฒนศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา กลุ่มวิทยาลัยเก่า และกลุ่มวิทยาลัยใหม่ มีความต้องการพัฒนาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เช่นเดียวกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.8 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการพัฒนาของอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา จำแนกตามกลุ่มวิทยาลัย ด้านความรู้ที่เกี่ยวข้อง

ด้านความรู้ที่เกี่ยวข้อง	กลุ่มวิทยาลัยเก่า				กลุ่มวิทยาลัยใหม่				t
	\bar{X}	S.D.	ระดับความ ต้องการ	ลำดับที่	\bar{X}	S.D.	ระดับความ ต้องการ	ลำดับที่	
1. ความรู้ในนโยบายและแผนพัฒนาการศึกษา	3.82	.83	มาก	11	3.75	.68	มาก	10	.75
2. ความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างหลักสูตรที่ใช้ในปัจจุบัน	3.89	.84	มาก	8	3.89	.78	มาก	6	.01
3. ความรู้ความสามารถในการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์	4.06	1.09	มาก	2	4.21	.87	มาก	3	-1.31
4. ความรู้ความสามารถในการใช้เครือข่ายคอมพิวเตอร์	4.01	1.15	มาก	5	4.28	.88	มาก	1	-2.23*
5. ความรู้ในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	4.06	.95	มาก	1	4.22	.72	มาก	2	-1.61
6. ความรู้ในวิชาที่สัมพันธ์กับวิชาที่สอน	4.04	.75	มาก	3	4.00	.77	มาก	4	.37
7. ความรู้และทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษ	4.01	.93	มาก	4	3.98	.84	มาก	5	.28
8. ความรู้และทักษะในการใช้ภาษาจีน	2.67	1.25	ปานกลาง	16	2.82	1.15	ปานกลาง	18	-1.00
9. ความรู้และทักษะในการใช้ภาษาญี่ปุ่น	2.57	1.25	ปานกลาง	18	2.94	1.24	ปานกลาง	17	-2.33*
10. ความรู้ความเข้าใจด้านคุณธรรม จรรยาบรรณในวิชาชีพครู	3.75	1.05	มาก	13	3.52	1.01	มาก	14	1.77
11. ความรู้ด้านการแนะแนว	3.63	.94	มาก	17	3.43	.98	มาก	16	1.66
12. การจัดทำแฟ้มสะสมผลงาน	3.81	.94	มาก	12	3.64	.97	มาก	12	1.37
13. ความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานคุณภาพ (ISO 9002)	3.69	.99	มาก	15	3.74	.87	มาก	11	-.42
14. ความรู้ความสามารถในการเขียนผลงานทางวิชาการเพื่อขอเลื่อนระดับ	3.97	1.02	มาก	6	3.82	1.04	มาก	7	1.14
15. ความสามารถในการนำเสนอผลงาน	3.89	.95	มาก	9	3.79	.92	มาก	9	.85
16. ความรู้ความสามารถเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนศิลปวัฒนธรรมของชาติ	3.74	.86	มาก	14	3.48	.77	มาก	15	2.43*

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ด้านความรู้ที่เกี่ยวกับ	กลุ่มวิทยาลัยเก่า				กลุ่มวิทยาลัยใหม่				t
	\bar{X}	S.D.	ระดับความ ต้องการ	ลำดับที่	\bar{X}	S.D.	ระดับความ ต้องการ	ลำดับที่	
17. ความรู้เพื่อส่งเสริมและสนับสนุน การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	3.87	.82	มาก	10	3.60	.77	มาก	13	2.65*
18. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาวะ เศรษฐกิจและสังคมของชาติ	3.96	.83	มาก	7	3.80	.87	มาก	8	1.51
รวม	3.75	.62	มาก		3.72	.55	มาก		.37

* $P \leq 0.05$

ตารางที่ 4.8 พบว่า ความต้องการพัฒนาของอาจารย์วิทยาลัยพัฒนวิชาการ สังกัด กรมอาชีวศึกษา กลุ่มวิทยาลัยเก่าและกลุ่มวิทยาลัยใหม่ ด้านความรู้ที่เกี่ยวกับ ในภาพรวมแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความต้องการพัฒนาของอาจารย์วิทยาลัยพัฒนวิชาการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา กลุ่มวิทยาลัยเก่าและกลุ่มวิทยาลัยใหม่ มีความต้องการพัฒนาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ จำนวน 4 ข้อ คือ ข้อ 4 ความรู้ความสามารถในการใช้เครือข่ายคอมพิวเตอร์ ข้อ 9 ความรู้และทักษะในการใช้ภาษา ญี่ปุ่น ข้อ 16 ความรู้ความสามารถเพื่อส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของชาติ และข้อ 17 ความรู้ความสามารถเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ส่วนข้อที่เหลือ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.9 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของอาจารย์
วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา จำแนกตามกลุ่มวิทยาลัย
ด้านความสามารถในการถ่ายทอด

ความสามารถในการถ่ายทอด	กลุ่มวิทยาลัยเก่า				กลุ่มวิทยาลัยใหม่				t
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับ	
1. ความรู้และการฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับวิธีการสอนแบบต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับวิชาที่สอน	4.13	.83	มาก	4	4.07	.92	มาก	4	.55
2. ความสามารถในการใช้เทคนิคการสอนสมัยใหม่	4.25	.79	มาก	1	4.28	.74	มาก	1	-.27
3. ความรู้และวิธีการกำหนดวัตถุประสงค์และจุดมุ่งหมายการเรียนการสอน	3.90	.86	มาก	10	3.82	.82	มาก	9	.72
4. ความรู้และวิธีการทำโครงการสอนและแผนการสอน	3.91	.84	มาก	9	3.70	.87	มาก	11	1.95
5. ความรู้และเทคนิคการจูงใจในการเรียนการสอน	4.07	.90	มาก	6	3.99	.89	มาก	6	.72
6. เทคนิคการสร้างบรรยากาศในห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียน	4.01	.89	มาก	7	3.96	.89	มาก	7	.49
7. การนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาช่วยสอน	4.18	.87	มาก	3	4.11	.82	มาก	3	.65
8. การผลิตสื่อการสอนโดยใช้คอมพิวเตอร์	4.10	1.01	มาก	5	4.12	.90	มาก	2	-.18
9. ความสามารถในการสร้างข้อสอบที่ดี	4.21	.81	มาก	2	4.01	.83	มาก	5	1.93
10. ความสามารถในการวิเคราะห์ข้อสอบเพื่อเก็บไว้ในธนาคารข้อสอบ	4.02	.86	มาก	8	3.83	.86	มาก	8	1.72
11. เทคนิคการวัดผลและประเมินผลการเรียน	3.88	.92	มาก	11	3.66	.89	มาก	12	1.85
12. เทคนิคการประเมินผลการสอนของผู้สอน	3.88	.92	มาก	11	3.80	.83	มาก	10	.71
รวม	4.05	.70	มาก		3.95	.65	มาก		1.14

* $P \leq 0.05$

ตารางที่ 4.9 พบว่า ความต้องการพัฒนาของอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ สังกัด กรมอาชีวศึกษา จำแนกตามกลุ่มวิทยาลัย ด้านความสามารถในการถ่ายทอด ในภาพรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความต้องการพัฒนาของอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ
สังกัดกรมอาชีวศึกษา กลุ่มวิทยาลัยเก่าและกลุ่มวิทยาลัยใหม่ ด้านความสามารถในการถ่ายทอด
ทุกข้อ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 3.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการ
พัฒนาของอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา จำแนกตามคณะวิชาที่สังกัด

ตารางที่ 4.10 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของอาจารย์วิทยาลัยพัฒนการ
 สังกัดกรมอาชีวศึกษา ที่สอนคณะวิชาต่างๆ ในภาพรวม

ความต้องการพัฒนา	คณะวิชา		คณะวิชา		คณะวิชา		คณะวิชา		คณะวิชา		คณะวิชา		รวม		F	
	พื้นฐาน		สัมพันธ์ธุรกิจ		การบัญชี		การตลาด		การเลขานุการ		คอมพิวเตอร์					
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	Ratio	Prob.
ด้านความรู้ในวิชาชีพ	4.05	0.64	3.93	0.56	4.06	0.61	3.99	0.48	4.03	0.55	4.41	0.37	4.06	0.57	2.18	0.01*
ด้านความรู้ที่เกี่ยวข้อง	3.76	0.58	3.62	0.54	3.85	0.57	3.70	0.67	3.61	0.62	3.86	0.60	3.74	0.60	1.50	0.19
ด้านความสามารถในการถ่ายทอด	4.05	0.77	3.89	0.67	4.04	0.63	3.98	0.64	3.87	0.72	4.31	0.54	4.01	0.69	2.04	0.07
รวม	3.92	0.59	3.78	0.50	3.96	0.53	3.86	0.55	3.79	0.58	4.13	0.47	3.90	0.55	2.18	0.06

* $P \leq 0.05$

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ความต้องการพัฒนาของอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ที่สังกัดคณะวิชาต่างกัน ในภาพรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาทางด้านพบว่า ความต้องการพัฒนาของอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เพียง 1 ด้าน คือ ด้านความรู้ในวิชาชีพ เมื่อทำการทดสอบรายคู่โดยวิธีการของ Scheffe' พบว่า มีความแตกต่างเป็นรายคู่ ดังตารางที่ 4.10.1

ตารางที่ 4.10.1 แสดงการทดสอบรายคู่ ของ Scheffe' ด้านความรู้ในวิชาชีพ

คณะวิชา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	F ratio	F prob.	คู่ที่ต่างกัน
1. พื้นฐาน	74	4.05	0.64			
2. สัมพันธธุรกิจ	46	3.93	0.56			
3. การบัญชี	55	4.06	0.61			
4. การตลาด	35	3.99	0.48			
5. การเลขานุการ	44	4.03	0.55			
6. คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	32	4.41	0.37			6 > 2
รวม	286	4.06	0.57	3.08	0.01	

* $P \leq 0.05$

ตารางที่ 4.10.1 พบว่า ค่าเฉลี่ยความต้องการพัฒนาของอาจารย์ ที่สังกัดคณะวิชาสัมพันธธุรกิจ ($\bar{X} = 3.93$) กับ คณะวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ($\bar{X} = 4.41$) ในวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า ความต้องการพัฒนาของอาจารย์ที่สังกัดคณะวิชาสัมพันธธุรกิจ กับ อาจารย์ที่สังกัดคณะวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ในวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา แตกต่างกัน โดยอาจารย์ที่สังกัดคณะวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มีความต้องการพัฒนามากกว่า อาจารย์ที่สังกัดคณะวิชาสัมพันธธุรกิจ ส่วนคู่อื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.11 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความต้องการพัฒนาของอาจารย์
วิทยาลัยพัฒนศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา จำแนกตามคณะวิชา ด้านความรู้ในวิชาชีพ

ความรู้ในวิชาชีพ	คณะวิชา พื้นฐาน		คณะวิชา สัมพันธ์ธุรกิจ		คณะวิชา การบัญชี		คณะวิชา การตลาด		คณะวิชา การเลขานุการ		คณะวิชา คอมพิวเตอร์		รวม		F	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	Ratio	Prob.
	1. ความรู้เรื่องหลักสูตรในวิชาที่สอน	4.03	0.86	4.20	0.83	3.96	0.86	4.06	0.59	4.05	0.89	4.22	0.61	4.07	0.81	0.68
2. ความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน	4.15	0.89	4.07	1.00	4.15	0.87	3.97	0.79	4.11	0.89	4.66	0.48	4.17	0.87	2.63	0.02
3. ความรู้ความสามารถในวิชาชีพสูงขึ้น	4.09	0.94	3.98	0.83	4.27	0.87	4.20	0.80	4.09	0.64	4.69	0.47	4.19	0.82	3.52	.00*
4. ความรู้ในการเขียนตำราหรือเอกสารประกอบการสอน	4.07	1.01	4.04	0.97	4.16	0.88	4.03	0.86	4.09	0.88	4.28	0.68	4.10	0.90	0.41	0.84
5. ความรู้ด้านเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอน	4.28	0.80	4.09	0.84	4.25	0.80	4.11	0.76	4.45	0.70	4.69	0.47	4.30	0.77	3.24	.01*
6. ศึกษาค้นคว้าข้อมูลที่ทันสมัยในวิชาที่สอน	4.36	0.73	4.13	0.96	4.29	0.79	4.34	0.64	4.27	0.66	4.66	0.55	4.33	0.75	2.00	0.08
7 การฝึกปฏิบัติการใช้เครื่องมืออุปกรณ์ที่ทันสมัยในวิชาที่สอน	4.20	0.81	3.78	1.03	4.09	0.93	4.17	0.82	4.36	0.78	4.59	0.56	4.18	0.87	4.09	.00*
8. ประสบการณ์ด้านการปฏิบัติงานในวิชาที่สอน	4.03	0.95	3.71	0.96	4.02	0.85	3.89	0.87	3.77	1.01	4.16	0.68	3.93	0.91	1.46	0.20
9. ความรู้ในการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาชีพ	3.74	0.96	3.80	0.75	3.76	0.84	3.69	0.80	3.61	0.89	4.13	0.71	3.77	0.84	1.56	0.17
10. ความรู้ความสามารถในการตัดสินใจแข่งขันทักษะวิชาชีพ	3.55	0.97	3.54	0.84	3.65	0.87	3.49	0.74	3.43	1.00	4.06	0.80	3.60	0.90	2.28	0.05
รวม	4.06	0.64	3.93	0.56	4.06	0.61	3.99	0.48	4.03	0.55	4.41	0.37	4.06	0.57	3.08	.01*

* P<0.05

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ค่าเฉลี่ยความต้องการพัฒนาของอาจารย์วิทยาลัยพัฒนการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในภาพรวม ด้านความรู้ในวิชาชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อทำการทดสอบรายคู่โดยวิธีของ Scheffe' พบว่ามีความแตกต่างกัน รายละเอียดดังตารางที่ 4.10.1

เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่าอาจารย์วิทยาลัยพัฒนการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา มีความต้องการพัฒนาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ 3 ข้อ คือ ข้อ 3 ความรู้ความสามารถในวิชาชีพสูงขึ้น ข้อ 5 ความรู้ด้านเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอน และ ข้อ 7 การฝึกปฏิบัติการใช้เครื่องมืออุปกรณ์ที่ทันสมัยในวิชาที่สอน เมื่อทำการทดสอบรายคู่โดยวิธีของ Scheffe' พบว่า มีคู่ที่แตกต่างกัน ดังตารางที่ 4.11.1 - 4.11.3 ส่วนข้อที่เหลือแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.11.1 แสดงการทดสอบรายคู่ของ Scheffe' ด้านความรู้ในวิชาชีพ เกี่ยวกับ
ความรู้ความสามารถในวิชาชีพสูงขึ้น

คณะวิชา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	F ratio	F Prob	คู่ที่ต่างกัน
1. พื้นฐาน	74	4.09	0.94			
2. สัมพันธธุรกิจ	46	3.98	0.83			
3. การบัญชี	55	4.27	0.87			
4. การตลาด	35	4.20	0.80			
5. การเลขานุการ	44	4.09	0.64			
6. คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	32	4.69	0.47			6 > 1, 6 > 2
รวม	286	4.19	0.82	3.52	0.00	

* $P \leq 0.05$

ตารางที่ 4.11.1 พบว่า ค่าเฉลี่ยความต้องการพัฒนาของอาจารย์ ที่สังกัดคณะวิชาพื้นฐาน ($\bar{X} = 4.09$) กับ อาจารย์ที่สังกัดคณะวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ($\bar{X} = 4.69$) และ อาจารย์ ที่สังกัดคณะวิชาสัมพันธธุรกิจ ($\bar{X} = 3.98$) กับ อาจารย์ที่สังกัดคณะวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ($\bar{X} = 4.69$) เกี่ยวกับความรู้ความสามารถในวิชาชีพสูงขึ้น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าความต้องการพัฒนาของอาจารย์ที่สังกัดคณะวิชาพื้นฐาน กับ อาจารย์ที่สังกัดคณะวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และอาจารย์ที่สังกัดคณะวิชาสัมพันธธุรกิจ กับ คณะวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ด้านความรู้ในวิชาชีพ เกี่ยวกับความรู้ความสามารถ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในวิชาชีพสูงขึ้น แตกต่างกัน โดยอาจารย์ที่สังกัดคณะวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มีความต้องการพัฒนามากกว่าอาจารย์ที่สังกัดคณะวิชาพื้นฐาน และอาจารย์ที่สังกัดคณะวิชาสัมพันธ์ธุรกิจ

ตารางที่ 4.11.2 แสดงการทดสอบรายคู่ของ Scheffe' ด้านความรู้ในวิชาชีพ เกี่ยวกับ
ความรู้ด้าน เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอน

คณะวิชา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	F ratio	F Prob	คู่ที่ต่างกัน
1. พื้นฐาน	74	4.28	0.80			
2. สัมพันธ์ธุรกิจ	46	4.09	0.84			
3. การบัญชี	55	4.25	0.80			
4. การตลาด	35	4.11	0.76			
5. การเลขานุการ	44	4.45	0.70			
6. คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	32	4.69	0.47			6 > 2
รวม	286	4.30	0.77	3.24	0.01	

* $P \leq 0.05$

ตารางที่ 4.11.2 พบว่า ค่าเฉลี่ยความต้องการพัฒนาของอาจารย์ที่สังกัดคณะวิชาสัมพันธ์ธุรกิจ ($\bar{X} = 4.09$) กับคณะวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ($\bar{X} = 4.69$) เกี่ยวกับความรู้ด้านเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าความต้องการพัฒนาของอาจารย์ที่สังกัดคณะวิชาสัมพันธ์ธุรกิจ กับ อาจารย์ที่สังกัดคณะวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ด้านความรู้ในวิชาชีพ เกี่ยวกับ ความรู้ด้านเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอน แตกต่างกัน โดยอาจารย์ที่สังกัดคณะวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มีความต้องการพัฒนามากกว่า อาจารย์ที่สังกัดคณะวิชาสัมพันธ์ธุรกิจ

ตารางที่ 4.11.3 แสดงการทดสอบรายคู่ของ Scheffe' ด้านความรู้ในวิชาชีพ เกี่ยวกับ
การฝึกปฏิบัติการใช้เครื่องมืออุปกรณ์ที่ทันสมัยในวิชาที่สอน

คณะวิชา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	F ratio	F Prob	คู่ที่ต่างกัน
1. พื้นฐาน	74	4.20	0.81			
2. สัมพันธธุรกิจ	46	3.78	1.03			
3. การบัญชี	55	4.09	0.93			
4. การตลาด	35	4.17	0.82			
5. การเลขานุการ	44	4.36	0.78			
6. คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	32	4.59	0.56			6 > 2
รวม	286	4.18	0.87	4.09	0.00	

* $P \leq 0.05$

ตารางที่ 4.11.3 พบว่า ค่าเฉลี่ยความต้องการพัฒนาของอาจารย์ที่สังกัดคณะวิชาสัมพันธธุรกิจ ($\bar{X} = 3.78$) กับอาจารย์ที่สังกัดคณะวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ($\bar{X} = 4.59$) เกี่ยวกับความรู้ด้านเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าความต้องการพัฒนาของอาจารย์ ที่สังกัดคณะวิชาสัมพันธธุรกิจ กับ คณะวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ด้านความรู้ในวิชาชีพ เกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติการใช้เครื่องมืออุปกรณ์ที่ทันสมัยในวิชาที่สอนแตกต่างกัน โดยอาจารย์ที่สังกัดคณะวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มีความต้องการพัฒนามากกว่า อาจารย์ที่สังกัดคณะวิชาสัมพันธธุรกิจ

ตารางที่ 4.12 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ

สังกัดกรมอาชีวศึกษา ที่สอนคณะวิชาต่างกัน ด้านความรู้ที่เกี่ยวข้อง

ความรู้ที่เกี่ยวข้อง	คณะวิชา พื้นฐาน		คณะวิชา สัมพันธ์ธุรกิจ		คณะวิชา การบัญชี		คณะวิชา การตลาด		คณะวิชา การเลขานุการ		คณะวิชา คอมพิวเตอร์		รวม		F	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	Ratio	Prob.
1. ความรู้ในนโยบายและแผนพัฒนาการศึกษา	3.86	0.77	3.70	0.87	3.89	0.69	3.69	0.83	3.70	0.88	3.94	0.67	3.80	0.79	0.85	0.52
2. ความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างหลักสูตรที่ใช้ในปัจจุบัน	3.91	0.89	3.85	0.82	3.85	0.76	3.80	0.93	3.82	0.81	4.16	0.63	3.89	0.82	0.87	0.50
3. ความรู้ความสามารถในการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์	3.88	1.10	3.98	1.06	4.24	0.94	4.00	1.18	4.18	0.97	4.59	0.61	4.10	1.03	2.69	0.02
4. ความรู้ความสามารถในการใช้เครือข่ายคอมพิวเตอร์ (Internet)	4.00	1.12	3.87	1.11	4.16	1.01	3.97	1.25	4.16	1.06	4.53	0.72	4.09	1.08	1.76	0.12
5. ความรู้ในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	3.99	0.96	3.98	0.83	4.20	0.87	4.09	0.95	4.14	0.90	4.44	0.67	4.11	0.89	1.50	0.19
6. ความรู้ในวิชาที่สัมพันธ์กับวิชาที่สอน	4.05	0.72	4.09	0.86	3.96	0.77	3.89	0.80	4.00	0.72	4.16	0.63	4.02	0.75	0.60	0.70
7. ความรู้และทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษ	3.96	0.91	3.91	0.86	4.04	0.77	3.94	1.03	3.95	1.06	4.28	0.77	4.00	0.90	0.80	0.55
8. ความรู้และทักษะในการใช้ภาษาจีน	2.66	1.20	2.52	1.19	3.11	1.13	2.74	1.24	2.50	1.17	2.69	1.42	2.71	1.22	1.71	0.13
9. ความรู้และทักษะในการใช้ภาษาญี่ปุ่น	2.68	1.18	2.59	1.17	2.95	1.35	2.83	1.34	2.30	1.15	2.81	1.35	2.69	1.26	1.55	0.17
10. ความรู้ความเข้าใจด้านคุณธรรม จรรยาบรรณในวิชาชีพครู	3.69	1.16	3.67	1.03	3.76	1.02	3.63	1.00	3.55	0.95	3.75	1.05	3.68	1.04	0.26	0.93
11. ความรู้ด้านการแนะแนว	3.62	1.04	3.43	0.96	3.73	1.00	3.51	0.92	3.45	0.79	3.56	0.91	3.57	0.96	0.67	0.64
12. การจัดทำแฟ้มสะสมผลงาน (Portfolio)	3.85	0.99	3.63	0.93	4.00	0.88	3.63	0.88	3.66	0.89	3.56	1.13	3.76	0.95	1.52	0.18
13. ความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานคุณภาพ	3.76	0.09	3.78	0.76	3.82	1.02	3.63	0.97	3.59	1.02	3.53	1.08	3.71	0.95	0.64	0.67

* $P \leq 0.05$

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

ความรู้ที่เกี่ยวข้อง	คณะวิชา พื้นฐาน		คณะวิชา สัมพันธ์ธุรกิจ		คณะวิชา การบัญชี		คณะวิชา การตลาด		คณะวิชา การเลขานุการ		คณะวิชา คอมพิวเตอร์		รวม		F	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	Ratio	Prob.
14. ความรู้ความสามารถในการเขียนผลงานทางวิชาการ เพื่อขอเลื่อนระดับ	3.95	1.05	3.65	1.14	4.11	0.98	3.97	0.82	3.93	0.95	3.88	1.16	3.92	1.02	1.05	0.39
15. ความสามารถในการนำเสนอผลงาน	3.93	0.96	3.59	1.00	3.98	0.93	3.94	0.80	3.64	0.99	4.06	0.80	3.86	0.94	1.93	0.09
16. ความรู้ความสามารถเพื่อส่งเสริมและสนับสนุน ศิลปวัฒนธรรมของชาติ	3.84	0.84	3.48	0.86	3.82	0.82	3.69	0.80	3.27	0.79	3.75	0.76	3.66	0.84	3.61	0.00*
17. ความรู้เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการอนุรักษ์ทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	4.03	0.74	3.54	0.86	3.82	0.80	3.74	0.82	3.50	0.79	3.94	0.80	3.78	0.81	3.62	0.00*
18. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจและสังคม ของชาติ	4.01	0.77	3.91	0.98	3.95	0.85	3.94	0.76	3.68	0.86	3.88	0.83	3.91	0.84	0.19	0.47
รวม	3.76	0.58	3.62	0.54	3.85	0.57	3.70	0.67	3.61	0.62	3.86	0.60	3.74	0.60	1.50	0.19

* $P \leq 0.05$

จากตารางที่ 4.12 พบว่าค่าเฉลี่ยความต้องการพัฒนาของอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในภาพรวม ด้านความรู้ที่เกี่ยวข้อง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ ทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ความต้องการพัฒนาของอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ อยู่ 2 ข้อ คือข้อ 16 ความรู้ความสามารถเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนศิลปวัฒนธรรมของชาติ และข้อ 17 ความรู้เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เมื่อทำการทดสอบรายคู่โดยวิธีของ Scheffe' พบว่า มีคู่แตกต่างกัน ดังตารางที่ 4.12.1 และ 4.12.2 ส่วนข้อที่เหลือ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.12.1 แสดงการทดสอบรายคู่ของ Scheffe' ด้านความรู้ที่เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับความรู้เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนศิลปวัฒนธรรมของชาติ

คณะวิชา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	F ratio	F Prob	คู่ที่ต่างกัน
1. พื้นฐาน	74	3.84	0.84			1 > 5
2. สัมพันธธุรกิจ	46	3.48	0.86			
3. การบัญชี	55	3.82	0.82			
4. การตลาด	35	3.69	0.80			
5. การเลขานุการ	44	3.27	0.79			
6. คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	32	3.75	0.76			
รวม	286	3.66	0.84	3.61	0.00	

* $P \leq 0.05$

ตารางที่ 4.12.1 พบว่า ค่าเฉลี่ยความต้องการพัฒนาของอาจารย์ที่สังกัดคณะวิชาพื้นฐาน ($\bar{X} = 3.84$) กับอาจารย์ที่สังกัดคณะวิชาการเลขานุการ ($\bar{X} = 3.27$) เกี่ยวกับความรู้ความสามารถเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนศิลปวัฒนธรรมของชาติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าความต้องการพัฒนาของอาจารย์ที่สังกัดคณะวิชาพื้นฐาน กับ อาจารย์ที่สังกัดคณะวิชาการเลขานุการ ด้านความรู้ที่เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับความรู้ความสามารถเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนศิลปวัฒนธรรมของชาติ แตกต่างกัน โดยอาจารย์ที่สังกัดคณะวิชาพื้นฐาน มีความต้องการพัฒนามากกว่า อาจารย์ที่สังกัดคณะวิชาการเลขานุการ

ตารางที่ 4.12.2 แสดงการทดสอบรายคู่ของ Scheffe' ด้านความรอบรู้ที่เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับ
ความรู้เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

คณะวิชา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	F ratio	F Prob	คู่ที่ต่างกัน
1. พื้นฐาน	74	4.03	0.74			1 > 5
2. สัมพันธ์ธุรกิจ	46	3.54	0.86			
3. การบัญชี	55	3.82	0.80			
4. การตลาด	35	3.74	0.82			
5. การเลขานุการ	44	3.50	0.79			
6. คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	32	3.94	0.80			
รวม	286	3.78	0.81	3.62	0.00	

* $P \leq 0.05$

ตารางที่ 4.12.2 พบว่า ค่าเฉลี่ยความต้องการพัฒนาของอาจารย์ ที่สังกัดคณะวิชาพื้นฐาน ($\bar{X} = 4.03$) กับอาจารย์ที่สังกัดคณะวิชาการเลขานุการ ($\bar{X} = 3.50$) เกี่ยวกับ ความรู้เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าความต้องการพัฒนาของอาจารย์ที่สังกัดคณะวิชาพื้นฐาน กับ อาจารย์ที่สังกัดคณะวิชาการเลขานุการ ด้านความรอบรู้ที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับความรู้เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แตกต่างกัน โดยอาจารย์ที่สังกัดคณะวิชาพื้นฐาน มีความต้องการพัฒนามากกว่า อาจารย์ที่สังกัดคณะวิชาการเลขานุการ

ตารางที่ 4.13 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการพัฒนา ของอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ
สังกัดกรมอาชีวศึกษา จำแนกตามคณะวิชา ด้านความสามารถในการถ่ายทอด

ความสามารถในการถ่ายทอด	คณะวิชา พื้นฐาน		คณะวิชา สัมพันธ์ธุรกิจ		คณะวิชา การบัญชี		คณะวิชา การตลาด		คณะวิชา การเลขานุการ		คณะวิชา คอมพิวเตอร์		รวม		F	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	Ratio	Prob.
1. ความรู้และการฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับวิธีการสอนแบบต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับวิชาที่สอน	4.11	0.93	4.02	0.80	4.09	0.91	4.06	0.76	4.05	0.91	4.41	0.61	4.11	0.85	0.95	0.45
2. ความสามารถในการใช้เทคนิคการสอนสมัยใหม่	4.26	0.86	4.09	0.76	4.29	0.71	4.17	0.66	4.30	0.82	4.53	0.67	4.26	0.77	1.39	0.23
3. ความรู้และวิธีการกำหนดวัตถุประสงค์และจุดมุ่งหมาย การเรียนการสอน	3.93	0.91	3.85	0.82	3.85	0.83	3.71	0.86	3.75	0.84	4.19	0.74	3.87	0.85	1.42	0.22
4. ความรู้และวิธีการทำโครงการสอนและแผนการสอน	3.95	0.87	3.39	0.77	3.73	0.89	3.71	0.93	3.59	0.82	4.16	0.72	3.84	0.85	2.36	0.04
5. ความรู้และเทคนิคการจูงใจในการเรียนการสอน	4.05	0.96	4.02	0.86	4.02	0.91	3.89	0.80	3.98	0.95	4.38	0.71	4.05	0.89	1.17	0.32
6. เทคนิคการสร้างบรรยากาศในห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียน	4.00	1.03	3.98	0.86	3.95	0.78	3.94	0.84	3.93	0.93	4.22	0.75	3.99	0.89	0.51	0.77
7. การนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาช่วยสอน	4.24	0.86	3.89	0.85	4.20	0.80	4.14	0.91	4.02	0.90	4.50	0.67	4.16	0.85	2.39	0.04
8. การผลิตสื่อการสอนโดยใช้คอมพิวเตอร์	4.04	1.05	3.80	0.86	4.25	0.87	4.20	0.93	4.02	1.11	4.47	0.84	4.11	0.97	2.28	0.05
9. ความสามารถในการสร้างข้อสอบที่ดี	4.26	0.79	3.98	0.80	4.24	0.79	4.06	0.84	3.86	0.93	4.50	0.62	4.15	0.82	3.21	0.01*
10. ความสามารถในการวิเคราะห์ข้อสอบเพื่อเก็บไว้ ในธนาคารข้อสอบ	4.03	0.88	3.74	0.93	4.07	0.79	4.03	0.86	3.80	0.90	4.09	0.78	3.96	0.86	1.41	0.22
11. เทคนิคการวัดผลและประเมินผลการเรียน	3.84	0.99	3.67	0.92	3.85	0.89	3.91	0.89	3.52	0.85	4.16	0.77	3.81	0.91	2.17	0.06
12. เทคนิคการประเมินผลการสอนของผู้สอน	3.88	0.95	3.67	0.90	3.98	0.85	3.91	0.85	3.57	0.87	4.16	0.77	3.85	0.89	2.35	0.04
รวม	4.05	0.77	3.89	0.67	4.04	0.63	3.98	0.64	3.87	0.72	4.31	0.54	4.01	0.69	2.04	0.07

* $P \leq 0.05$

จากตารางที่ 4.13 พบว่าค่าเฉลี่ยความเฉลี่ยความต้องการพัฒนาของอาจารย์วิทยาลัยพัฒนการศึกษาระดับอุดมศึกษา ในภาพรวม ด้านความสามารถในการถ่ายทอด แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ความต้องการพัฒนาของอาจารย์ วิทยาลัยพัฒนการศึกษาระดับอุดมศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้เพียง 1 ข้อ คือ ข้อ 9 ความสามารถในการสร้างข้อสอบที่ดี

เมื่อทำการทดสอบรายคู่โดยวิธีของ Scheffe' พบว่า มีคู่แตกต่างกัน ดังตารางที่ 4.13.1 ส่วนข้อที่เหลือ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.13.1 แสดงการทดสอบรายคู่ของ Scheffe' ด้านความสามารถในการถ่ายทอดเกี่ยวกับความสามารถในการสร้างข้อสอบที่ดี

คณะวิชา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	F ratio	F Prob	คู่ที่ต่างกัน
1. พื้นฐาน	74	4.26	0.79			
2. สัมพันธธุรกิจ	46	3.98	0.80			
3. การบัญชี	55	4.24	0.79			
4. การตลาด	35	4.06	0.84			
5. การเลขานุการ	44	3.86	0.93			
6. คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	32	4.50	0.62			6 > 5
รวม	286	4.15	0.82	3.21	0.01	

* $P \leq 0.05$

ตารางที่ 4.13.1 พบว่า ค่าเฉลี่ยความต้องการพัฒนาของอาจารย์ที่สังกัดคณะวิชา การเลขานุการ ($\bar{X} = 3.86$) กับ อาจารย์ที่สังกัดคณะวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ($\bar{X} = 4.50$) เกี่ยวกับความสามารถในการสร้างข้อสอบที่ดี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าความต้องการพัฒนาของอาจารย์ ที่สังกัดคณะวิชาการเลขานุการ กับ อาจารย์ที่สังกัดคณะวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ด้านความสามารถในการถ่ายทอด เกี่ยวกับความสามารถในการสร้างข้อสอบที่ดี แตกต่างกัน โดยอาจารย์ที่สังกัดคณะวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มีความต้องการพัฒนามากกว่า อาจารย์ที่สังกัดคณะวิชาการเลขานุการ

ตอนที่ 4 สรุปความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ของผู้ตอบแบบสอบถามความต้องการ ด้านต่าง ๆ นอกเหนือจากที่กล่าวถึงในแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้สรุปปัญหาจากแบบสอบถามปลายเปิดที่ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็น และให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ดังนี้

ตารางที่ 4.14 แสดงความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้ตอบแบบสอบถาม
ด้านความรู้ในวิชาชีพ

ด้านความรู้ในวิชาชีพ	ความถี่
1. ความรู้จากการสัมมนาวิชาชีพ	5
2. ความรู้จากการศึกษาดูงาน	3
3. ความรู้การสร้างข้อสอบมาตรฐานในวิชาชีพเฉพาะสาขา	1
4. ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ใหม่ ๆ	1
5. ความรู้มาตรฐานการบัญชี	1
6. ความรู้ระบบการตลาดสมัยใหม่	1
7. ความรู้การจัดห้องปฏิบัติการ	1
8. ความรู้จากภูมิปัญญาพื้นบ้าน	1
9. ข้อมูลการตลาด เศรษฐกิจของประเทศ	1
10. คุณธรรมกับอาชีพด้านการตลาด	1
11. พัฒนาหลักสูตร ปวช.	1

ตารางที่ 4.14 พบว่าอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา มีความต้องการพัฒนาด้านความรู้ในวิชาชีพ เกี่ยวกับความรู้จากการสัมมนาวิชาชีพมากที่สุด รองลงมา คือความรู้จากการศึกษาดูงาน ตามลำดับ

ตารางที่ 4.15 แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้ตอบแบบสอบถาม
ด้านความรู้ที่เกี่ยวข้อง

ด้านความรู้ที่เกี่ยวข้อง	ความถี่
1. ความรู้ด้านการพัฒนาจิตใจ	6
2. ความรู้ด้านมนุษยสัมพันธ์	3
3. หลักสูตรที่เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมปัจจุบัน	2
4. การบริหารงาน	1
5. การใช้ภาษาไทยที่ถูกต้อง	1
6. การจัดตารางสอน	1
7. การพัฒนาท้องถิ่น	1
8. ระเบียบวินัยครู	1

ตารางที่ 4.15 พบว่าอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา มีความ ต้องการพัฒนา ด้านความรู้ที่เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับความรู้ด้านการพัฒนาจิตใจมากที่สุด รองลงมาคือ ความรู้ ด้านมนุษยสัมพันธ์ และหลักสูตรที่เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมปัจจุบัน ตามลำดับ

ตารางที่ 14.16 แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้ตอบแบบสอบถาม
ด้านความสามารถในการถ่ายทอด

ด้านความสามารถในการถ่ายทอด	ความถี่
1. การสร้างชุดช่วยสอน (CAI)	2
2. ความรู้ในการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยประเมินผล	1
3. ฐานด้านการสอนในสถานศึกษาอื่น	1
4. ความรู้วิธีการพูด	1
5. เทคนิคการสอนบัญญัติ	1

ตารางที่ 14.16 พบว่า อาจารย์วิทยาลัยพัฒนการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา มีความต้องการพัฒนา
ด้านความสามารถในการถ่ายทอด เกี่ยวกับการสร้างชุดช่วยสอน (CAI) มากที่สุด รองลงมา
คือ ความรู้ในการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยประเมินผล ฐานด้านการสอนในสถานศึกษาอื่น ความรู้วิธี
การพูด และเทคนิคการสอนบัญญัติ

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องความต้องการพัฒนาของอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา โดยมุ่งศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาอาจารย์ใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ในวิชาชีพ ด้านความรู้ที่เกี่ยวข้อ และด้านความสามารถในการถ่ายทอด พร้อมทั้งเปรียบเทียบความต้องการพัฒนาของอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา จำแนกตามกลุ่มวิทยาลัยและคณะวิชา

5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความต้องการพัฒนาของอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา เกี่ยวกับความต้องการพัฒนาใน 3 ด้าน คือ
 - 1.1 ความรู้ในวิชาชีพ
 - 1.2 ความรอบรู้ที่เกี่ยวข้อ
 - 1.3 ความสามารถในการถ่ายทอด
2. เปรียบเทียบความต้องการพัฒนาของอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา เกี่ยวกับความต้องการพัฒนาใน 3 ด้าน จำแนกตามกลุ่มวิทยาลัย และคณะวิชา

5.2 สมมติฐานการวิจัย

1. อาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ที่อยู่ในกลุ่มวิทยาลัยต่างกัน มีความต้องการพัฒนาใน 3 ด้าน แตกต่างกัน
2. อาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ที่สังกัดคณะวิชาต่างกัน มีความต้องการพัฒนาใน 3 ด้าน แตกต่างกัน

5.3 วิธีดำเนินการวิจัย

1. การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาได้แก่ อาจารย์ที่ทำการสอนในวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา จำนวน 5 แห่ง 6 คณะวิชา รวมทั้งสิ้น 296 คน การรวบรวมข้อมูลใช้แบบสอบถาม
2. เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 7 ข้อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถาม แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ เกี่ยวกับการพัฒนา 3 ด้าน คือ ด้านความต้องการพัฒนาด้านความรู้ในวิชาชีพ จำนวน 10 ข้อ ด้านความรู้ที่เกี่ยวข้อง จำนวน 18 ข้อ และด้านความสามารถในการถ่ายทอด จำนวน 12 ข้อ โดยในแต่ละด้านมีแบบสอบถามปลายเปิดด้านละ 1 ข้อ รวม 3 ข้อ

ก่อนนำแบบสอบถามไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปดำเนินการวิเคราะห์ หาค่าความเชื่อมั่นหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของ Cronbach โดยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับอาจารย์วิทยาลัยอาชีวศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 15 คน และวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอี่ยมละออ จำนวน 15 คน รวม 30 คน ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามที่ระดับ .87

3. การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้บันทึกเสนอขออนุญาตให้งานบัณฑิตศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ออกหนังสือขอความร่วมมือ ในการตอบแบบสอบถามถึงกรมอาชีวศึกษา เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลจากอาจารย์วิทยาลัยพัฒนวิชาการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 5 แห่ง นำเสนอหนังสือต่อกรมอาชีวศึกษาเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ แล้วนำหนังสือที่ผ่านการพิจารณาเห็นชอบแล้วมาเสนอต่อกองวิทยาลัยอาชีวศึกษา เพื่อออกหนังสือขอความร่วมมือไปยังผู้อำนวยการวิทยาลัยพัฒนวิชาการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา จำนวน 5 แห่ง ที่กำหนดไว้เป็นกลุ่มตัวอย่างวิทยาลัยพัฒนวิชาการ ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 4 แห่ง ผู้วิจัยได้ดำเนินการส่งและรับแบบสอบถามด้วยตนเอง ส่วนต่างจังหวัด 1 แห่ง ได้ดำเนินการส่งและรับแบบสอบถามทางไปรษณีย์ โดยกำหนดขอรับแบบสอบถามคืนภายใน 2 สัปดาห์ ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามไปจำนวน 296 ฉบับ ได้รับกลับคืนมา 286 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 96.62 โดยเป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์ทั้งหมด

4. การวิเคราะห์ข้อมูล การวิจัยครั้งนี้ ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC+ (Statistical Package for the Social Sciences/Personal Computer Plus) แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ร้อยละ ตอนที่ 2 นำคะแนนที่ได้จากผู้ตอบแบบสอบถามมาวิเคราะห์ภาพรวม รายด้าน และรายข้อ โดยใช้การหาค่าเฉลี่ย (X) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เปรียบเทียบความต้องการพัฒนาอาจารย์ใน 3 ด้าน จำแนกตามกลุ่มวิทยาลัย และคณะวิชา โดยใช้ t-Test และ F-Test และทดสอบรายคู่โดยวิธีการของ Scheffe' test ตามลำดับ ส่วนแบบสอบถามปลายเปิดแต่ละด้าน ผู้วิจัยได้สรุปผลโดยใช้วิธีเรียงลำดับความสำคัญของความถี่

5.4 สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเรื่องความต้องการพัฒนาของอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล ได้ดังนี้

- 1.1 ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย
- 1.2 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรี
- 1.3 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาทางวิชาชีพครู
- 1.4 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 30 - 45 ปี
- 1.5 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีระยะเวลาปฏิบัติหน้าที่สอน 10 - 20 ปี
- 1.6 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่สังกัดกลุ่มวิทยาลัยเก่า
- 1.7 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่สังกัดคณะวิชาพื้นฐาน

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับความต้องการพัฒนาของอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา เกี่ยวกับความต้องการพัฒนาใน 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ในวิชาชีพ ด้านความรอบรู้ที่เกี่ยวข้อง และด้านความสามารถในการถ่ายทอด สรุปได้ดังนี้

ในภาพรวมทั้ง 3 ด้าน พบว่าอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา มีความต้องการพัฒนาในระดับมากทุกด้าน โดยต้องการพัฒนาด้านความรู้ในวิชาชีพเป็นลำดับที่ 1 รองลงมา คือ ด้านความสามารถในการถ่ายทอด และด้านความรอบรู้ที่เกี่ยวข้อง ตามลำดับ

2.1 ด้านความรู้ในวิชาชีพ พบว่าอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา มีความต้องการพัฒนาในภาพรวม อยู่ในระดับมาก โดยต้องการศึกษาค้นคว้าข้อมูลที่ทันสมัย ในวิชาที่สอนเป็นอันดับแรก

2.2 ด้านความรอบรู้ที่เกี่ยวข้อง พบว่าอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา มีความต้องการพัฒนาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยต้องการพัฒนาความรู้ในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นอันดับแรก

2.3 ด้านความสามารถในการถ่ายทอด พบว่า อาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา มีความต้องการพัฒนาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยต้องการพัฒนาความสามารถในการใช้เทคนิคการสอนสมัยใหม่เป็นอันดับแรก

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความต้องการพัฒนาของอาจารย์ วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา จำแนกตามกลุ่มวิทยาลัย

3.1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความต้องการพัฒนาของอาจารย์ วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา จำแนกตามกลุ่มวิทยาลัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.1 ในภาพรวม พบว่า ความต้องการพัฒนาของอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา จำแนกตามกลุ่มวิทยาลัย แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าความต้องการพัฒนาของอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ กลุ่มวิทยาลัยเก่ากับกลุ่มวิทยาลัยใหม่ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า

3.1.2 ด้านความรู้ในวิชาชีพ ความต้องการพัฒนาของอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา จำแนกตามกลุ่มวิทยาลัย แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าความต้องการพัฒนาของอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ กลุ่มวิทยาลัยเก่า กับ กลุ่มวิทยาลัยใหม่ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

3.1.3 ด้านความรอบรู้ที่เกี่ยวข้อง ความต้องการพัฒนาของอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา จำแนกตามกลุ่มวิทยาลัย แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า ความต้องการพัฒนาของอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ กลุ่มวิทยาลัยเก่า กับ กลุ่มวิทยาลัยใหม่ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ความต้องการพัฒนาของอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ด้านความรอบรู้ที่เกี่ยวข้อง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ จำนวน 4 ข้อ คือ ความรู้ความสามารถในการใช้เครือข่ายคอมพิวเตอร์ ความรู้และทักษะในการใช้ภาษาญี่ปุ่น ความรู้ความสามารถเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนศิลปวัฒนธรรมของชาติ และความรู้เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

3.1.4 ด้านความสามารถในการถ่ายทอด ความต้องการพัฒนาของอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา จำแนกตามกลุ่มวิทยาลัย แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า ความต้องการพัฒนาของอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ กลุ่มวิทยาลัยเก่า กับ กลุ่มวิทยาลัยใหม่ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

3.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความต้องการพัฒนาของอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา จำแนกตามคณะวิชา

3.2.1 ในภาพรวม พบว่า ความต้องการพัฒนาของอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา จำแนกตามคณะวิชา แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า

3.2.2 ด้านความรู้ในวิชาชีพ อาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา จำแนกตามคณะวิชา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับ

สมมติฐานที่ตั้งไว้ 1 คู่ โดยอาจารย์ที่สังกัดคณะวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มีความต้องการพัฒนามากกว่า อาจารย์ที่สังกัดคณะวิชาสัมพันธ์ธุรกิจ

เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ความต้องการพัฒนาของอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการสังกัดกรมอาชีวศึกษา ด้านความรู้ในวิชาชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 จำนวน 3 ข้อ คือ ความรู้ความสามารถในวิชาชีพสูงขึ้น ความรู้ด้านเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอน และการฝึกปฏิบัติการใช้เครื่องมืออุปกรณ์ที่ทันสมัยในวิชาที่สอน

3.2.2.1 ความรู้ความสามารถในวิชาชีพสูงขึ้น ความต้องการพัฒนาของอาจารย์ที่สังกัดคณะวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มากกว่า อาจารย์ที่สังกัดคณะวิชาพื้นฐาน และอาจารย์ที่สังกัดคณะวิชาสัมพันธ์ธุรกิจ

3.2.2.2 ความรู้ด้านเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอน ความต้องการพัฒนาของอาจารย์ที่สังกัด คณะวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มากกว่า อาจารย์ที่สังกัดคณะวิชาสัมพันธ์ธุรกิจ

3.2.2.3 การฝึกปฏิบัติการใช้เครื่องมืออุปกรณ์ที่ทันสมัยในวิชาที่สอน ความต้องการพัฒนาของอาจารย์ที่สังกัดคณะวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มากกว่า อาจารย์ที่สังกัดคณะวิชาสัมพันธ์ธุรกิจ

3.2.3 ด้านความรู้ที่เกี่ยวข้อง ความต้องการของอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา จำแนกตามคณะวิชา แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ 2 ข้อ คือ ความรู้ความสามารถเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนศิลปวัฒนธรรมของชาติ และความรู้เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

3.2.3.1 ความรู้ความสามารถเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนศิลปวัฒนธรรมของชาติ อาจารย์ที่สังกัดคณะวิชาพื้นฐานมีความต้องการพัฒนามากกว่า อาจารย์ที่สังกัดคณะวิชาการเลขานุการ

3.2.3.2 ความรู้เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อาจารย์ที่สังกัดคณะวิชาพื้นฐานมีความต้องการพัฒนามากกว่า อาจารย์ที่สังกัดคณะวิชาการเลขานุการ

3.2.4 ด้านความสามารถในการถ่ายทอด อาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ที่สังกัดคณะวิชาต่างกัน มีความต้องการพัฒนาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความต้องการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 ข้อ คือความสามารถในการสร้างข้อสอบที่ดี อาจารย์ที่สังกัดคณะวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจมีความต้องการพัฒนามากกว่า อาจารย์ที่สังกัดคณะวิชาการเลขานุการ

สรุปความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ เพิ่มเติมจากแบบสอบถามปลายเปิดแต่ละด้าน

ด้านความรู้ในวิชาชีพ อาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ต้องการได้รับความรู้จากการสัมมนาวิชาชีพเฉพาะสาขามากที่สุด และต้องการได้รับความรู้จากการศึกษาดูงานเป็นอันดับรองลงมา

ด้านความรอบรู้ที่เกี่ยวข้อง อาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ต้องการได้รับความรู้ด้านการพัฒนาจิตใจมากที่สุด และต้องการได้รับความรู้ด้านมนุษยสัมพันธ์ เป็นอันดับรองลงมา

ด้านความสามารถในการถ่ายทอด อาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ต้องการได้รับความรู้ในการสร้างชุดช่วยสอน (CAI) มากที่สุด

5.5 การอภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยจะอภิปรายผลในประเด็นสำคัญ ๆ ที่ได้จากการศึกษาความต้องการพัฒนาของอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ดังนี้

ผลการวิจัยพบว่า อาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา มีความต้องการพัฒนาภาพรวมอยู่ในระดับมาก แสดงว่าอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการมีความต้องการพัฒนาด้านความรู้ในวิชาชีพ ความสามารถในการถ่ายทอด และความรอบรู้ที่เกี่ยวข้องอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากวิชาความรู้ที่อาจารย์ศึกษามาจากสถาบันการศึกษาต่างๆ ก่อนเข้ารับราชการในวิทยาลัยพณิชยการ ความรู้ในวิชาชีพได้ถูกปรับเปลี่ยนไปตามสภาพกาลเวลา เทคโนโลยีจากการประยุกต์ใช้ทางวิทยาศาสตร์ ความรู้ทางวิชาการและความรู้ในวิชาชีพ เกิดขึ้นใหม่ ๆ เสมอ สภาพแวดล้อมการเมือง เศรษฐกิจและสังคม การรับรู้ การส่งข่าวสาร มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ส่งผลกระทบต่อวิทยาลัยพณิชยการ ซึ่งจำเป็นต้องพัฒนาอาจารย์ของวิทยาลัย ให้มีความรู้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ คือการเปลี่ยนแปลงของหน่วยงานการศึกษา การเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยี สภาพแวดล้อมภายนอกที่มีผลกระทบต่อองค์กร พฤติกรรมในองค์กร ความเจริญก้าวหน้าทางจิตวิทยาการเรียนรู้เกี่ยวกับความเจริญของงานและการพัฒนาของมนุษย์รวมทั้งวิธีสอนต่าง ๆ การคำนึงถึงความแตกต่างของบุคคลเหล่านี้ ก่อให้เกิดความต้องการพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง ยิ่งไปกว่านั้นอาจารย์ทั้งหลายมีความแตกต่างกันในด้านการศึกษา อาจารย์ส่วนใหญ่มีวุฒิมัธยมศึกษาปริญญาตรี ร้อยละ 84.6 มีวุฒิมัธยมศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 15.4 ซึ่งถวิล มาตรเลี่ยม (2542 : 2) กล่าวว่า ระบบการจัดการศึกษาจะเข้มแข็งมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลได้นั้น ขึ้นอยู่กับปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งคือ “คุณภาพของครู” จะต้องเริ่มให้ความสำคัญตั้งแต่การเตรียมครู การคัดเลือกครู การพัฒนาครูให้มีความรู้ความสามารถเพิ่มพูนขึ้นเมื่อมาปฏิบัติการสอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นอกจากนี้ยังมีความต้องการพัฒนาด้านความรู้ในวิชาชีพ ความสามารถในการถ่ายทอด และความรอบรู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอนให้ตรงตามหลักสูตร บรรลุผล สอดคล้องตรงตามความต้องการของผู้เรียน สังคม และตลาดแรงงาน ทันต่อเหตุการณ์ในปัจจุบัน และอนาคตที่จะเกิดได้ การพัฒนาทางวิชาชีพ นอกจากสนองความต้องการของอาจารย์ผู้ต้องการ พัฒนาแล้ว ยังช่วยพัฒนาองค์กรหรือวิทยาลัยพณิชยการ และใช้ในกาพิจารณาศักยภาพของ ผู้ที่ต้องการพัฒนาความเจริญก้าวหน้าอีกด้วย (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2531 : 169) ได้กล่าวว่า การพัฒนาบุคลากรเป็นวิธีการอย่างหนึ่งที่จะช่วยกระตุ้นบุคลากรต่าง ๆ ให้ปฏิบัติงาน เพื่อความเจริญก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงาน ทั้งนี้เพราะโดยทั่วไปแล้วเมื่อมีการพิจารณา เลื่อนตำแหน่งใด ๆ ในองค์กรก็ตาม มักจะคำนึงถึงความสามารถที่บุคคลนั้นจะสามารถปฏิบัติ งานในตำแหน่งที่ได้รับการเลื่อนขึ้นได้ ซึ่งผู้ที่ได้รับการพัฒนาแล้ว ย่อมมีโอกาสมากกว่าผู้ที่มิได้ เข้ารับการพัฒนา สมิต สัชฌุกร (อ้างในเอกชัย กิสุขพันธ์. 2538 : 271) กล่าวว่า ควรมีการ พัฒนาความก้าวหน้าในหน้าที่ของบุคลากรควบคู่กันไปด้วย เพราะจะเป็นทางทำให้สามารถรักษา คนเก่งและคนดีให้อยู่ร่วมงานในองค์กรต่อไปอย่างมีความสุขและความพอใจในงาน มิฉะนั้น พนักงาน ผู้ซึ่งมีขีดความสามารถสูง จะดิ้นรนชวนขวยแสวงหาโอกาสก้าวหน้าในอนาคตจาก ภายนอก งานวิจัยของสมนึก กิจวรรณ (2542 : 100) พบว่า ขวัญของครูอาจารย์ในวิทยาลัยอาชีว ศึกษาและวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านความก้าวหน้าใน ตำแหน่งหน้าที่การงาน ในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย

ดังนั้น ความแตกต่างกันในด้านการศึกษา และความแตกต่างดังกล่าวนี้ ก่อให้เกิดความ จำเป็นที่จะต้องจัดให้มีแผนงานการพัฒนาบุคลากรขึ้นในระบบโรงเรียน ผลการวิจัยสอดคล้องกับ งานวิจัยของภาวณา ชลาภิรมย์ (2541 : บทคัดย่อ) ศึกษาความต้องการการพัฒนาอาจารย์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล เกี่ยวกับการพัฒนาของ อาจารย์ พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณารายด้าน

1. ด้านความรู้ในวิชาชีพ ผลการวิจัยพบว่า อาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอา ชิวศึกษา มีความต้องการการพัฒนาอยู่ในระดับมาก ลำดับที่ 1 ทั้งนี้เนื่องมาจาก ปัจจุบันได้มีการ พัฒนาการด้านความรู้ในวิชาชีพต่าง ๆ ก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว ทั้งในด้านปริมาณ ที่ เพิ่มขึ้นอย่างกว้างขวาง และด้านความลึกซึ้งของศาสตร์วิชาชีพ ก่อให้เกิดปัญหาต่อการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษา ในด้านการวางแผน การจัดหลักสูตร เนื้อหาสาระ ตำรา เอกสารประกอบการ สอน การใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ที่ทันสมัยในวิชาที่สอน ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการเรียนรู้ ในเรื่องความรู้ เกี่ยวกับความเจริญของงานและการพัฒนาของมนุษย์ รวมทั้งวิธีสอนต่าง ๆ การ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนึงถึงความแตกต่างของบุคคล การยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง ก่อให้เกิดปัญหาความต้องการอย่างมากที่จะพัฒนา ซึ่งพนัส หันนาคินทร์ (2526 : 88) ได้กล่าวถึงความจำเป็นที่ต้องพัฒนาบุคลากร โดยเฉพาะอาชีพครูว่า ความจำเป็นอย่างหนึ่งในการประกอบอาชีพทั้งหลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งอาชีพครู นั่นก็คือการที่จะต้องตามให้ทันต่อเหตุการณ์ ความเปลี่ยนแปลง หรือการค้นพบใหม่ ๆ ในวิชาการและวิชาชีพของครู อาชีพครูนี้จะหยุดนิ่งไม่ได้ เพราะความรู้และวิธีการต่าง ๆ เปลี่ยนแปลงเจริญขึ้นอยู่ตลอดเวลา เพื่อที่จะให้การศึกษาแก่นักเรียนได้ผลเต็มที่ และทันต่อความเจริญของโลก ครูเองก็ต้องติดตามความเจริญก้าวหน้าเหล่านี้อยู่เสมอ จะหยุดนิ่งไม่ได้ เพื่อจะได้นำความรู้ใหม่ ๆ มาสอนนักเรียนให้ทันสมัยอยู่เสมอ ดังนั้นครูจึงมีความจำเป็นต้องพัฒนา จากการค้นพบ อาจารย์วิทยาลัยพณิชยการมีความแตกต่างกันในด้านการศึกษาที่เรียนมา อาจารย์ส่วนใหญ่มีวุฒิมัธยมศึกษาในระดับปริญญาตรีร้อยละ 84.6 มีวุฒิมัธยมศึกษาวิชาชีพครูเพียงร้อยละ 40.9 ความแตกต่างกันในคุณภาพทางการศึกษา ก่อให้เกิดความจำเป็นที่ต้องพัฒนา ทางด้านความรู้ในวิชาชีพของอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ อยู่ในระดับมากเป็นลำดับ 1 ผลการวิจัย สอดคล้องกับงานวิจัยของมานพ สุตสงวน (2537 : 121) ศึกษาความต้องการพัฒนาของคณาจารย์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง พบว่า คณาจารย์มีความ ต้องการพัฒนาความรู้ความสามารถในสาขาวิชาที่สอนอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของภาวนา ชลาภิรมย์ (2541 : 73) ศึกษาความต้องการการพัฒนาของอาจารย์สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล พบว่า ความต้องการพัฒนาของอาจารย์ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านวิชาชีพเฉพาะสาขามีค่าเฉลี่ยสูงสุด

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ความต้องการพัฒนาด้านความรู้ในวิชาชีพอยู่ในระดับมากทุกข้อ ข้อที่อาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ มีความต้องการพัฒนามากเป็นลำดับที่ 1 และลำดับที่ 2 คือ ศึกษาค้นคว้าข้อมูลที่ทันสมัยในวิชาที่สอน และความรู้ด้านเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอนตามลำดับ

1.1 ศึกษาค้นคว้าข้อมูลที่ทันสมัยในวิชาที่สอน จากการสำรวจ พบว่า อาจารย์ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 30 - 45 ปี มีวุฒิมัธยมศึกษาในระดับปริญญาตรี และมีระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่สอนระหว่าง 10 - 20 ปี ซึ่งเป็นช่วงที่เหมาะสม ควรได้รับการพัฒนา เพื่อเพิ่มพูนความรู้ในด้านวิชาชีพ ซึ่งได้พัฒนาเปลี่ยนแปลงไป ทั้งทฤษฎี แนวคิด เนื้อหาสาระ เพื่อพัฒนาการสอนให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย ถ้าอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ ได้ทราบข้อมูลที่ทันสมัยในวิชาชีพถูกต้อง รวดเร็ว ย่อมเป็นการพัฒนาความรู้ในวิชาที่สอน สร้างจิตสำนึกในความรับผิดชอบ สร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้สอน ที่จะวางแผนตัดสินใจพัฒนาหลักสูตร ระบบการเรียน การจัดชั้นเรียน ตำรา เอกสารประกอบการสอน แผนการเรียน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ระบบการวัดผล และการประเมินผลการเรียนการสอน ทำให้ผู้สอนมีแนวทางพัฒนาการสอนให้เหมาะสมกับความ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แตกต่างของผู้เรียนแต่ละคน สนองความต้องการของสังคมและตลาดแรงงานอย่างมีประสิทธิภาพ และผู้เรียนก็จะได้รับความรู้ที่ทันสมัยอยู่เสมอ สร้างความเชื่อมั่นและความภาคภูมิใจให้กับผู้เรียนได้เช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับ นิโรจน์ ไทยทอง (2535 : 9) ได้กล่าวถึงธรรมชาติของบุคคลว่าไม่ว่าจะมีความสามารถดีเด่นเพียงใด ถ้าทำงานจำเจอยู่เสมอ จะเกิดความเบื่อหน่ายและเฉื่อยชา การที่บุคคลมีโอกาสเปลี่ยนบรรยากาศ เปลี่ยนงาน หรือศึกษาหาความรู้ใหม่ จะช่วยสร้างความมั่นใจ ความแข็งแรง และมีพลังที่จะทำงานได้ดีขึ้น และนพมาศ วงศ์โสภณ (2524 : 28-29) ได้กล่าวถึงความจำเป็นในการศึกษาค้นคว้าข้อมูลที่ทันสมัยในวิชาที่สอนว่า “เนื่องจากในวงการศึกษานั้นมีการเปลี่ยนแปลง ขยายตัวไปตามสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง จำนวนโรงเรียนและบุคลากรมีปริมาณมากขึ้น นโยบายการจัดการศึกษาของชาติ เปลี่ยนแปลงไปตามรัฐบาลแต่ละสมัย มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงแผนการศึกษาชาติให้สอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาประเทศ นอกจากนี้ วิทยาการต่าง ๆ ได้เจริญก้าวหน้าทุกระยะ มีการค้นพบทฤษฎีหลักการ และกฎเกณฑ์ใหม่ ๆ มีการคิดค้นเทคนิควิธีการสอนใหม่ มีอุปกรณ์การสอน สื่อการเรียนที่ทันสมัยขึ้น บุคลากรที่ทำหน้าที่ปฏิบัติการสอน ควรจะได้รับข้อมูลข่าวสารที่ทันต่อการเปลี่ยนแปลง ในการนำมาปฏิบัติงานเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้น ผู้บริหารวิทยาลัยพึงให้ความสนใจต่อการพัฒนาอาจารย์ในวิทยาลัยของตนให้มาก เพื่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของงาน ด้วยเหตุนี้อาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ จึงมีความต้องการศึกษาค้นคว้าข้อมูลที่ทันสมัยในวิชาที่สอน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พัชรินทร์ จำรูญโรจน์ (2527 : บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของ ผู้บริหารและอาจารย์เกี่ยวกับการพัฒนาคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พบว่าผู้บริหารและอาจารย์ให้ความสำคัญแก่บทบาทด้านการสอนเกี่ยวกับการค้นคว้าข้อมูล เพิ่มพูนความรู้ เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่สอน อยู่ในระดับมาก

1.2 ความรู้ด้านเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอน เนื่องจากสังคมโลกยุคไร้พรมแดน เทคโนโลยีได้มีการพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว ความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี เข้ามามีบทบาทเป็นอย่างมากต่อการจัดการศึกษา ความเจริญก้าวหน้าทางด้านจิตวิทยาการเรียนรู้ ความรู้เกี่ยวกับความเจริญของงานและการพัฒนาของมนุษย์มีมากขึ้น วิธีการสอนต่าง ๆ เกิดขึ้นมากมาย อาจารย์ในยุคโลกาภิวัตน์ จึงไม่อาจจะจัดการเรียนการสอนเหมือนเดิม ซึ่งนิพนธ์ สุขปรดี (2528 : 57) ได้ให้ทัศนะว่า การเรียนการสอนมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมาก คือพัฒนาขึ้นจากเดิมที่มีครูทำหน้าที่เป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ ให้กับผู้เรียนด้วยวิธีบรรยาย ใช้ตำราเรียน กระดาน และชอล์ก เป็นเครื่องมือ โดยที่ผู้เรียนเป็นผู้ฟังและจดจำเนื้อหาที่ครูถ่ายทอดด้วยวิธีซ้ำซากนั้นเรื่อยมา บทบาทของครูได้ถูกเปลี่ยนไปจากผู้บรรยายมาเป็นผู้กระตุ้นให้ผู้เรียน ดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นรายบุคคล หรือรายกลุ่ม ตลอดจนจัดระบบการเรียนการสอน ทั้งนี้ โดยอาศัยสื่อทัศนอะวัสดุเป็นตัวกลาง ที่ทำให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียน ทั้งด้านการพัฒนาความรู้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความคิด ทักษะ และเจตคติ ในขณะที่เดียวกัน พลสันท์ โพธิ์ศรีทอง (2540 : 49) ได้กล่าวถึง อาจารย์แบบใหม่ในยุคโลกาภิวัตน์ว่า การศึกษายุคใหม่ส่งผลให้ครูต้องเรียนรู้ วิทยาการด้าน คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีมากขึ้น เพราะการศึกษายุคใหม่เป็นการศึกษาผ่านสื่อมากขึ้น ครู สมัยเก่าจำเป็นต้องพัฒนาตนเองให้มีความรู้ความสามารถ และทักษะในการใช้คอมพิวเตอร์และ เทคโนโลยีให้ได้ มิฉะนั้นจะไม่สามารถทำหน้าที่ครูในสังคมยุคใหม่ได้ ซึ่งเมธี ปิลันธนานนท์ (2529 : 114) ได้เสนอแนะไว้ว่า การพัฒนาบุคลากรฝ่ายสอน โดยมุ่งพัฒนาทักษะการสอนเป็น รายบุคคล ความสามารถในการให้เนื้อหาสาระในการสอนทั้งหมดแก่นักเรียน ให้สามารถใช้ เทคโนโลยีทางการศึกษาในชั้นเรียนได้ พัฒนาความสามารถในการใช้เครื่องมือต่าง ๆ เพื่อ ประเมินค่าการพัฒนาการของนักเรียน สามารถควบคุมชั้นเรียนได้ จะเกิดประโยชน์และมี ประสิทธิภาพในการเรียนการสอนมากที่สุด

ดังนั้น ความรู้ด้านเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอน จึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง ที่อาจารย์ วิทยาลัยพณิชยการจำเป็นต้องพัฒนา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มานพ สุตสงวน (2537 : 121) พบว่า คณาจารย์มีความต้องการพัฒนาความรู้และเทคโนโลยีขั้นสูงที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชา ที่สอน อยู่ในระดับมากเช่นกัน

นอกจากนั้นจากแบบสอบถามปลายเปิด ผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมว่า ต้องการได้รับความรู้จากการสัมมนาวิชาชีพเฉพาะสาขามากที่สุด และต้องการได้รับความรู้จาก การศึกษาดูงาน มากเป็นอันดับรองลงมา ซึ่งภาวนา ชลาภิรมย์ (2541 : 47) ให้ความหมายของ การสัมมนาว่า การสัมมนาเป็นกระบวนการความก้าวหน้าในด้านวิชาชีพของอาจารย์ ที่บุคคล กลุ่มหนึ่งประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นภายใต้การนำของผู้เชี่ยวชาญ ในขณะที่วิศิษฐ์ ตันธวัฒน์ (2541 : 50) กล่าวถึงการสัมมนา (Seminar) ว่าเป็นรูปแบบของการฝึกอบรม ที่ผู้เข้ารับการอบรมมี ความสนใจหรือประสบปัญหาในการปฏิบัติงานอย่างเดียวกัน ต้องการที่จะศึกษาค้นคว้า โดยมีผู้ ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ให้คำแนะนำ สมาชิกที่เข้าร่วมสัมมนาทุกคนจะต้องมีส่วนร่วมใน การศึกษาค้นคว้า เสนอความคิดเห็นที่จะก่อให้เกิดความรู้ และแนวทางเพื่อนำไปใช้ในการแก้ ปัญหาและพัฒนาการปฏิบัติงานในความรับผิดชอบ การสัมมนาจะเกิดประสิทธิภาพได้ ขึ้นอยู่กับ ผู้เข้าร่วมสัมมนาจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ในการทำงานมากพอที่ จะทำให้การวิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์เป็นไปอย่างกว้างขวาง นำไปสู่ผลหรือข้อสรุปที่ดีได้ ผลการ วิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของมานพ สุตสงวน (2537 : 123) พบว่าวิธีการพัฒนาด้านวิชาชีพ เฉพาะสาขา คณาจารย์ได้เสนอแนะว่า การประชุมสัมมนาเป็นการพัฒนาที่คณาจารย์มีความ ต้องการระดับมาก ส่วนวิธีการพัฒนาด้านวิทยาการสอนได้เสนอแนะวิธีการพัฒนาที่เหมาะสม คือ การประชุมสัมมนา

ส่วนการศึกษาดูงาน ภาวนา ชลาภิมย์ (2541 : 49) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การศึกษา ดูงานเป็นกระบวนการพัฒนา โดยการที่ผู้บริหารได้พาบุคคลในหน่วยงานไปดูกิจกรรมหรือการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นในสาขาวิชาที่หน่วยงานนั้น ๆ ต้องการช่วยให้บุคลากรได้เกิดความรู้ ความคิด และทำให้เกิดทัศนคติในการปฏิบัติงาน

การที่อาจารย์มีความต้องการพัฒนา โดยการสัมมนาวิชาชีพและรับความรู้จากการศึกษา ดูงาน เนื่องจาก อาจารย์จะได้รับความรู้โดยตรงจากผู้เชี่ยวชาญ จากสถานการณ์จริง และยังได้มี โอกาสแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด ทักษะ เจตคติ โดยตรง จากกลุ่มที่ร่วมสัมมนาวิชาชีพด้วยกัน ได้เห็นของจริง สภาพความเป็นจริง ปัญหาอุปสรรค อุปกรณ์ เครื่องมือ ที่ใช้ในการปฏิบัติงานจริง จากการศึกษาดูงานที่ใช้เวลาเพียงเล็กน้อย แต่พัฒนาบุคลากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด

ดังนั้น เพื่อให้การพัฒนาศักยภาพของอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการให้สูงขึ้น มีคุณภาพมากขึ้น สอดคล้องกับโลกยุคโลกาภิวัตน์ และเพื่อถ่ายทอดความรู้ที่ทันสมัยแก่เยาวชนต่อไป ผู้บริหาร วิทยาลัยพณิชยการ ควรอำนวยความสะดวก และจัดสรรทรัพยากร เพื่อสนับสนุนให้มีการพัฒนา ทางด้านวิชาชีพ เกี่ยวกับการสัมมนา และศึกษาดูงานอย่างสม่ำเสมอ เพราะการพัฒนาบุคลากร เป็นกิจกรรมที่อยู่ในความรับผิดชอบโดยตรงของผู้บริหารที่จะต้องคอยเอาใจใส่ดูแล โดยเฉพาะกิจกรรมมุ่งเน้นพัฒนาด้านการเรียนการสอนเป็นสำคัญ ผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ มานพ สุตสงวน (2537 : 123) พบว่า วิธีการพัฒนาด้านวิชาชีพเฉพาะสาขา คณะอาจารย์มีความต้องการ พัฒนาระดับมากที่สุด

2. ความสามารถในการถ่ายทอด ผลการวิจัยในครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าอาจารย์วิทยาลัย พณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา มีความต้องการพัฒนาด้านความสามารถในการถ่ายทอด ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เป็นลำดับที่ 2 จากการวิจัยในครั้งนี้พบว่า มีอาจารย์ร้อยละ 40.90 ไม่มีวุฒิการศึกษาทางวิชาชีพครู แม้ว่าอาจารย์จะได้รับการพัฒนาความรู้ในด้านวิชาชีพ มีความรู้ ความเข้าใจ มีทักษะดี มีเจตคติที่ดีในวิชาชีพ บางครั้งอาจจะไม่เข้าใจจิตวิทยาการเรียนรู้ วิธีการ เรียนการสอน ความแตกต่างระหว่างบุคคล ครูเคยสอนอย่างไรก็สอนอย่างนั้น หรือเคยเรียนมา อย่างไรก็นำมาสอนตามที่ตนเคยเรียนมาอย่างนั้น ทำให้เป็นปัญหาในการถ่ายทอดความรู้ได้ (สำนักพัฒนาเทคนิคศึกษา. 2529 : 5) กล่าวว่ กระแสการเปลี่ยนแปลงทางความรู้ ความคิด เทคโนโลยีระดับสูง จิตวิทยาการเรียนรู้ การถ่ายทอดความรู้ และเป้าหมายของการเรียนรู้ ได้ เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว แม้แต่อาจารย์ที่มีวุฒิการศึกษาทางวิชาชีพครู ยังคงสอนโดยวิธีบรรยาย ใช้ตำราเรียน กระดาน ชอล์ก เป็นเครื่องมือ โดยมีผู้เรียนเป็นผู้ฟัง และท่องจำเนื้อหาทฤษฎีที่ อาจารย์ถ่ายทอดด้วยวิธีการซ้ำซาก ความรู้ตามหลักสูตรที่เน้นคะแนนเป็นหลัก นอกจากนี้ วันมูหะมัดนอร์ มะทา (2540 : 22) ได้กล่าวว่า สภาพเศรษฐกิจสังคมปัจจุบันและความก้าวหน้า

ทางเทคโนโลยีการสื่อสาร ทำให้โลกเข้าสู่ยุคไร้พรมแดนมากขึ้น ทุกคนบนโลกสามารถทราบความเป็นไปต่าง ๆ บนโลกได้พร้อมกันไม่ว่าจะอยู่ที่ใด อมรวิชัย นาครทรรพ (2540 : 17) ได้ชี้ให้เห็นว่า รูปแบบการขายตรงระหว่างผู้ผลิตและผู้บริโภค โดยไม่ผ่านคนกลาง แต่ผ่านแฟกซ์ และคอมพิวเตอร์จึงมีมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัด การศึกษาจึงเป็นรากฐานสำคัญในการเตรียมคน และสังคมให้พร้อมที่จะเผชิญกับการเปลี่ยนแปลง สามารถรับและปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลง เพื่อที่จะดำรงชีพอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข วันมูหะมัดนอร์ มะทา (2540 : 8) ได้เสนอแนะการจัดการศึกษาว่าการวางแผนการจัดการศึกษาจะต้องมองทั้งระบบในภาพรวม เพื่อให้เกิดความเชื่อมโยงสอดคล้องกันไปในทางเดียวกัน ซึ่งสุวิวิท รั้งสิตพล (2540 : 5) ได้แนะนำว่าอาจารย์จะต้องได้รับการฝึกอบรมเทคนิควิธีการสอนใหม่ ๆ สามารถใช้อุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย หลักสูตรจะต้องเปลี่ยนให้สอดคล้องกับการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน การนำไปประกอบอาชีพ

ดังนั้น อาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ จึงมีความต้องการพัฒนาความสามารถในการถ่ายทอด เพื่อให้ทันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่ยุคโลกาภิวัตน์ ภาพรวม อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของมานพ สุตสงวน (2537 : 122) พบว่า คณาจารย์มีความต้องการพัฒนาโดยเฉพาะการเรียนรู้วิชาการใหม่ ๆ ทางการศึกษา อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ความต้องการพัฒนาด้านความสามารถในการถ่ายทอด อยู่ในระดับมากทุกข้อ ข้อที่อาจารย์วิทยาลัยพณิชยการมีความต้องการพัฒนาในระดับมาก ลำดับที่ 1 และลำดับที่ 2 คือ ความสามารถในการใช้เทคนิคการสอนสมัยใหม่ และการนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาช่วยสอน ตามลำดับ

2.1 ความสามารถในการใช้เทคนิคการสอนสมัยใหม่ อยู่ในลำดับสูงสุด เนื่องจากอาจารย์เป็นผู้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามความรู้ความสามารถความถนัดของอาจารย์เอง โดยไม่คำนึงถึงความแตกต่างทางศักยภาพของผู้เรียนแต่ละคน การจัดระบบการศึกษาดังกล่าว วันมูหะมัดนอร์ มะทา (2540 : 8) ให้ความเห็นว่า การศึกษาในอดีตมุ่งหวังให้คนรับราชการ มีระบบการบริหารจัดการแบบรวมอำนาจ ซึ่งไม่สอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาประเทศ นอกจากนี้บัณฑิตูร ล่ำซำ (2540 : 17) ได้กล่าวสนับสนุนว่า การศึกษาที่ผ่านมายังไม่สามารถสอนให้คนมีความสามารถในการเรียนรู้ และสร้างกระบวนการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นกับทุกคนในสังคม ยิ่งในปัจจุบันประเทศไทยมีระบบเศรษฐกิจและสังคมแบบเปิด ที่เกี่ยวพันกับประเทศต่าง ๆ ในโลก และไม่อาจหลีกเลี่ยงการแข่งขันทางเศรษฐกิจกับประเทศอื่น ๆ ชีวิตความเป็นอยู่ของคนไทยเกี่ยวข้องกับโลกภายนอก การติดต่อธุรกิจการค้าโดยผ่านสื่อต่าง ๆ ต้องเผชิญกับการตรวจสอบคุณภาพของสินค้าและการบริการ ด้วยเหตุดังกล่าว ควรเตรียมนักเรียน นักศึกษาพณิชยการ ในปัจจุบันและอนาคต ให้เป็นผู้เข้าใจกติกาสากล ของการอยู่ร่วมกันในสังคมโลก เข้าใจระบบการผลิตสินค้าและการบริการ รวมทั้งการดำเนินธุรกิจการค้าระหว่างประเทศ สมบูรณ์ วรพงษ์

(2540 : 53) ได้แนะนำการเตรียมนักเรียนนักศึกษาว่า ต้องเตรียมนักเรียนให้พร้อมรับความก้าวหน้าทางวิทยาการต่าง ๆ การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี โดยไม่ลืมพื้นฐานของวัฒนธรรมไทย นำภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีอยู่มาใช้ และ ชัยอนันต์ สมุทวณิช (2540 : 40) ได้เสนอแนะการจัดการศึกษาว่า การจัดการศึกษาสามารถดึงและพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนให้มากที่สุด พัฒนาคนอย่างเป็นองค์รวม โดยคิดได้ทั้งแบบคิดวิเคราะห์ คิดเชิงโครงสร้าง คิดรวบยอด และคิดเพื่อสังคม สามารถร่วมทำงานเป็นทีม รูปแบบการเรียนการสอนจึงยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยคำนึงถึงความแตกต่างทางศักยภาพของผู้เรียน การจัดการศึกษา การเรียนการสอน จึงต้องมีนโยบาย ทั้งเชิงรุกและรับที่ชัดเจน

ในปัจจุบัน การติดต่อรับรู้ข่าวสารต่างมีทางเลือกมากมาย อมรวิทย์ นาครทรรพ (2540 : 17) ได้กล่าวว่า ในวิถีแห่งการรับข่าวสาร มนุษย์เริ่มมีทางเลือกมากมาย นับตั้งแต่เคเบิลทีวี จานดาวเทียม ที่นำสัญญาณโทรทัศน์นับร้อยช่องมาให้ชม การรับข่าวสารผ่านคอมพิวเตอร์ แฟกซ์ วิทยุติดตามตัว คนมีเสรีภาพในการเลือกรับสื่อที่สอดคล้องกับรูปแบบชีวิต และรสนิยมของตนได้มากขึ้น วิถีทางการเรียนรู้เริ่มเข้าสู่ยุคแห่งการใช้เทคโนโลยีเข้มข้น ในการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ มีการเรียนการสอนผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต โดยการสอนทางไกลผ่านดาวเทียม การสอนทำโปรแกรมคอมพิวเตอร์ “มัลติมีเดีย” มาช่วยสอน มีทั้งภาพ เสียง และการเคลื่อนไหว โดยผู้เรียนสามารถถามหรือโต้ตอบกับผู้สอนได้ทันที และบันทึกเนื้อหาสาระในแต่ละวิชาไว้ในคอมพิวเตอร์ที่คนอื่น ๆ สามารถเข้าถึงได้ ผู้อื่นที่มีคำตอบหรือมีความเห็นเพิ่มเติมที่จะแลกเปลี่ยนก็ใส่เสริมไว้ในคอมพิวเตอร์ นำไปสู่รูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเอง ที่เข้ามาเสริมระบบการเรียนแบบดั้งเดิม

ปัจจุบันมหาวิทยาลัยบางแห่งมีโครงการเปิดหลักสูตรนานาชาติ ที่เรียนผ่านคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต โดยผู้เรียนไม่ต้องไปเรียนต่างประเทศ โดยทำแบบฝึกหัด หรือส่งงานให้อาจารย์ ทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ หรือ E-mail ซึ่งชัยอนันต์ สมุทวณิช (2540 : 28 - 29) กล่าวว่า ในสมัยก่อนมีคำกล่าวว่า “ครูรู้แค่นี้ ไหน เด็กรู้แค่นั้น” แต่สมัยนี้ไม่จริง เด็กสามารถรู้มากกว่าครูได้ ปัจจุบันเราสามารถค้นหาข้อมูลได้ในระบบ Internet โดยการสืบค้นเข้าไปใน website ครูต้องสอนให้เด็กรู้จักค้นหาข้อมูลจากจุดหนึ่งไปอีกจุดหนึ่ง และเสนอแนะว่า วิธีการเรียนการสอนต้องปรับ อย่ายุ่งในเรื่องของตำรากับครูมากนัก ต้องพัฒนาเด็ก เอาใจใส่ มีการติดตาม สามารถดึงศักยภาพที่มีอยู่ในตัวเด็กให้แสดงออกมา และพัฒนาความสามารถเหล่านั้น ที่มีอยู่ในตัวเด็กให้เด่นชัดขึ้น ... ขณะที่ ชัยวัฒน์ คุปตะกุล (อ้างในอมรวิทย์ นาครทรรพ. 2539 : 48) กล่าวว่า คนเก่งในอนาคต มิใช่คนที่รู้หรือจำข้อมูลได้มากมาย แต่เป็นคนที่รู้ว่าในสภาพการณ์ใดจะใช้ข้อมูลอะไร และจะไปหาข้อมูลนั้น ๆ ได้ที่ไหน

การศึกษาจึงเป็นกลไกพื้นฐานของการพัฒนา คนจึงเป็นสิ่งที่สังคมหวังพึ่งพาให้เป็นเครื่องมือเตรียมคนและสังคม ให้พร้อมรับความเปลี่ยนแปลงเพื่อการพัฒนาประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นการศึกษาที่สร้างคนไทยให้มีกำลังกาย กำลังใจ และปัญญาสูงขึ้น เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม เพื่อให้นักเรียนมีความพร้อมในการเรียนรู้ เติบโตสิ่งใหม่ ๆ ที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา บทบาทของอาจารย์ในยุคโลกาภิวัตน์ จึงต้องเปลี่ยนแปลงไปจากการเป็นผู้บอกวิชา มาเป็นผู้ชี้ทางแห่งความรู้ที่ไม่มีวันล้าสมัย แต่ทั้งนี้มิได้หมายความว่า ความสำคัญของอาจารย์จะลดน้อยลง ตรงกันข้ามบทบาทและความรอบรู้ของอาจารย์ กลับจะยิ่งมีความสำคัญต่อนักเรียน นักศึกษามากขึ้น เพราะนอกจากอาจารย์ในยุคโลกาภิวัตน์ จะต้องรู้เนื้อหาวิชาการแล้ว จะต้องเป็นผู้หาคำตอบเกี่ยวกับแหล่งสรรพวิทยาการนานา เพื่อที่จะสามารถชี้ช่องทางแนะนำการแสวงหาความรู้แก่นักเรียน นักศึกษาต่อไป เมื่อเขาก้าวพ้นจากโรงเรียนไปแล้ว บทบาทสำคัญอันใหม่ของอาจารย์คือการสอนวิธีหาความรู้ ในโลกแห่งความรู้ อันมากมายเหลือคณานา ที่อาจารย์ไม่อาจสอนได้หมด

การเตรียมอาจารย์ให้เป็นทั้งผู้ให้ความรู้ ผู้ใช้เครื่องมือแสวงหาความรู้ และผู้จุดไฟแห่งการเรียนรู้ อาจารย์ต้องรอบรู้ในเนื้อหาวิชา ต้องแตกฉานในทักษะและวิธีหาความรู้ใหม่ ๆ อีกทั้งต้องเป็นนักจิตวิทยาชั้นดี ที่สามารถกระตุ้นความใฝ่รู้ใฝ่เรียนที่สามารถพัฒนานักเรียน ให้ก้าวทันความรู้ และปรับตัวในยุคโลกาภิวัตน์ได้ จิตวิทยาการเรียนรู้ด้วยการลงมือคิดเอง ทำเอง แก้ปัญหาเอง คือการทำให้คนเข้าใจ และจำอะไรได้ดีที่สุด (อมรวิรัช นาคทรพรพ. 2540 : 92) แนวคิดใหม่ ความฉลาดทางอารมณ์ (Emotional Intelligence) เป็นเครื่องมือในการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ อาจารย์รุ่นใหม่มีความสามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศได้อย่างคล่องแคล่ว รู้โปรแกรมสำเร็จรูปทางการศึกษาต่าง ๆ ในระดับที่ใช้งานได้จริง นอกจากนี้ ชุมชนสามารถช่วยจัดกิจกรรมการเรียนรู้นอกสถานที่ให้กับนักเรียน การใช้สิ่งต่าง ๆ ในชุมชนเป็นสื่อการเรียนการสอน การเชิญผู้มีความรู้ความสามารถมีประสบการณ์ในชุมชนมาเป็นวิทยากรพิเศษ การเรียนรู้ต้องเน้นการฝึกปฏิบัติจริงในวิชาที่เรียน เน้นกระบวนการคิดวิเคราะห์ การแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง การเรียนการสอนต้องให้เด็กเป็นศูนย์กลางแห่งการเรียนรู้ ไม่ใช่ครูสอนอยู่คนเดียวอย่างที่เป็มา

ด้วยเหตุผลดังกล่าว การรับรู้ข่าวสารมีการรับรู้และปรับเปลี่ยนได้อย่างรวดเร็ว เครื่องมือสืบหาข้อมูลมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น จิตวิทยาการเรียนรู้มีความก้าวหน้าขึ้น จุดมุ่งหมายการศึกษาเปลี่ยนแปลงไป ดังนั้น อาจารย์วิทยาลัยพณิชยการจึงมีความต้องการพัฒนา ความสามารถในการใช้เทคนิคการสอนสมัยใหม่อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด

2.2 การนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาช่วยสอน อยู่ในระดับมาก เป็นลำดับที่ 2 ทั้งนี้เนื่องมาจาก ในกระแสโลกาภิวัตน์ โลกเข้าสู่ยุคไร้พรมแดนมากขึ้น วิทยาการก้าวหน้ามากขึ้น ทำให้มนุษย์สามารถดำรงชีวิตในการเรียนรู้ การทำหน้าที่การงาน แม้กระทั่งการทำหน้าที่พลเมืองสูงขึ้น

ในระบบเศรษฐกิจการเมือง และสังคมที่นักเรียนนักศึกษาวิทยาลัยพณิชยการ จำเป็นต้องเข้าใจถึง กติกาสากลของการค้าขาย การผลิตสินค้า การบริการ รวมถึงการดำเนินการธุรกิจต่าง ๆ ให้ สอดคล้องกับมาตรฐานโลก ต้องเข้าใจวิธีการค้าขาย การผลิต และการบริการที่ได้มาตรฐานสากล และมีประสิทธิภาพ อมรวิรัช นาคทรพรพ (2540 : 91) ได้กล่าวถึงนักธุรกิจว่า การเรียนรู้ สิ่งใหม่ ๆ คือการชิงธงทางการค้า การลงทุนที่ทำให้เกิดวิสัยทัศน์ และข้อได้เปรียบเหนือคู่แข่ง ทำให้เกิดสิ่งที่เรียกว่าอำนาจแห่งข้อมูล (Information Power) ที่ดูเหมือนจะเป็นอำนาจที่สำคัญที่สุดในยุคนี้ วิธีแห่งการบริโภคของคนได้ก้าวสู่ยุคเงินพลาสติก หรือเครดิตการ์ด ที่แพร่สะพัดไป อย่างรวดเร็ว ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีการสื่อสาร ทำให้คนรู้เห็นและตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ ได้ รวดเร็วมากยิ่งขึ้น ในปัจจุบันเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และการสื่อสารก้าวหน้าในด้านขีดความสามารถ เป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้และแสวงหาข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ โดยอาศัยเครือข่าย การสื่อสารผ่านดาวเทียมและเครือข่ายคอมพิวเตอร์ เชื่อมโยงผู้สอนและผู้เรียนที่อยู่ห่างไกลเข้ามา ใกล้ชิดกันได้ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และสื่อสารสนเทศ การรับข่าวสาร การย่อยข่าวสาร ได้ถูก ใช้เพิ่มขึ้นอย่างมากมาย การประชุมทางไกล “วิดีโอคอนเฟอเรนซ์” ได้จัดมีบ่อยครั้งขึ้น คน สามารถมีและใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ และสื่อสารสนเทศได้อย่างทั่วถึง เครื่องมือสื่อสาร โทรศัพท์ ดาวเทียม คอมพิวเตอร์ การติดเครือข่ายข้อมูลต่าง ๆ สามารถเป็นแหล่งข้อมูลอ้างอิง และการค้นคว้าให้แก่นักเรียนและทุก ๆ คน วิทยาการสมัยใหม่ จะช่วยให้เด็กได้เรียนรู้การค้นหา ข้อมูลด้วยสื่ออิเล็กทรอนิกส์ รวมถึงแหล่งข้อมูลความรู้มากมายที่บรรจุอยู่ในสื่อสำเร็จรูปของ ซีดีรอม และเครือข่ายข้อมูลอินเทอร์เน็ต การขาดแคลนครูบางสาขา เนื่องจากการผลิตได้ไม่ทัน ความต้องการ การปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอน ยังมีความต้องการครูที่ดีและเก่งที่สุดในวิชา นั้น ๆ ของประเทศหรือของโลก มาสอนในรูปของการถ่ายทอด โดยทำเป็นบทเรียนบรรจุลงใน โปรแกรมคอมพิวเตอร์ เพื่อเผยแพร่ไปสู่ห้องเรียน อาจารย์รุ่นใหม่ต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศได้อย่างถูกต้อง คล่องแคล่ว เข้าสู่แหล่งความรู้ใหม่ ๆ ได้ จากการประเมิน ผลการอบรมเชิงปฏิบัติการ การสร้างชุดช่วยสอน (CAI) ด้วยโปรแกรม POWER POINT ของ วิทยาลัยเทคนิคราชสีหราชาม (2540 : 4) พบว่าผู้เข้ารับการอบรมมีความเห็นว่ามีประโยชน์ และความรู้มาก ทำให้สามารถนำคอมพิวเตอร์ไปใช้ในการเรียนการสอน และมีแนวทางในการ ประยุกต์ใช้คอมพิวเตอร์ในงานอื่น ๆ ได้อีก แต่ถึงกระนั้นก็ตาม ไม่ว่าวิวัฒนาการจะก้าวไปเพียงใด วิทยาลัยจะมีเครื่องมืออุปกรณ์ที่มีเทคโนโลยีที่ทันสมัยอย่างไร ถ้าไม่พัฒนาอาจารย์ของวิทยาลัย ที่มีอยู่ให้สามารถนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาช่วยในการเรียนการสอนแล้ว จะเป็นการสูญเสีย ทรัพยากรบุคคลและโอกาสทางการศึกษาของนักเรียน นักศึกษาด้วย ซึ่งตรงกับความต้องการของ อาจารย์ที่เสนอแนะในแบบสอบถามปลายเปิดว่า ต้องการได้รับความรู้ในการสร้างชุดช่วยสอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(CAI) อาจารย์วิทยาลัยพณิชยการจึงมีความต้องการพัฒนา การนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้ในการสืบค้นข้อมูล และถ่ายทอดความรู้ ให้กับนักเรียนนักศึกษา ก่อนออกสู่ตลาดแรงงาน

จากความสำคัญดังกล่าวผู้วิจัยมีความเห็นว่า ผู้บริหารควรให้การสนับสนุนและส่งเสริมให้ อาจารย์ได้มีโอกาสพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีด้วยวิธีการต่าง ๆ อันจะเป็นประโยชน์ต่อสถาบัน ต่อ นักเรียน นักศึกษา ส่งเสริมให้มีตำราและวัสดุอุปกรณ์การสอนที่ทันสมัย โดยจัดหางบประมาณให้ สมดุลและเพียงพอ ให้เวลาในการพัฒนา ซึ่งจะเป็นกลยุทธ์ที่สำคัญในการจัดการศึกษาให้ประสบ ผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับ อมรวิรัช นาคทรพรพ (2540 : 121) กล่าวว่า ครูในอนาคตต้องเป็นนักเทคโนโลยีสารสนเทศไปในตัวด้วย เป็นเทคโนโลยีที่เป็นสหาย สนิทกับการศึกษาในปัจจุบัน และการเข้าถึงแหล่งความรู้ใหม่ ๆ ในปัจจุบันล้วนต้องอาศัย เทคโนโลยีทั้งสิ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของมานพ สูดสงวน (2537 : บทคัดย่อ II) พบว่า คณาจารย์มีความ ต้องการพัฒนาในระดับมาก เกี่ยวกับการเรียนรู้เทคโนโลยีขั้นสูง และการ ปฏิบัติการใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ที่ทันสมัยเกี่ยวกับวิชาที่สอน ... การเรียนรู้วิทยาการใหม่ ๆ ทาง การศึกษา และการนำคอมพิวเตอร์มาช่วยสอนอยู่ในระดับมาก

3. ด้านความรอบรู้ที่เกี่ยวข้อง

ผลการวิจัยพบว่า อาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา มีความต้องการ พัฒนาด้านความรอบรู้ที่เกี่ยวข้อง ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เป็นลำดับที่ 3 ทั้งนี้ เนื่องจาก สภาพการเรียนการสอนในปัจจุบัน นักเรียน นักศึกษา ซึ่งเคยเรียนรู้จากอาจารย์ฝ่ายเดียวได้ ปรับเปลี่ยนไป ซึ่งบัณฑิต ล้ำซ้ำ (2540 : 18) กล่าวว่า เป้าหมายของการจัดการศึกษาเปลี่ยนไป วิธีการต่าง ๆ เปลี่ยนไป การจะได้ความรู้ใหม่ต้องมีความสามารถที่จะเรียนรู้และแสวงหา ออมรวิรัช นาคทรพรพ (2540 : 101) ได้ให้ความเห็นว่า สภาพการเรียนการสอนถูกปรับเปลี่ยน เป็นการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยผู้เรียนศึกษาค้นคว้าแสวงหาข้อมูล และวิเคราะห์ด้วยตนเอง โดยมี อาจารย์เป็นผู้ชี้แนะแหล่งข้อมูลข่าวสาร แหล่งความรู้ สถานศึกษาแปลงสภาพเป็น “ศูนย์ส่งเสริม การเรียนรู้” และเน้นว่าวิถีชีวิตความเป็นอยู่ ความคิดจิตใจระหว่างมนุษยชาติ และการหลั่งไหล ของวัฒนธรรมต่างชาติ ต่างภาษา อาจจะกัดกร่อนวัฒนธรรมดั้งเดิมของแต่ละชนชาติและท้องถิ่น นอกจากนี้ วันมูหะมัดนอร์ มะทา (2540 : 25) ได้ให้ทัศนะว่า การศึกษาเปลี่ยนไปตามสภาพ เศรษฐกิจ สังคม ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี การสื่อสาร ทำให้โลกเข้าสู่ยุคไร้พรมแดนมากขึ้น ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทำให้สังคมโลกเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว การ ศึกษาเปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้ทันและรับกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น สภาพโรงเรียน หลักสูตรการ เรียนการสอน จะต้องปรับเปลี่ยนกันไปในทิศทางเดียวกัน และสอดคล้องกับเศรษฐกิจ คือเรียน แล้วสามารถออกมาทำงานที่ตรงกับความต้องการของตลาด สังคมที่ต้องเผชิญกับพันธกิจ โอกาส และทางเลือกมากมาย ทั้งในทางเศรษฐกิจ การเมือง สังคม และวัฒนธรรม มาพร้อมกับความ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ร่วมมือและการแข่งขันกับนานาชาติที่หลังไหลเข้ามาอย่างต่อเนื่อง และในระดับบุคคลที่เปี่ยมด้วยอิสรภาพในการดำรงชีวิต สามารถนำพาสังคม และคนในสังคมก้าวไปพร้อมกับกระแสโลกาภิวัตน์ได้อย่างมั่นคงและผาสุก

อาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ ในฐานะผู้สอน ต้องสามารถใช้เครื่องมือเพื่อแสวงหาความรู้ และเป็นผู้กระตุ้นความใฝ่รู้ใฝ่เรียนให้นักเรียน นักศึกษา เป็นที่พึงเมื่อนักเรียนมีปัญหาได้ ซึ่งสอดคล้องกับ อมรวิรัช นาคทรพ.(2540 : 121) ที่กล่าวว่า ครู นอกจากจะเป็นผู้รอบรู้ในเนื้อหาวิชาแล้ว จะต้องแตกฉานในทักษะและวิธีการแสวงหาความรู้สมัยใหม่ เป็นผู้ที่มิหูดากว่างขวางเกี่ยวกับแหล่งความรู้ต่าง ๆ อีกทั้งเป็นนักจิตวิทยาชั้นดี ที่สามารถกระตุ้นความใฝ่รู้ใฝ่เรียนให้เด็ก ๆ ได้อีกด้วย ดังนั้น อาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา จึงมีความต้องการพัฒนาด้านความรู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อเสริมความรู้ ทักษะวิชาชีพ และความสามารถในการถ่ายทอด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของมานพ สุดสงวน (2537 : บทคัดย่อ III) พบว่า คุณาจารย์มีความต้องการพัฒนาในระดับมาก เช่นเดียวกัน

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ความต้องการพัฒนาด้านความรู้ที่เกี่ยวข้อง ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีเพียง 2 ข้อ คือความต้องการพัฒนาความรู้และทักษะการใช้ภาษาจีน และความรู้และทักษะในการใช้ภาษาญี่ปุ่น อยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่อาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ มีความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับมากเป็นลำดับที่ 1 และลำดับที่ 2 คือ ความรู้ในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และความรู้ความสามารถในการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์

3.1 ความรู้ในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เนื่องจาก ปัจจุบันระบบสังคม เศรษฐกิจของประเทศเกี่ยวพันกับเศรษฐกิจโลก ต้องมีความเข้าใจในระบบกติกาสากลในการผลิตสินค้าและบริการ การติดต่อค้าขาย หรือการดำเนินธุรกิจต่าง ๆ ต้องใช้ความรวดเร็วในการรับส่งข้อมูลข่าวสาร ซึ่งจำเป็นยิ่งในโลกยุคโลกาภิวัตน์ เพื่อวางแผนและตัดสินใจได้ถูกต้อง ยีน ภูสุวรรณ (2540 : 130 - 133) ได้กล่าวถึงความสำคัญของระบบเทคโนโลยีสารสนเทศว่า ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมีการพัฒนารวดเร็ว วิทย์ ทวี เคเบิลทีวี หนังสือพิมพ์ ระบบสื่อสารโทรคมนาคม ทำให้ทราบข้อมูลข่าวสารรวดเร็วและทั่วถึง ข้อมูลข่าวสารจะเป็นหนทางให้นักเรียนนักศึกษาในยุคใหม่ ประสบผลสำเร็จในการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ... ข้อมูลข่าวสารมีการเชื่อมโยงถึงกัน การดำเนินกิจกรรมต่างกระทำได้ง่ายและรวดเร็ว ปริมาณข้อมูลสามารถดูโทรทัศน์ผ่านทางเคเบิลทีวีได้หลายร้อยช่อง การสั่งซื้อของ การตรวจสอบข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ การติดต่อสื่อสารระหว่างกัน โดยไม่ต้องเดินทาง สามารถส่ง E-mail ส่งข้อความไปยังวิทยุติดตามตัว ส่งแฟ้ม หรือการติดต่อสองทางระบบความร่วมมือทางเศรษฐกิจและสภาพของการรวมตัวกันมีมากขึ้น ข้อมูลข่าวสาร มีส่วนช่วยในการเพิ่มผลผลิต เพิ่มประสิทธิภาพขององค์กร ลดต้นทุนการผลิต ส่งเสริมงานบริการให้ดีขึ้น และการใช้ข้อมูลข่าวสารตัดสินใจ เพื่อลดความผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้น ลูกค้าสามารถ สอบถาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อมูล สั่งซื้อสินค้า ชำระค่าสินค้า การฝาก - ถอนบนตู้ ATM ทำให้เกิดระบบการบริการทางเทคโนโลยีสารสนเทศ อมรวิรัช นาคทรพรพ (2540 : 17) ได้กล่าวสนับสนุนว่า การโฆษณาขายสินค้าทางโปรแกรม “มัลติมีเดีย” แสดงให้เห็นภาพ สี เสียง การเคลื่อนไหวของสินค้าได้อย่างชัดเจน นอกจากนี้ ชัยพจน์ รักงาม (2542 : 32) สนับสนุนว่า อินเทอร์เน็ตมีแหล่งความรู้ ข้อมูลข่าวสาร ทั้งวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีสมัยใหม่ การเมือง การปกครอง วรรณคดี การศึกษา กีฬา บันเทิง ข่าชน ติดต่อเชื่อมโยงง่ายดาย ราคาถูก เพียงแต่ติดต่อทางโทรศัพท์ในอัตราปกติ 3 บาท นักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยพณิชยการต้องมีความรู้ ความเข้าใจในระบบเศรษฐกิจ การค้าขาย การผลิต การบริการ และมีความสามารถใช้อุปกรณ์ทางเทคโนโลยีการสื่อสารได้ตามความต้องการของตลาดแรงงาน

ในด้านการสอนของอาจารย์ วิทยาลัยพณิชยการ ความต้องการทราบข้อมูลใหม่ ๆ และแหล่งสืบแสวงหาข้อมูลใหม่ที่ถูกต้อง มีความจำเป็นอย่างยิ่งในการชี้แนะนักเรียน นักศึกษา และใช้ประโยชน์ในการจัดทำปริมาณงานของอาจารย์ จะใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นสื่อการสอนทางไกลผ่านดาวเทียม ใช้ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสาขาวิชาจากที่ต่าง ๆ ให้ข้อมูลข่าวสาร นอกจากนี้ จากข้อมูลทั่วไป พบว่า อาจารย์วิทยาลัยพณิชยการที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีอายุจริงอยู่ระหว่าง 30 - 45 ปี ร้อยละ 58.4 รองลงมา อายุมากกว่า 45 ปี ร้อยละ 27.3 ระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่สอนส่วนใหญ่อยู่ในระหว่าง 10 - 20 ปี ร้อยละ 41.3 และมากกว่า 20 ปี ร้อยละ 28.0 อาจารย์ส่วนใหญ่มีอายุมาก ทำงานมานาน ความรู้ที่เคยเรียนมาแต่ในอดีตได้ถูกปรับเปลี่ยนไปการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ได้มีการพัฒนาไปเร็วมาก ยืน ภูสุวรรณ (2540 : 129) กล่าวว่า ในช่วงสิบปีที่ผ่านมา โทรศัพท์มือถือได้พัฒนานำออกมาใช้ครั้งแรกในปี พ.ศ. 2527 ระบบ Internet ก็มีแพร่หลายหลังจากปี พ.ศ. 2533 จากนั้นไม่นานก็แพร่กระจายไปทั่วโลก ด้วยเหตุผลดังกล่าว ทำให้อาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ มีความต้องการพัฒนาด้านความรู้ที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะความรู้ในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อประโยชน์ในการค้นคว้าข้อมูลใหม่ จัดกิจกรรมการเรียนให้เหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน และประโยชน์ในการทำปริมาณงานของอาจารย์ เพื่อความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่ด้วย

3.2 ความรู้ความสามารถในการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ อยู่ในระดับมาก เป็นลำดับที่ 2 ทั้งนี้เนื่องมาจาก ในช่วงสิบปีที่ผ่านมา การพัฒนาที่จัดว่าเป็นจุดเด่นที่สุดทางด้านเทคโนโลยี ได้แก่ การพัฒนาของคอมพิวเตอร์และระบบสื่อสารข้อมูล ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ เป็นไปอย่างรวดเร็ว และได้รับความนิยมแพร่หลายในทุกหน่วยงาน ก่อให้เกิดความตื่นตัวในการนำคอมพิวเตอร์มาใช้เป็นเครื่องมือเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการทำงาน รวมทั้งหน่วยงานการศึกษาที่มีความกระตือรือร้น ในการนำมาเพิ่มประสิทธิภาพของการทำงานให้เยาวชน ยืน ภูสุวรรณ (2540 : 129) ได้ชี้ให้เห็นความสำคัญของเครื่องคอมพิวเตอร์ว่า คอมพิวเตอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มีขนาดเล็กและมีประสิทธิภาพสูงขึ้น ราคาไม่แพงมากนัก การใช้งานในระดับส่วนตัวมีรูปแบบที่เด่นชัด คอมพิวเตอร์โดยเฉพาะ CPU ขนาดจิ๋วได้เข้ามา เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันทุกรูปแบบ ตั้งแต่เครื่องใช้ในบ้าน ในครัว ในที่ทำงาน และกำลังมีบทบาทที่สำคัญในฐานะที่จะทำให้เครื่องมือต่าง ๆ ทำงานด้วยระบบอัตโนมัติมากยิ่งขึ้น สุดาวรรณ เครือพานิช (2542 : 44-45) ได้ทำการวิจัยการศึกษาสภาพการนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในการเรียน พบว่า การใช้คอมพิวเตอร์บริหารงานวิชาการ โดยนำคอมพิวเตอร์มาใช้ทำปฏิทินปฏิบัติงาน แผนภูมิ สถิติต่าง ๆ การวัดและการประเมินผลการเรียน ผลผลิตและจัดทำสื่อการเรียนการสอน งานทะเบียน จัดทำตารางการเรียนการสอน จัดแผนการเรียนและจัดครูเข้าชั้นเรียน การใช้คอมพิวเตอร์ในงานบริหารบุคคล นำมาใช้ในการพิมพ์รายงานปฏิบัติงาน ทำทะเบียนประวัติของครูและบุคลากร ทำสถิติเกี่ยวกับการขึ้นเงินเดือนของครูและบุคลากร ทำสถิติการมาปฏิบัติงานของครูและบุคลากร จัดทำและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อวางแผนอัตรากำลังคน ในงานบริหารกิจกรรมนักเรียน ใช้คอมพิวเตอร์จัดทำประวัตินักเรียน บันทึกประวัติของนักเรียนดีเด่น และนักเรียนที่รับทุน บันทึกกรณีปัญหาของนักเรียน บันทึกข้อมูลสุขภาพของนักเรียน บันทึกข้อมูลการมาเรียนและการขาดเรียนของนักเรียน บันทึกข้อมูลกรณีให้คำปรึกษาของฝ่ายปกครองและแนะแนว บันทึกการติดตามผลศิษย์เก่า ในงานบริหารธุรการ การเงินและพัสดุ โดยจัดทำบัญชีเงินเดือนครู บันทึกข้อมูลและเอกสารราชการ ทำทะเบียนพัสดุ ครุภัณฑ์ ทำบัญชีรายรับรายจ่าย หรือหลักทรัพย์ ติดตามผลการปฏิบัติงาน การใช้งบประมาณของโรงเรียน ลงทะเบียนและชำระค่าเล่าเรียน ในงานบริหารอาคารสถานที่ บันทึกการปฏิบัติงานของฝ่าย รับผิดชอบอาคารสถานที่ บันทึกข้อมูลแสดงแผนผังอาคารเรียน เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับอาคารเรียน การก่อสร้าง บำรุงรักษา ประเมินผลการใช้อาคารสถานที่ ทำตารางควบคุมการใช้อาคารเรียนอย่างเป็นระบบ ซ่อมแซมอาคาร ห้องเรียนและบริเวณโรงเรียน ในงานบริหารความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียน โดยส่วนใหญ่มีข้อมูลเกี่ยวกับสถิติของโรงเรียนด้านต่าง ๆ มีข้อมูลการให้บริการแก่ชุมชน มีรายการกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน ข้อมูลการขอความช่วยเหลือจากชุมชน มีรายการกิจกรรมพัฒนาชุมชน มีแหล่งข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น

นอกจากนี้ การจัดการเรียนการสอนสามารถนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยใช้เป็นกิจกรรมเสริม เป็นสื่อการจัดการเรียนการสอนเพื่อสืบค้นและศึกษาข้อมูล เพื่อการวัดและการประเมินผล และให้บริการต่าง ๆ แก่นักเรียน ในขณะที่ อรุณ ดวงสมัย (2538 : บทคัดย่อ) ทำการวิจัยพบว่า การใช้ไมโครคอมพิวเตอร์ช่วยในการสอน ทำให้เกิดการสนใจในการเรียนรู้แก่ผู้เรียน ช่วยบันทึกข้อมูลผู้เรียน สามารถประเมินผลการเรียนได้อย่างรวดเร็ว เกษมศรี พรหมภิบาล (2538 : บทคัดย่อ) ทำการวิจัย พบว่า นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์มีความกระตือรือร้น สนุกสนานต่อการเรียน และนุชนางู สุทธิโกคา (2539 :

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทคัดย่อ) วิจัยพบว่า ครูมีความเห็นว่าคอมพิวเตอร์ช่วยในการเรียนการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ มีประโยชน์ สนุก และน่าสนใจ

ทั้งนี้ การนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน มีโปรแกรมจำนวนมากที่ช่วยในการเรียนการสอน เป็นสื่อประกอบการเรียนการสอน เนื้อหาในการเรียน แบบทดสอบ แบบฝึกหัด ตลอดจนเกมส์ต่าง ๆ ที่ช่วยฝึกทักษะให้นักเรียนหลายอย่าง พิพัฒน์ นีร์ญวณิชยากร และคณะ (2535 : 25) ได้พัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ประยุกต์ ช่วยการเรียนการสอนให้สามารถโต้ตอบได้ระหว่างครูกับนักเรียน โดยแบ่งหน้าจอให้ครูและให้นักเรียนสามารถปฏิบัติตามครูได้ ทำให้ครูทราบผลการปฏิบัติของนักเรียน จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่อาจารย์วิทยาลัยพัฒนศึกษา ต้องพัฒนาเกี่ยวกับความสามารถในการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ นอกจากนี้ หน่วยงานของภาครัฐบาล รัฐวิสาหกิจ และภาคเอกชน ได้นำระบบคอมพิวเตอร์มาใช้ในสำนักงานมากยิ่งขึ้น ช่วยทำให้ระบบงานเป็นระบบอัตโนมัติ สภาพการทำงานหลายอย่างมีลักษณะไม่ต้องเดินทางเข้าหากัน สภาพการทำงานโดยต่างคนต่างอยู่ก็จะเป็นระบบร่วมกัน ซึ่งนักเรียนพัฒนศึกษาควรได้รับการเรียนรู้คอมพิวเตอร์ก่อนที่จะออกไปสู่ตลาดแรงงาน นวลจิตต์ เชาวศิริพิงศ์ (2542 : 15) ได้ให้ข้อเสนอแนะว่าตามระบบการจัดการศึกษาเพื่อเตรียมคนให้พร้อมที่จะใช้ชีวิตสังคมยุคใหม่ ที่ต้องรู้จักใช้แหล่งข้อมูลต่าง ๆ รอบ ๆ ตัว มาสร้างเป็นความรู้เพื่อใช้ประโยชน์ได้ด้วยตัวเอง นักเรียนมีโอกาสได้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง และมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนมากที่สุดเท่าที่จะมากได้ ชัยพจน์ รักงาม (2542 : 31-32) ได้ให้การสนับสนุนว่า การเรียนรู้ด้วยตนเองจากการใช้คอมพิวเตอร์และเข้าสู่ระบบ Internet จะได้รับความรู้เองตามต้องการ ไม่มีความเครียด เพราะไม่ต้องท่องจำ เรียนอย่างมีความสุข ได้เรียนรู้ในสิ่งที่จำเป็น และได้ลงปฏิบัติจริง จำได้เอง ผิดกับเรียนโดยครูบอก ที่ต้องฝืนใจจำ บางเรื่องไม่เกี่ยวกับเรา บางเรื่องก็ล้าสมัยไปแล้ว แนวโน้มการใช้สื่อคอมพิวเตอร์เพื่อการสืบหาความรู้ และนวัตกรรมทั้งในและต่างประเทศจำเป็นมากยิ่งขึ้น อาจารย์วิทยาลัยพัฒนศึกษาจึงมีความต้องการพัฒนาความรู้ความสามารถในการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ เพื่อให้มีความรู้ความสามารถเพิ่มมากขึ้นเมื่อมาปฏิบัติการสอน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของมานพ สุดสงวน (2537 : บทคัดย่อ III) พบว่า คณาจารย์มีความต้องการพัฒนาเกี่ยวกับการพัฒนาความรู้ความสามารถ ในการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษและพัฒนาความรู้ ในระดับมาก

เกี่ยวกับการแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านความรู้ที่เกี่ยวข้อ พบว่า อาจารย์วิทยาลัยพัฒนศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา มีความต้องการพัฒนาความรู้ด้านการพัฒนาจิตใจ ทั้งนี้อาจเนื่องจากแผนพัฒนาประเทศที่ผ่านมาได้มุ่งเน้นคนเป็นสำคัญ ดังที่ (คณะกรรมการสำนักงานพัฒนาคุณธรรม. 2532 : 7 - 8) ได้กล่าวว่า การพัฒนาประเทศที่ผ่านมาในอดีตมีเป้าหมายหลักในการพัฒนาคือ มุ่งเน้นความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจเป็นหลัก ประกอบกับในระยะเวลาที่ผ่านมา สังคมไทยเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วมาก เป็นผล

มาจากความก้าวหน้าทางวิทยาการ เทคโนโลยี และนวัตกรรมต่าง ๆ ตลอดจนการรับเอา วัฒนธรรมต่าง ๆ จากต่างชาติเข้ามามากเกินไป ก่อให้เกิดปัญหาทั้งทางด้านการกระจายรายได้ ปัญหาความเสื่อมโทรมของธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปัญหาด้านความมั่นคงในชีวิตและทรัพย์สิน คนไทยมีค่านิยมทางด้านวัตถุสูงขึ้น การจัดการศึกษาในช่วงที่ผ่านมาไม่สามารถพัฒนาให้คนมี คุณภาพ โดยเฉพาะการรู้จักตนเอง การดำรงชีวิตอย่างเรียบง่ายแบบเศรษฐกิจพอเพียง และอย่าง มีคุณค่าทั้งแก่ตนเอง ครอบครัว สังคมและประเทศชาติ การเรียนการสอนในสถานศึกษาค่อนข้าง เป็นการให้ความรู้ด้านเนื้อหาสาระเป็นสำคัญ ค่านิยมของผู้ปกครองและสังคม ส่วนใหญ่รวมทั้ง ผู้เรียน คือเรียนเพื่อให้รู้และจำให้ได้มาก เพื่อจะได้สามารถสอบผ่านการแข่งขันระบบต่าง ๆ ระบบการเรียนจึงมีผลต่อพฤติกรรมของทั้งครูผู้สอนและผู้เรียน มีการเบี่ยงเบนไปในทาง “ความ เห็นแก่ตัว” มากขึ้น การปลูกฝังคุณธรรมในลักษณะต่าง ๆ จึงถูกละเลยไปบ้าง การศึกษาที่มุ่งหวัง จะให้ช่วยแก้ไขปัญหาด้านสังคมกลับเป็นการสร้างคน ที่มีแนวโน้มก่อให้เกิดปัญหาแก่สังคมเพิ่ม ขึ้น การขาดคุณธรรมของคนในสังคมมีมากขึ้น คนส่วนมากมีเจตคติเกี่ยวกับคุณธรรมไม่ถูกต้อง ไม่ยอมรับความจริงเกี่ยวกับความบกพร่องด้านคุณธรรม แม้ว่าจะยอมรับว่าการมีคุณธรรมเป็นสิ่ง ดี แต่ในขณะเดียวกันก็ไม่ประสงค์ที่จะพัฒนาคุณธรรมให้แก่ตนเอง ไม่ประสงค์จะกล่าวว่าตนเอง เป็นคนมีคุณธรรม ในขณะเดียวกันก็ไม่ชอบที่ใครมาบอกว่าท่านเป็นคนไม่มีคุณธรรม อมรวิรัช นาคกรทรรพ (2540 : 23) ได้แนะนำการรักษาเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของชาติว่า กระแสโลกาภิวัตน์ทุกประเทศต้องเร่งสร้าง “ภูมิทัศน์ทางวัฒนธรรม” ที่จะช่วยสงวนรักษาเอกลักษณ์ทาง วัฒนธรรมและค่านิยมของประเทศไว้ในท่ามกลางการผสมผสานวิถีชีวิตความเป็นอยู่และความคิด จิตใจระหว่างมนุษยชาติ และการหลั่งไหลของวัฒนธรรมต่างชาติต่างภาษา ซึ่งชัยอนันต์ สมุทวณิช (2540 : 42) ได้ให้การสนับสนุนและแนะนำว่า จากสภาพบ้านเมืองที่กำลังแปรเปลี่ยน จำเป็นต้องมีนโยบายการศึกษาทั้งเชิงรุกและเชิงรับ การรุกที่ดีที่สุด คือการรุกทางวัฒนธรรม ความแข็งแกร่งทางวัฒนธรรมของชาติไทยได้แก่ ความอ่อนน้อมถ่อมตน มีอัธยาศัยไมตรี ยิ้มแย้ม เป็นมิตรกับทุกคน สิ่งเหล่านี้คือการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับตัวคน ให้กับสังคมไทย ซึ่งต้องใช้เวลา สะสมมาเป็นเวลานานจนกลายเป็นวัฒนธรรมของชาติ มีวินัยต่อตนเอง (self-discipline) มีความ ซื่อสัตย์ต่อตนเอง มีความซื่อตรงมั่นคง (Integrity) ซึ่งเกาะหลัก เจริญรุทซ์ (2540 : 32) ให้การ สนับสนุนว่า การพัฒนาด้านใดก็ดี หากพัฒนาไปโดยล้มพื้นฐานทางด้านเทคโนโลยี พื้นฐานทาง สังคมและวัฒนธรรมที่เป็นรากฐานของชุมชน จะเกิดอันตรายอย่างยิ่ง วันมูหะมัดนอร์ มะทา (2540 : 23) ได้แนะนำว่า ยุคโลกาภิวัตน์ที่พร้อมจะเรียนรู้และรับสิ่งใหม่อย่างมีสุข และดำเนิน ชีวิตได้อย่างมั่นคงและผาสุก ในท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงทั้งปวง การจัดการศึกษาการเรียน การสอนต้องควบคู่ไปกับการพัฒนาทางจิตใจ ต้องสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม ให้กลมกลืนกับ กระบวนการเรียนรู้ โดยมุ่งเน้น “การศึกษาคือชีวิต” สมบูรณ์ วรพงษ์ (2540 : 56-57) ได้เสนอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนะว่า การศึกษาของคนไทยควรสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมโดยรวม สังคมไทยที่อยู่กันเป็นครอบครัว อยู่ด้วยความอบอุ่น มีความเอื้ออาทรต่อกัน มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กันเหมือนพี่เหมือนน้อง เน้นการร่วมมือระหว่างบ้านวัดและโรงเรียน เพื่อนำภูมิปัญญาไทยในท้องถิ่นมาใช้ให้เกิดประโยชน์ เยาวชนของชาติมีคุณธรรมมีจริยธรรมที่ดีงาม มีสัมมาคารวะและมีวินัย อมรวิรัช นาคทรพรพ (2540 : 183) กล่าวว่า สื่อมวลชนควรหันมาช่วยพัฒนาเด็กและให้ความรู้ที่ดีกับเด็กให้มากขึ้น และในขณะเดียวกันก็ช่วยขจัดมลภาวะทางสมองและจิตใจ ที่มาในรูปของความรุนแรง ความโหดร้าย ความลามก การยั่วยุทางเพศ และอื่น ๆ ออกจากการรับรู้ของเด็กหรือลดให้น้อยที่สุด ส่วนสมชัย วุฒิปรีชา (2537 : ๑) กล่าวว่า “ครู” เป็นบุคคลที่สำคัญที่สุด เพราะครูมีไว้ว่าจะเป็นแบบอย่างเฉพาะแก่เด็กเท่านั้น คนทั่วไปยังคาดหวังว่าครูจะเป็นแบบอย่างที่ดีแก่สังคม ดังนั้นครูต้องเป็นผู้อบรมจริยธรรม ปลูกฝังและพัฒนาคุณธรรมให้แก่เด็ก สร้างคนให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมบูรณ์ที่สุด โดยคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8

ด้วยเหตุผลดังกล่าว อาจารย์วิทยาลัยพณิชยการจึงต้องการพัฒนาความรู้ด้านการพัฒนาจิตใจ ดังพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระราชทานว่า (อ้างในสำนักพัฒนาคุณธรรม. 2534 : ค) “...การที่จะทำงานให้สัมฤทธิ์ผลที่พึงปรารถนา คือที่เป็นประโยชน์และเป็นธรรมด้วยนั้น จะอาศัยความรู้แต่เพียงอย่างเดียวมิได้ จำเป็นต้องอาศัยความสุจริต ความบริสุทธิ์ใจ และความถูกต้องเป็นธรรมประกอบ... ดังนั้น ในการที่จะประกอบกิจการงานเพื่อตน เพื่อส่วนรวม ต่อไป ขอให้ทุกคนสำนึกไว้เป็นนิจ โดยตระหนักว่ากิจการงาน สังคม และบ้านเมืองนั้น ถ้าขาดผู้ที่มีความรู้เป็นผู้บริหารดำเนินการ ย่อมเจริญก้าวหน้าไปได้โดยยาก แต่ถ้างานใด สังคมใด และบ้านเมืองใดก็ตาม ขาดบุคคลผู้มีคุณธรรม ความสุจริตแล้วจะดำรงอยู่มิได้เลย...”

ผลการเปรียบเทียบ

1. จำแนกตามกลุ่มวิทยาลัย พบว่า ค่าเฉลี่ยความต้องการพัฒนาของอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา จำแนกตามกลุ่มวิทยาลัยเก่า และกลุ่มวิทยาลัยใหม่ ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงให้เห็นว่าอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการทั้งสองกลุ่มมีความต้องการพัฒนาไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และพบว่าความต้องการพัฒนาของอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการทั้งสองกลุ่มอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการทั้งสองกลุ่ม ตระหนักถึงความสำคัญ คุณค่าความต้องการพัฒนาความรู้ในวิชาชีพ ที่เคยศึกษาในสถาบันการศึกษามาแต่อดีตเปลี่ยนแปลงไป ต้องการความรู้ใหม่ให้ทันกับสภาพการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ เทคโนโลยี และความเป็นสากลมากยิ่งขึ้น จุดมุ่งหมายการเรียนรู้ การถ่ายทอดความรู้จากเดิมที่อาจารย์เป็นศูนย์กลางเปลี่ยนเป็นยึดนักเรียน

เป็นศูนย์กลาง อาจารย์ต้องจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้คิดวิเคราะห์ หาข้อมูลและแหล่งข้อมูลด้วยตนเอง ดังนั้น อาจารย์นอกจากจะต้องมีความรู้ในเนื้อหาวิชาชีพแล้ว ยังต้องหาวิธีถ่ายทอดให้เหมาะสมกับความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรมใหม่ เป็นสื่อในการเรียนการสอน ศึกษาค้นคว้า เสาะแสวงหาข้อมูลใหม่ ๆ อาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ จึงต้องการพัฒนาความรู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้มีความรู้กว้างขวาง มองกว้าง คิดไกล ใฝ่คุณธรรม ด้วยเหตุผลดังกล่าว อาจารย์ทั้งสองกลุ่มจึงมีความต้องการพัฒนาในภาพรวมไม่แตกต่างกัน และมีความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

1.1 พิจารณาเป็นรายด้าน

1.1.1 ด้านความรู้ในวิชาชีพ ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยความต้องการพัฒนาของอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา จำแนกตามกลุ่มวิทยาลัย ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และมีความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และมีความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับมากทุกข้อ ลำดับที่ของความต้องการพัฒนาอยู่ในลำดับใกล้เคียงกัน บางข้ออยู่ในลำดับที่เดียวกัน ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจาก ในยุคโลกาภิวัตน์ มีการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี มีความรู้ใหม่ ๆ เกิดขึ้นมากมาย กระบวนการ รูปแบบเนื้อหาสาระเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ความต้องการพัฒนาเพื่อให้ทันกับสภาพสังคมในปัจจุบัน อาจารย์ส่วนใหญ่ได้รับการพัฒนาในด้านวิชาชีพน้อยมาก สอดคล้องกับรายงานการพัฒนาบุคลากรของกรมอาชีวศึกษา ประจำปี 2539 - 2540 มีโครงการฝึกอบรมวิชาชีพด้านพณิชยกรรม 3 รุ่น จำนวน 120 คน (กรมอาชีวศึกษา. 2540 : 44) และรายงานประจำปี 2540 - 2541 (กรมอาชีวศึกษา. 2541 : 44) มีโครงการฝึกอบรมวิชาชีพด้านพณิชยกรรม เพียง 1 รุ่น จำนวน 59 คน โดยเฉพาะอย่างยิ่งอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ มีความต้องการพัฒนาศึกษาค้นคว้าข้อมูลที่ทันสมัยในวิชาที่สอน ความรู้ด้านเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอน ความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน ความรู้ในวิชาชีพสูงขึ้น ใช้เครื่องมืออุปกรณ์ที่ทันสมัยในวิชาที่สอน ความรู้ในการเขียนตำรา หลักสูตรในวิชาที่สอน มีประสบการณ์ด้านการสอน การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน และมีความรู้ร่วมเป็นกรรมการตัดสินการแข่งขันทักษะวิชาชีพ ที่กรมอาชีวศึกษาจัดแข่งขัน หรือของหน่วยงานอื่นจัดขึ้น ด้วยเหตุผลดังกล่าวอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา จึงมีความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับมาก และทั้งสองกลุ่มมีความต้องการไม่แตกต่างกัน

1.1.2 ด้านความรอบรู้ที่เกี่ยวข้อง ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยความต้องการพัฒนาของอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา จำแนกตามกลุ่มวิทยาลัย ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และพบว่าทั้งสองกลุ่มมีระดับความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับมาก ส่วนลำดับที่ความต้องการพัฒนาอยู่ในลำดับที่ใกล้เคียงกัน ทั้งนี้เนื่องจากอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการทั้งสองกลุ่มเห็นว่า ถ้าอาจารย์มีความรอบรู้ในวิชาอื่นนอกเหนือจากวิชาชีพที่ตนเองสอนอยู่แล้ว เช่น ความรู้ในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ความรู้ความสามารถในการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ และเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ความรู้ในวิชาต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กับวิชาที่สอน ความรู้และทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ การเขียนผลงานและนำเสนอผลงาน โครงสร้างหลักสูตร การแนะแนว ศิลปวัฒนธรรม การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นต้น นอกจากนี้ได้รับความเชื่อถือจากนักเรียนและสังคมแล้ว ยังจะช่วยสนับสนุนวิชาชีพให้กว้างขวางยิ่งขึ้น ด้วยเหตุผลดังกล่าวอาจารย์ทั้งสองกลุ่ม จึงมีความต้องการพัฒนา อยู่ในระดับมาก ไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ค่าเฉลี่ยความต้องการพัฒนาของอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการทั้งสองกลุ่ม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 4 ข้อ คือ ความรู้ความสามารถในการใช้เครือข่ายคอมพิวเตอร์ ความรู้และทักษะในการใช้ภาษาญี่ปุ่น ความรู้ความสามารถเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนศิลปวัฒนธรรมของชาติ และความรู้เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ส่วนข้อที่เหลือนอกจากนี้แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

1. ความรู้ความสามารถในการใช้เครือข่ายคอมพิวเตอร์ ทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จากข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า อาจารย์ที่สอนอยู่ในกลุ่มวิทยาลัยเก่า ส่วนใหญ่จะมีอายุมากกว่าอาจารย์กลุ่มวิทยาลัยใหม่ บางคนไม่ต้องการเปลี่ยนแปลงวิธีการสอน วิชาที่สอน ไม่ใช้อุปกรณ์การสอนสมัยใหม่ ยังคงใช้กระดาน ชอล์ก และตำราอย่างเดิม การเรียนการสอนไม่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งผิดกับอาจารย์ในกลุ่มวิทยาลัยใหม่มีอายุน้อยกว่า ย่อมมีความกระตือรือร้นต้องการศึกษาหาความรู้ใหม่ ๆ ต้องการใช้อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ในการค้นคว้าหาข้อมูล และมีความหวังที่จะก้าวหน้าในอาชีพสูงขึ้น และจากสภาพสังคมเมืองหลวง การจราจรติดขัด การเดินทางไม่สะดวก อาจารย์บางคนต้องการเข้าร่วมโครงการเกษียณอายุที่กำหนด อาจจะไม่เห็นความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาความรู้ ความสามารถในการใช้เครือข่ายคอมพิวเตอร์ นอกจากนี้ลำดับความต้องการพัฒนาของอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการกลุ่มเก่า มีความต้องการในระดับที่น้อยกว่า ย่อมสนับสนุนความแตกต่างค่าเฉลี่ยของทั้งสองกลุ่มให้แตกต่างกันมากยิ่งขึ้น

2.2 ความรู้และทักษะในการใช้ภาษาญี่ปุ่น พบว่า ความต้องการพัฒนาของอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ ทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้อง

กับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และมีความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับปานกลาง โดยอาจารย์กลุ่มวิทยาลัยใหม่มีความต้องการพัฒนามากกว่าอาจารย์กลุ่มวิทยาลัยเก่า ทั้งนี้เนื่องจาก วิชาภาษาญี่ปุ่นอยู่ในหมวดวิชาเลือกเสรี เพื่อให้ผู้เรียนเลือกเรียนตามความถนัดและความสนใจ เดิมกลุ่มวิทยาลัยเก่าเคยเปิดสอน แต่เนื่องจากนักเรียนไม่นิยมเลือกเรียนจึงเลิกไป ปัจจุบันอาจารย์กลุ่มวิทยาลัยใหม่ อาจเห็นความสำคัญในการเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่น เพราะประเทศญี่ปุ่นเป็นประเทศมหาอำนาจทางธุรกิจการค้า ซึ่งปัจจุบันสินค้าของประเทศญี่ปุ่นสามารถตีตลาดประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกได้ โดยเฉพาะเครื่องใช้ไฟฟ้า เช่น วิทยุ โทรทัศน์ พัดลม หม้อหุงข้าว ตลอดจนสินค้าที่ใช้ในชีวิตประจำวันต่าง ๆ แทบทุกครัวเรือนจะมีสินค้าญี่ปุ่นอยู่ด้วย คำอธิบายรายละเอียดต่าง ๆ มักเป็นภาษาญี่ปุ่นด้วย ถ้าสามารถศึกษาภาษาญี่ปุ่นได้ การติดต่อทางธุรกิจการค้า การบริการต่าง ๆ ย่อมทำได้สะดวกขึ้น อาจารย์กลุ่มวิทยาลัยใหม่จึงต้องการศึกษาภาษาญี่ปุ่น มากกว่าอาจารย์กลุ่มวิทยาลัยเก่า เพื่อนำมาถ่ายทอดสู่นักเรียน ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการประกอบอาชีพทางธุรกิจ และตลาดแรงงาน ดังนั้น ความต้องการพัฒนาของอาจารย์ทั้งสองกลุ่มจึงแตกต่างกัน

3. ความรู้ความสามารถเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนศิลปวัฒนธรรมของชาติ พบว่า ความต้องการพัฒนาของอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา จำแนกตามกลุ่มวิทยาลัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งสองกลุ่มมีค่าเฉลี่ยความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับมาก โดยกลุ่มวิทยาลัยเก่ามีค่าเฉลี่ยความต้องการพัฒนาสูงกว่ากลุ่มวิทยาลัยใหม่ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก อาจารย์ในวิทยาลัยเก่าเป็นผู้ที่มีอายุมาก เห็นว่า ความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี การสื่อสารสารสนเทศ และการคมนาคม การหลั่งไหลของศิลปวัฒนธรรมจากต่างชาติเข้ามามีทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงมากมาย และต้องการอนุรักษ์วัฒนธรรมของชาติไว้เหมือนเดิม ดังที่ อมรวิชัย นาครทรรพ (2540 : 21-22) กล่าวว่า ในขณะที่กระแสโลกาภิวัตน์ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีด้านการสื่อสาร และเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ ย่อโลกให้เล็กลงเสมือนไร้พรมแดน พลโลกมีการติดต่อสัมพันธ์กันได้รวดเร็วและง่ายดาย มนุษย์ได้พบปะและคบหาสมาคมกันอย่างใกล้ชิดมากขึ้น กลายเป็นการผสมผสานความคิด ค่านิยม วิถีชีวิตความเป็นอยู่ รวมถึงความคิด ความเชื่อ และค่านิยมที่คล้ายคลึงกันมากขึ้น ทั้งในเชิงการเมือง สังคม สิ่งแวดล้อม แม้กระทั่งความเชื่อทางศาสนา เทคโนโลยีเข้ามาเปลี่ยนแปลงชีวิตมนุษย์ไปนั้น ได้ทำให้มนุษย์ต้องปรับตัวอย่างมากมาต่อรูปแบบชีวิตใหม่เช่นกัน ปรับตัวต่อชีวิตที่ต้องคิดเร็ว ทำเร็วยิ่งขึ้น ปรับตัวต่อวัฒนธรรมใหม่ ๆ คนรุ่นใหม่ต้องมีความฉลาดและระลึกรับในการเลือกสรรการใช้ประโยชน์ การที่จะให้เด็กรู้จักอนุรักษ์และหวงแหนเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของสังคมไทยอย่างแท้จริง ต้องให้เขาเห็นและตระหนักอย่างซาบซึ้ง ถึงคุณค่าและความละเอียดอ่อนทางวัฒนธรรม ด้วยเหตุผลดังกล่าวอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการกลุ่มวิทยาลัย

เก่า จึงมีความต้องการพัฒนาความรู้ เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนศิลปวัฒนธรรมของชาติ มีค่าเฉลี่ยมากกว่าอาจารย์กลุ่มวิทยาลัยใหม่

4. ความรู้เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พบว่า ค่าเฉลี่ยความต้องการพัฒนาของอาจารย์วิทยาลัยพัฒนวิชาการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา จำแนกตามกลุ่มวิทยาลัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และอาจารย์ทั้งสองกลุ่มมีความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับมาก โดยกลุ่มวิทยาลัยเก่า มีค่าเฉลี่ยความต้องการพัฒนามากกว่ากลุ่มวิทยาลัยใหม่ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ในช่วงเวลา 40 ปีที่ผ่านมา ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ไม่เท่าเทียมกับในปัจจุบัน ซึ่งปริมาณประชากรเกิดและเสียชีวิตในอัตราต่ำลง ประชากรจึงมีจำนวนเพิ่มขึ้น ความต้องการบริโภคปัจจัยสี่มีมากขึ้น การเกษตรกรรมเพียงอย่างเดียวไม่สามารถเลี้ยงพลโลกได้เพียงพอ จำเป็นต้องนำอุตสาหกรรมมาช่วยในกระบวนการผลิต เกิดความไม่สมดุลตามธรรมชาติ ต้นไม้ถูกตัด แต่การปลูกใหม่ไม่ทันกับของเก่า โรงงานอุตสาหกรรมเกิดขึ้นมากมาย ผู้คนละทิ้งอาชีพเกษตรกรรมสู่อาชีพอุตสาหกรรม มีชีวิตความเป็นอยู่ที่แออัด โรงงานทิ้งของเสีย น้ำเสีย อากาศเป็นพิษมากยิ่งขึ้น สภาพสังคมที่อยู่พร้อมหน้าพ่อแม่พี่น้องต้องแยกย้ายกระจายครอบครัวไปอยู่กับผู้อื่น สภาพอากาศแปรเปลี่ยน อากาศร้อนจัด ความปนเปื้อนของอากาศมีมากขึ้น ความต้องการอากาศดีมีมากขึ้น ความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อมมีมากขึ้น อาจารย์กลุ่มวิทยาลัยเก่าซึ่งอยู่กับสภาพแวดล้อมที่เป็นธรรมชาติมานาน จึงเห็นว่าสังคมอุตสาหกรรมไม่น่าอยู่ ถึงแม้จะมีการเปลี่ยนแปลงจากสังคมเกษตรกรรม มาเป็นสังคมอุตสาหกรรม ก็ควรจะอนุรักษ์ดินน้ำลำคลองป่าไม้ไว้ด้วย ไม่ควรเปลี่ยนเป็นระบบอุตสาหกรรมทั้งหมด เมื่อเปรียบเทียบความต้องการพัฒนาของอาจารย์ทั้งสองกลุ่มแล้ว อาจารย์กลุ่มวิทยาลัยเก่ามีความต้องการพัฒนาความรู้ความสามารถเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มากกว่าอาจารย์กลุ่มวิทยาลัยใหม่

1.1.3 ด้านความสามารถในการถ่ายทอด ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยความต้องการพัฒนาของอาจารย์วิทยาลัยพัฒนวิชาการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา จำแนกตามกลุ่มวิทยาลัยในภาพรวมด้านความสามารถในการถ่ายทอด แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และพบว่าทั้งสองกลุ่มมีระดับความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และมีความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับมากทุกข้อ ลำดับที่ของความต้องการพัฒนาอยู่ในลำดับที่ใกล้เคียงกัน บางข้ออยู่ในลำดับที่เดียวกัน เช่น ความสามารถในการใช้เทคนิคการสอนสมัยใหม่ อาจารย์ต้องการพัฒนาอยู่ในลำดับที่ 1 ทั้งสองกลุ่ม ทั้งนี้ เนื่องจาก ความ

ก้าวหน้าทางวิทยาการต่าง ๆ เปลี่ยนแปลงไปเป็นอย่างมาก การติดต่อรับรู้ข่าวสารต่างมีทางเลือกมากมาย อาจารย์จะสอนแบบเดิมโดยยึดครูเป็นศูนย์กลางไม่ได้ ต้องยึดเด็กเป็นศูนย์กลาง ซึ่งอมรวชิษฐ์ นาครทรรพ (2540 : 17) กล่าวว่า วิธีทางการเรียนรู้เริ่มเข้าสู่ยุคแห่งการใช้เทคโนโลยีเข้มข้น มีการเรียนการสอนผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ โดยการสอนทางไกลผ่านดาวเทียม การนำโปรแกรมคอมพิวเตอร์ “มัลติมีเดีย” มาช่วยสอน นอกจากนี้ ภิญญู สาร (2526 : 161) ยังสนับสนุนว่า ครูนอกจากต้องมีความรู้ในวิชาเอก วิชาโท วิชาการอง หรือความรู้พิเศษแล้ว ในด้านแผนการศึกษา หลักสูตร นโยบายทางการศึกษา การเตรียมการสอนทุกครั้ง การทำให้การสอนเป็นของใหม่ทุกปี การอ่านตำรามากกว่านักเรียน และอ่านตำราใหม่ ๆ อยู่เสมอ เป็นความจำเป็นสุดยอด และสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา โดยคณะกรรมการส่งเสริมวิชาชีพครู (2533 : 8) เสริมว่า ครูจะต้องมีความรู้อย่างเชี่ยวชาญในเรื่องหลักสูตร วิธีสอน และวิธีประเมินผลการศึกษาในวิชา หรือกิจกรรมที่ตนรับผิดชอบ และอมรวชิษฐ์ นาครทรรพ (2540 : 92) ให้ทัศนะว่า การเตรียมครูให้เป็นทั้งผู้ให้ความรู้ ผู้ใช้เครื่องมือแสวงหาความรู้ และผู้จุดไฟแห่งการเรียนรู้ นอกจากครูต้องรอบรู้ในเนื้อหาวิชาแล้ว ครูยังจะต้องแตกฉานในทักษะและวิธีหาความรู้ใหม่ ๆ อีกทั้งยังต้องเป็นนักจิตวิทยาชั้นดี สามารถกระตุ้นความใฝ่รู้ ใฝ่เรียน ที่สามารถพัฒนานักเรียนให้ก้าวทันความรู้ และปรับตัวในยุคโลกาภิวัตน์ได้

ด้วยเหตุผลดังกล่าว อาจารย์วิทยาลัยพัฒนวิชาการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา กลุ่มวิทยาลัยเก่า และกลุ่มวิทยาลัยใหม่ จึงมีความต้องการพัฒนาด้านความสามารถในการถ่ายทอด ไม่แตกต่างกัน โดยมีความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับมากทั้งสองกลุ่ม

2. จำแนกตามคณะวิชา ผลการวิจัยพบว่า ในภาพรวม ค่าเฉลี่ยความต้องการพัฒนาของอาจารย์วิทยาลัยพัฒนวิชาการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา จำแนกตามคณะวิชาที่สอน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงให้เห็นว่าอาจารย์วิทยาลัยพัฒนวิชาการที่สอนต่างคณะวิชา มีความต้องการพัฒนาไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาทางด้านพบว่า ความต้องการพัฒนาของอาจารย์วิทยาลัยพัฒนวิชาการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ด้านความรู้ในวิชาชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อทำการทดสอบรายคู่โดยวิธีของ Scheffe' พบว่า อาจารย์คณะวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจมีความต้องการพัฒนา แตกต่างกับอาจารย์คณะวิชาสัมพันธ์ธุรกิจ โดยอาจารย์คณะวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มีค่าเฉลี่ยความต้องการพัฒนามากกว่า อาจารย์คณะวิชาสัมพันธ์ธุรกิจ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก วิชาในคณะวิชาสัมพันธ์ธุรกิจเป็นวิชาชีพเฉพาะ ได้แก่วิศวกรรมศาสตร์ผู้บริโภคน กฏหมายธุรกิจ เนื้อหาสาระของวิชามีการเปลี่ยนแปลงไม่มากนัก อาจารย์ผู้สอนในกลุ่มคณะวิชาสัมพันธ์ธุรกิจ จึงมีความต้องการพัฒนาเพียงระดับหนึ่ง ในขณะที่คณะวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มีเนื้อหา

สาระที่ต้องเปลี่ยนแปลงให้ทันสมัยตลอดเวลา ยิ่งเทคโนโลยีมีการเปลี่ยนแปลงมากและรวดเร็วเท่าใด เนื้อหาสาระและเทคนิควิชาก็ยิ่งมีมากขึ้น อาจารย์ผู้สอนคณะวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จึงต้องการพัฒนาตนเองให้เป็นผู้ที่มีความรู้และทักษะ ก้าวทันต่อสถานการณ์ปัจจุบัน และจากข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ส่วนใหญ่อาจารย์คณะวิชาสัมพันธ์ธุรกิจ มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี และอายุมาก แต่อาจารย์คณะวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ส่วนใหญ่จบปริญญาตรี และอายุน้อย ด้วยเหตุดังกล่าวอาจารย์คณะวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จึงมีความต้องการพัฒนาด้านความรู้ในวิชาชีพ มากกว่าอาจารย์คณะวิชาสัมพันธ์ธุรกิจ

พิจารณารายข้อ สรุปได้ดังนี้

ด้านความรู้ในวิชาชีพ พบว่า ค่าเฉลี่ยความต้องการพัฒนาของอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา จำแนกตามคณะวิชา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 3 ข้อ คือ ความรู้ความสามารถในวิชาชีพสูงขึ้น ความรู้ด้านเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอน และการฝึกปฏิบัติการใช้เครื่องมืออุปกรณ์ที่ทันสมัยในวิชาที่สอน

1. ความรู้ความสามารถในวิชาชีพสูงขึ้น เมื่อทดสอบรายคู่โดยวิธีการของ Scheffe' พบว่าแตกต่างกัน 2 คู่ คือ คณะวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ กับคณะวิชาพื้นฐาน และคณะวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ กับคณะวิชาสัมพันธ์ธุรกิจ โดยคณะวิชาคอมพิวเตอร์มีความต้องการพัฒนามากที่สุด รองลงมา คณะวิชาพื้นฐาน และคณะวิชาสัมพันธ์ธุรกิจ ตามลำดับ ทั้งนี้เนื่องจาก วิชาที่สอนในคณะวิชาพื้นฐาน และคณะวิชาสัมพันธ์ธุรกิจ เป็นวิชาที่เสริมพื้นฐานของนักเรียนให้มีความรู้สามัญ และความรู้ทั่วไป เนื้อหาสาระของวิชามีการเปลี่ยนแปลงตามหลักของวิทยาศาสตร์ประยุกต์ คือ การนำผลจากการพิสูจน์ที่เป็นจริงแล้ว นำมาปรับประยุกต์ใช้ การเปลี่ยนแปลงจึงเกิดขึ้นช้า อาจารย์จึงต้องการพัฒนาความรู้ในวิชาชีพด้านดังกล่าวไม่มากนัก ในขณะที่วิชาของคณะคอมพิวเตอร์ธุรกิจ เทคโนโลยีก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว ความสามารถของคอมพิวเตอร์มีมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าได้นำมารวมกับระบบสารสนเทศ คอมพิวเตอร์ยิ่งมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น สามารถนำมาใช้กับงานธุรกิจได้ผลดี เกิดทั้งประสิทธิภาพประสิทธิผลในเชิงธุรกิจสูง ทั้งอาจารย์และนักเรียนจึงเห็นความสำคัญในการเรียนรู้ให้ทันกับความเปลี่ยนแปลง และความต้องการของตลาดแรงงาน ดังนั้น อาจารย์คณะวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จึงมีความต้องการพัฒนา แตกต่างกับอาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน และอาจารย์คณะวิชาสัมพันธ์ธุรกิจ

2. ความรู้ด้านเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอน เมื่อทดสอบความแตกต่างรายคู่โดยวิธีของ Scheffe' พบว่า อาจารย์คณะวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจมีความต้องการพัฒนา แตกต่างกับอาจารย์คณะวิชาสัมพันธ์ธุรกิจ โดยอาจารย์คณะวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มีค่าเฉลี่ยความต้องการพัฒนามากกว่าอาจารย์คณะวิชาสัมพันธ์ธุรกิจ ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากวิชาที่สอนในคณะวิชาสัมพันธ์ธุรกิจ เช่น กฎหมายธุรกิจ ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา การเขียนรายงาน เป็นต้น ไม่จำเป็น

ต้องใช้เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอนมากนัก ในขณะที่วิชาที่สอนในคณะวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ มีผู้คิดโปรแกรมต่าง ๆ เกิดขึ้นมากมาย เทคโนโลยีต่าง ๆ เจริญก้าวหน้ามากขึ้น อาจารย์ผู้สอนต้องมีความสามารถในการชี้แนะให้ผู้เรียนไปศึกษา ค้นคว้าหาความรู้ใหม่ ๆ เพื่อใช้ในงานธุรกิจได้ตามความคาดหวังของสังคม และตลาดแรงงาน อาจารย์คณะวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จึงต้องการพัฒนาความรู้ในวิชาชีพเกี่ยวกับเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอน แตกต่างจากอาจารย์คณะวิชาสัมพันธ์ธุรกิจ

3. การฝึกปฏิบัติการใช้เครื่องมืออุปกรณ์ที่ทันสมัยในวิชาที่สอนเมื่อทดสอบความแตกต่าง รายคู่โดยวิธีการของ Scheffe' พบว่า อาจารย์คณะวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจต้องการพัฒนาแตกต่างกับอาจารย์คณะวิชาสัมพันธ์ธุรกิจ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก วิชาในคณะวิชาสัมพันธ์ธุรกิจ มีการใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ในการสอนน้อยมาก เครื่องมือ อุปกรณ์ที่อาจารย์นำมาใช้ ส่วนใหญ่ เป็นอุปกรณ์ในการสอนมากกว่าอุปกรณ์ที่นำมาให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติ ในขณะที่การเรียนการสอนของคณะวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ นอกจากอาจารย์ต้องมีความรู้ ความสามารถในการสอนให้ผู้เรียนใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ได้แล้ว ผู้เรียนควรจะต้องได้รับการฝึกปฏิบัติอย่างจริงจัง ในการใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ที่ทันสมัย เมื่อผู้เรียนสำเร็จการศึกษาออกไปประกอบอาชีพ จะได้สามารถปฏิบัติงานได้จริงตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน ดังนั้น อาจารย์คณะวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จึงต้องการพัฒนาเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติ การใช้เครื่องมืออุปกรณ์ที่ทันสมัยในวิชาที่สอน แตกต่างจากอาจารย์คณะวิชาสัมพันธ์ธุรกิจ

ด้านความรู้ที่เกี่ยวข้อง เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ค่าเฉลี่ยความต้องการพัฒนาของอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 ข้อ คือ ความรู้ความสามารถเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนศิลปวัฒนธรรมของชาติ และความรู้เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

1. ความรู้ความสามารถเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนศิลปวัฒนธรรมของชาติ เมื่อทดสอบความแตกต่างรายคู่โดยวิธีการของ Scheffe' พบว่า อาจารย์คณะวิชาพื้นฐานมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกับอาจารย์คณะวิชาการเลขานุการ โดยอาจารย์คณะวิชาพื้นฐานมีค่าเฉลี่ยมากกว่าอาจารย์คณะวิชาการเลขานุการ ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากหลักสูตร (กระทรวงศึกษาธิการ. 2538 : 49) ที่กำหนดในจุดประสงค์ของหมวดวิชาพื้นฐาน... เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจ ในวิทยาการเทคโนโลยี ศิลปและวัฒนธรรม ... ในคำอธิบายรายวิชาภาษาไทย 1 รหัส 20001101 ศึกษาลักษณะภาษาไทย... อ่านวรรณกรรมที่ให้ข้อคิดเรื่องคุณธรรม วัฒนธรรม ... ในคำอธิบายรายวิชาภาษาไทย 2 รหัส 20001102 ... อ่านวรรณกรรมที่เสริมสร้างความรู้ศิลปวัฒนธรรมของชาติ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2538 : 52) ในจุดประสงค์วิชาสังคมศึกษา ให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ

เกี่ยวกับอิทธิพลของสภาพแวดล้อมที่มีต่อการดำรงชีวิต ... โครงสร้างและรูปแบบการอยู่ร่วมกัน
ในสังคม กระบวนการถ่ายทอดทางวัฒนธรรม ... ตระหนักในคุณค่าของวิทยาการ ศิลปวัฒนธรรม
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ยึดมั่นในวิถีชีวิตแบบประชาธิปไตยกับการดำรงชีวิต หลัก
ธรรมและคุณธรรมของศาสนา ... (กระทรวงศึกษาธิการ, 2538 : 55) ในคำอธิบายรายวิชาสังคม
ศึกษา 1 รหัส 20001301 ศึกษาโครงสร้างและการจัดระเบียบทางสังคมและวัฒนธรรม การ
เปลี่ยนแปลง และแนวโน้มของสังคมไทย ปัญหาสังคมไทย บทบาทของสตรีและการพัฒนา ...
(กระทรวงศึกษาธิการ, 2538 : 56) คำอธิบายรายวิชาสังคมศึกษา 3 รหัส 20001303 ศึกษา
ตัวอย่างเหตุการณ์ในอดีต ซึ่งรู้จักกันอย่างแพร่หลายทั้งของไทยและต่างประเทศ เกี่ยวกับการ
เปลี่ยนแปลงทางสังคม วัฒนธรรม... (กระทรวงศึกษาธิการ, 2538: 56) มีเนื้อหาของวิชาเกี่ยวกับ
ภาษาไทย สังคมศึกษา เป็นวิชาที่กล่าวถึงคุณลักษณะของความเป็นไทย ขนบธรรมเนียมประเพณี
โดยตรง ส่วนวิชาที่สอนในคณะวิชาการเลขานุการ เป็นวิชาที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพเลขานุการ เช่น
เทคนิคการเป็นเลขานุการ งานสำนักงาน การเตรียมความพร้อมสู่อาชีพเลขานุการ วิชาดังกล่าวจะ
สอดแทรกเนื้อหาหลักของวัฒนธรรมที่เป็นสากล สร้างบุคลิกภาพให้ผู้เรียนวิชาการเลขานุการ
มีความรู้ ความสามารถ สร้างบุคลิกภาพให้เป็นเลขานุการที่สมบูรณ์ อาจารย์ผู้สอนวิชาการเลข
านุการจึงให้ความสำคัญเกี่ยวกับความรู้ ที่สามารถสนับสนุนศิลปวัฒนธรรมของชาติน้อยลง ใน
ขณะที่อาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน ให้ความสำคัญสนับสนุนศิลปวัฒนธรรมของชาติ ทั้งในชั่วโมง
เรียนในกิจกรรมเสริมหลักสูตร รวมทั้งการเข้าร่วมกับชุมชนในการจัดกิจกรรม เกี่ยวกับประเพณี
วัฒนธรรมทางศาสนาและของชาติ ในโอกาสต่าง ๆ ดังนั้น อาจารย์คณะวิชาพื้นฐานจึงต้องการ
พัฒนาความรู้ความสามารถเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนศิลปวัฒนธรรมของชาติ มากกว่าอาจารย์
คณะวิชาการเลขานุการ

2. ความรู้เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เมื่อ
ทดสอบความแตกต่างรายคู่โดยวิธีการของ Scheffe' พบว่า อาจารย์คณะวิชาพื้นฐานมีความ
ต้องการ พัฒนาแตกต่างกับอาจารย์คณะวิชาการเลขานุการ โดยอาจารย์คณะวิชาพื้นฐานมีค่า
เฉลี่ยความต้องการพัฒนาสูงกว่าอาจารย์คณะวิชาการเลขานุการ ทั้งนี้ อาจเนื่องจาก หลักสูตร
กำหนดเนื้อหาของคณะวิชาพื้นฐาน ให้อาจารย์สอนวิทยาศาสตร์ สุขศึกษา และสังคมศึกษา
(กระทรวงศึกษาธิการ, 2538 : 14) และจุดประสงค์ของหมวดวิชาพื้นฐานประเภทวิชาพณิชยกรรม
ได้กำหนดว่า เพื่อปลูกฝังเจตคติและความเข้าใจถึงความสัมพันธ์ระหว่างวิชาชีพต่าง ๆ และการ
ประกอบอาชีพ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์และสิ่งแวดล้อมทางสังคม ธรรมชาติ รู้จักใช้
และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ เพื่อประโยชน์ของท้องถิ่นและชนในชาติ (กระทรวงศึกษาธิการ,
2538 : 49) และจุดประสงค์ของวิชาสังคมเพื่อให้ผู้เรียน... 3. ตระหนักในคุณค่าของวิทยาการ
ศิลปวัฒนธรรม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม... 4. สามารถปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดีตาม

ระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข มุ่งมั่นในการทำประโยชน์ให้กับสังคม มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และเสริมสร้างศิลปวัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมของประเทศ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2538 : 56) ขณะที่คำอธิบายรายวิชาสังคม 2 รหัส 20001302 ได้อธิบายว่า ... ศึกษาสภาพแวดล้อมทางกายภาพในภาคต่าง ๆ ของไทย ในเรื่องภูมิศาสตร์ ทรัพยากร การประกอบอาชีพ การปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมและการอนุรักษ์ทรัพยากร ... (กระทรวงศึกษาธิการ. 2538 : 56) ส่วนจุดประสงค์ของวิชาวิทยาศาสตร์ได้กำหนดว่า ... เพื่อให้รู้จักระมัดระวังถึงการนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่อาจจะมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมทั้งทางตรงและ ทางอ้อม (กระทรวงศึกษาธิการ. 2538 : 57) ในวิทยาศาสตร์ 1 รหัส 20001401 ได้ให้คำอธิบายรายวิชาว่า ศึกษา ค้นคว้า อภิปราย และทดลองเกี่ยวกับระบบนิเวศ บั๊จจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อสิ่งแวดล้อมและความสัมพันธ์ของสิ่งมีชีวิต ความหลากหลายทางชีวภาค และทรัพยากรธรรมชาติในระบบนิเวศ... เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจ เกิดทักษะ และเกิดเจตคติที่ดีต่อ วิทยาศาสตร์ อันจะนำไปสู่การตัดสินใจ การเลือกใช้ และการแก้ปัญหาต่าง ๆ ทางวิทยาศาสตร์ และสิ่งแวดล้อม (กระทรวงศึกษาธิการ. 2538 : 58) คำอธิบายรายวิชาสุขศึกษา 1 ศึกษาหลักปฏิบัติเกี่ยวกับสวัสดิภาพในการดำรงชีวิต ... ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งแวดล้อมกับสุขภาพส่วนรวม การจัดชุมชนและการรักษาสิ่งแวดล้อมในชุมชนให้ถูกสุขลักษณะ อาจารย์ผู้สอนคณะวิชาพื้นฐานจึงต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีการพัฒนาตามกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีใหม่ ในขณะที่หลักสูตรเนื้อหาวิชาของคณะวิชาการเลขานุการ ไม่มีวิชาที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อาจารย์ผู้สอนคณะวิชาการเลขานุการ จึงมีความต้องการพัฒนาความรู้เกี่ยวกับการส่งเสริม และสนับสนุนการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมน้อย ดังนั้น ความต้องการพัฒนาเกี่ยวกับความรู้เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของอาจารย์คณะวิชาพื้นฐาน จึงแตกต่างกับความต้องการพัฒนาของอาจารย์คณะวิชาการเลขานุการ

ด้านความสามารถในการถ่ายทอด เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า อาจารย์วิทยาลัยพาณิชย์การ สังกัดกรมอาชีวศึกษา จำแนกตามคณะวิชาที่สอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เกี่ยวกับความสามารถในการสร้างข้อสอบที่ดี เมื่อทดสอบความแตกต่างรายคู่โดยวิธีการของ Scheffe' พบว่าค่าเฉลี่ยความต้องการพัฒนาของอาจารย์คณะวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ แตกต่างกับอาจารย์คณะวิชาการเลขานุการ โดยอาจารย์คณะวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มีค่าเฉลี่ยความต้องการพัฒนามากกว่าอาจารย์คณะวิชาการเลขานุการ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก คณะวิชาการเลขานุการได้เปิดหลักสูตรสอนมานานแล้ว และจุดประสงค์ของกลุ่มวิชาการเลขานุการได้

เห็นความสำคัญ บทบาทหน้าที่ และจรรยาบรรณของงานด้านเลขานุการ เพื่อให้มีความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ด้านงานอาชีพเลขานุการ เพื่อปรับปรุงและพัฒนางานอาชีพของตนเองให้ก้าวหน้าและทันสมัยอยู่เสมอ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2538 : 103) ในเนื้อหาสาระวิชาตาม คำอธิบายรายวิชา บทบาทหน้าที่และจรรยาบรรณของเลขานุการ การพัฒนาบุคลิกภาพ ทักษะคติ กิจนิสัยในการทำงาน มนุษยสัมพันธ์ การสื่อสาร การต้อนรับ การนัดหมาย การใช้โทรศัพท์ การเตรียมตัว การจัดการประชุม การจัดซื้อ การเตรียมและการใช้อุปกรณ์ในการปฏิบัติงานของ เลขานุการ การเตรียมการเดินทางของนายจ้าง การบริหารเวลา เทคนิคการตรวจแก้งานเอกสาร กระทรวงศึกษาธิการ (2538 : 104) อาจารย์ผู้สอนคณะวิชาการเลขานุการ ซึ่งมีประสบการณ์การสอนมานาน มีความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร ลักษณะเนื้อหาของวิชา จุดประสงค์ของวิชาชีพ อย่างดี มีการปรับปรุงการวัดและการประเมินผล โดยเฉพาะอย่างยิ่งการออกข้อสอบให้ครอบคลุม เนื้อหา ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ นอกจากนี้ เนื้อหาสาระของความรู้ และการฝึกปฏิบัติไม่เปลี่ยนแปลงรวดเร็วมากนัก อาจารย์คณะวิชาการเลขานุการจึงมีความ ต้องการพัฒนาเกี่ยวกับความสามารถในการสร้างข้อสอบที่ดี มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าอาจารย์คณะ คอมพิวเตอร์ธุรกิจ ยืน ภูสุวรรณ (2540 : 129) กล่าวว่า ในช่วงสิบปีที่ผ่านมา ระบบเครือข่าย คอมพิวเตอร์มีการพัฒนาขึ้น ในปี พ.ศ. 2524 กลุ่มวิชาคอมพิวเตอร์ได้เปิดสอนในสาขาวิชาชีพ พณิชยการ ครั้งแรก ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 จุดประสงค์ของกลุ่ม วิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ เพื่อให้มีความรู้ เข้าใจในหลักการ และทฤษฎีที่เป็นพื้นฐานของคอมพิวเตอร์ เพื่อให้มีทักษะที่สำคัญในการศึกษาค้นคว้าความรู้เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ การใช้ประโยชน์จาก คอมพิวเตอร์ในงานธุรกิจต่าง ๆ เพื่อให้มีเจตคติที่ดี และเป็นผู้ใฝ่รู้เกี่ยวกับวิทยาการคอมพิวเตอร์ เพื่อนำความรู้และทักษะไปใช้ประโยชน์ ในการประกอบอาชีพและดำรงชีวิตอย่างมีค่า (กระทรวง ศึกษาธิการ. 2538 : 107) จากจุดประสงค์จะเห็นว่า ผู้เรียนมีความรู้ เข้าใจหลักการและทฤษฎี ผู้เรียนจะต้องเป็นผู้ที่มีการศึกษาค้นคว้าความรู้เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ และใฝ่รู้เกี่ยวกับวิทยาการ คอมพิวเตอร์ ซึ่งวิทยาการคอมพิวเตอร์จะมีการเปลี่ยนแปลงตามเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว ดังนั้น เนื้อหาวิชาจึงมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ทำให้การออกข้อสอบ ที่ดีเป็นไปได้ด้วยความลำบาก นอกจากนี้ อาจารย์ผู้สอนคณะวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ส่วนใหญ่มีอายุการทำงานน้อย ประสบ การณ์การสอนน้อย อาจารย์คณะวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จึงมีความต้องการพัฒนาเกี่ยวกับความ สามารถในการสร้างข้อสอบที่ดี มากกว่าอาจารย์คณะวิชาการเลขานุการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.6 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

จากผลการวิจัยพบว่า อาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา มีความต้องการพัฒนาด้านความรู้ในวิชาชีพ ด้านความรอบรู้ที่เกี่ยวข้อง และด้านความสามารถในการถ่ายทอด อยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยขอเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยเป็นแนวทาง ไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนา อาจารย์วิทยาลัยพณิชยการให้เหมาะสมดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับสถานศึกษา
2. ข้อเสนอแนะต่อกรมอาชีวศึกษา
3. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

5.6.1 ข้อเสนอแนะสำหรับสถานศึกษา

1. จากผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ที่น่าสนใจ พบว่า อาจารย์ไม่มีวุฒิการศึกษาทางวิชาชีพครู ร้อยละ 40.9 และอาจารย์มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี เพียงร้อยละ 15.4 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 53 กำหนดให้ครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา และบุคลากรทางการศึกษาอื่น ทั้งของรัฐและเอกชนต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพตามีกฎหมายกำหนด ซึ่งอาจารย์ที่ทำการสอนอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการและยังไม่มีวุฒิการศึกษาทางวิชาชีพครู ควรจะพัฒนาตนเองให้มีความรู้ทางวิชาชีพครู ปัจจุบันนี้วิทยาลัยพณิชยการบางแห่ง ได้เปิดสอนระดับประกาศนียบัตรครูเทคนิคชั้นสูง (ปทส.) เทียบเท่าระดับปริญญาตรีแล้ว บางแห่งมีโครงการจะเปิดในไม่ช้านี้ ดังนั้น อาจารย์ประจำควรได้รับการพัฒนาโดยการศึกษาต่อ ตามสาขาวิชาที่เปิดสอนให้สูงขึ้น ศึกษาในระดับที่สูงกว่าปริญญาตรีให้มากขึ้น เพื่อจะได้สอนนักศึกษาเหล่านั้นได้ โดยไม่ต้องเชิญอาจารย์พิเศษจากภายนอกมาสอน ซึ่งสถานศึกษาควรให้ความสำคัญในเรื่องดังกล่าว เพราะการที่บุคลากรได้มีโอกาสพัฒนาตนเอง ถือเป็นการสร้างขวัญ กำลังใจ และมีผลต่อการพัฒนาการทำงาน จะนำมาซึ่งความเจริญก้าวหน้าของสถาบัน ดังนั้น ผู้บริหารควรตระหนักและให้ความสำคัญต่อการพัฒนาบุคลากร โดยวางแผนพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง และควรมีการสำรวจความต้องการพัฒนาของอาจารย์ เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้ตรงกับความต้องการพัฒนาของอาจารย์

2. จากการศึกษาความต้องการพัฒนาของอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา พบว่า อาจารย์มีความต้องการพัฒนาทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยขอเสนอแนะเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ ดังนี้

2.1 ด้านความรู้ในวิชาชีพ พบว่า อาจารย์คณะวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มีความต้องการพัฒนามากกว่าอาจารย์คณะวิชาอื่น ๆ เกี่ยวกับความรู้ความสามารถในวิชาชีพสูงขึ้น ความรู้ด้านเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอน การฝึกปฏิบัติการใช้เครื่องมืออุปกรณ์ที่ทันสมัย และ

แบบสอบถามปลายเปิดอาจารย์ให้ข้อเสนอแนะว่า ต้องการได้รับความรู้จากการสัมมนาวิชาชีพ เฉพาะสาขามากที่สุด และต้องการได้รับความรู้จากการศึกษาดูงานรองลงมา ผู้บริหารวิทยาลัย พณิชยการ ทั้งกลุ่มเก่าและกลุ่มใหม่ ควรวางแผนให้อาจารย์ได้พัฒนาความรู้ดังกล่าวก่อน โดยเฉพาะอาจารย์สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ส่งเสริมให้อาจารย์ทุกคนะวิชาได้ศึกษาต่อ เข้าร่วม สัมมนา ฝึกอบรม อย่างน้อยปีละครั้ง เพื่อพัฒนาความรู้ วิธีการสอน และติดเครือข่าย internet ให้อาจารย์ได้มีโอกาสศึกษาค้นคว้าหาความรู้ที่ทันสมัยในวิชาที่สอนต่าง ๆ ด้วยตนเอง

2.2 ด้านความรู้ที่เกี่ยวข้อง พบว่า อาจารย์ต้องการพัฒนาความรู้ในการใช้ เครือข่ายคอมพิวเตอร์ ความรู้ความสามารถเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนศิลปวัฒนธรรมของชาติ ความรู้เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยอาจารย์ คณะวิชาพื้นฐานต้องการพัฒนามากกว่าคณะวิชาการเลขานุการ และแบบสอบถามปลายเปิดให้ ข้อเสนอแนะว่า ต้องการได้รับความรู้ด้านการพัฒนาจิตใจ และความรู้ด้านมนุษยสัมพันธ์ ผู้บริหาร วิทยาลัยพณิชยการ ทั้งกลุ่มเก่าและกลุ่มใหม่ ควรสนับสนุนให้อาจารย์คณะวิชาพื้นฐานเข้ารับการ อบรมความรู้ดังกล่าว โดยอาจส่งอาจารย์ไปรับการอบรมตามหน่วยงานต่าง ๆ ที่จัดฝึกอบรม หรือจัดอบรมภายในวิทยาลัยเอง โดยให้อาจารย์ภายในวิทยาลัยเป็นวิทยากร หรือเชิญวิทยากร ภายนอกที่เชี่ยวชาญมาให้ความรู้ ส่วนการพัฒนาจิตใจ อาจจัดอบรมภายในสถานศึกษา หรือ ส่งอาจารย์เข้ารับการอบรมตามวัดต่าง ๆ ที่เปิดอบรมในวันหยุด หรือช่วงปิดภาคเรียน

2.3 ด้านความสามารถในการถ่ายทอด พบว่า อาจารย์มีความต้องการพัฒนาความ สามารถในการใช้เทคนิคการสอนสมัยใหม่ การนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาช่วยสอน และแบบ สอบถามปลายเปิดให้ข้อเสนอแนะว่า ต้องการได้รับความรู้ในการสร้างชุดช่วยสอน (CAI) ซึ่ง ผู้บริหารวิทยาลัยพณิชยการ ทั้งกลุ่มวิทยาลัยเก่าและกลุ่มวิทยาลัยใหม่ ควรวางแผนและสนับสนุน งบประมาณในการส่งบุคลากรเข้ารับการอบรม หรือเชิญวิทยากรภายนอกมาอบรมภายในสถาน ศึกษา พาอาจารย์ไปศึกษาดูงานตามสถาบันหรือหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อช่วยให้อาจารย์ได้รับ ประสบการณ์ตรง และได้รับความรู้ที่ทันสมัย ตลอดจนสามารถสร้างชุดช่วยสอนซึ่งจะมีประโยชน์ มากในการเรียนการสอน ห้องสมุดควรจัดหาหนังสือใหม่ ๆ เกี่ยวกับความรู้ในวิชาชีพครู เพื่อให้ อาจารย์ได้ศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม เมื่อส่งอาจารย์ไปรับการอบรมมาแล้ว ควรให้นำความ รู้ที่ได้รับมาเผยแพร่ต่ออาจารย์ในวิทยาลัยและลงมือปฏิบัติจริงโดยอาจจะให้คณะวิชา คอมพิวเตอร์ธุรกิจ เป็นแกนนำ เพราะมีเครื่องมือและอุปกรณ์พร้อมแล้ว

5.6.2 ข้อเสนอแนะต่อกรมอาชีวศึกษา

จากผลการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอแนะ ดังนี้

1. สนับสนุนให้วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ทั้งกลุ่มวิทยาลัยเก่าและกลุ่มวิทยาลัยใหม่ จัดทำแผนพัฒนาบุคลากร ทำโครงการต่าง ๆ ที่สนับสนุนการพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง ทั้งระยะสั้น และระยะยาว
2. ส่งเสริมให้อาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ทั้งกลุ่มวิทยาลัยเก่าและกลุ่มวิทยาลัยใหม่ใหม่ ที่ยังไม่มีวุฒิมัธยมศึกษาทางวิชาชีพครู เข้ารับการอบรม หรือศึกษาต่ออย่างรีบด่วน รวมทั้งสนับสนุนให้อาจารย์ศึกษาต่อในระดับสูงกว่าปริญญาตรีให้มากขึ้น
3. ให้สถาบันพัฒนาครูอาชีวศึกษา จัดฝึกอบรมและพัฒนาอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการด้านวิชาชีพเฉพาะสาขาทุกคณะวิชาอย่างสม่ำเสมอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ เพื่อให้อาจารย์มีความรู้ และทักษะ ด้านคอมพิวเตอร์ ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีใหม่ ๆ อยู่เสมอ

5.6.3 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษาความต้องการพัฒนาของอาจารย์วิทยาลัยอาชีวศึกษา ที่เปิดสอนสาขาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร
2. ศึกษาความต้องการพัฒนาตนเองในวิชาชีพครู ของอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา
3. ศึกษาเนื้อหาวิชาชีพ ที่สอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา

บรรณานุกรม

- กาญจนา คุณารักษ์. 2527. **หลักสูตรและการพัฒนา**. กรุงเทพฯ : เอกสารประกอบการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- การเจ้าหน้าที่ กอ. กรมอาชีวศึกษา. 2541. “รายชื่อข้าราชการ.” กรุงเทพฯ : กรมอาชีวศึกษา. เอกสารอัดสำเนา.
- กุลธนา ธนาพงศธร. 2538. **การบริหารงานบุคคล**. กรุงเทพฯ : เอกสารการสอนชุดวิชา หน่วยที่ 1 - 7 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- เกษมศรี พรหมภิบาล. 2538. “ผลของการสอนวิชาการออกแบบ 1 ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์กราฟฟิค ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย.” กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เกาะหลัก เจริญรุักษ์. พลเรือเอก. 2540. “การศึกษาเพื่อพัฒนาคนสำหรับสังคมไทยในสองทศวรรษหน้า.” กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานนายกรัฐมนตรี. เอกสารอัดสำเนา.
- จีระ หงส์ลดารมภ์. 2538. “การแข่งขันในโลกาภิวัตน์ = นัยต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์.” เอกสารประกอบการสัมมนาเรื่องเศรษฐกิจ การเมือง : ผลกระทบต่อทรัพยากรมนุษย์ (3 กุมภาพันธ์ 2538) : 1.
- ชวนพิศ นรเดชาพันธ์. 2525. “การเสนอโครงการพัฒนาคณาจารย์เพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการสอนศึกษากรณีเฉพาะมหาวิทยาลัยมหิดล.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชัยอนันต์ สมุทวณิช. 2540. “การศึกษาเพื่อพัฒนาคนสำหรับสังคมไทยในสองทศวรรษหน้า.” กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานนายกรัฐมนตรี. เอกสารอัดสำเนา.
- ชัยพจน์ รักษาม. 2542. “แหล่งเรียนรู้เพื่อเป็นคนรอบรู้” *วารสารวิชาการ* 2 (4) : 31 - 33.
- ชูชัย รัตนบุญญพงษ์. 2530. “การศึกษาการพัฒนาคณาจารย์ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฐีระ ประवालพฤกษ์. 2538. **การพัฒนาบุคคลและการฝึกอบรม**. กรุงเทพฯ : การศาสนา.
- ดิเรก พรสีมา. 2542. “การพัฒนาวิชาชีพครู : สภาพปัจจุบันและปัญหาวิชาชีพครูในประเทศไทย” *วารสารวิชาการ*. 2 (4) : 9 - 14.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ถวิล มาตรเยี่ยม. 2542. “คุณภาพครูกับคุณภาพการสอน” วารสารวิชาการ. 2 (4) : 1 - 8.
- ทองจันทร์ หงส์ดารมภ์. 2524. การพัฒนาการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ :
 วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธงชัย สันติวงษ์. 2537. การบริหารงานบุคคล. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- นพมาศ วงศ์โสภณ. 2524. “ความคิดเห็นของผู้บริหารการศึกษาและครูเกี่ยวกับการพัฒนา
 บุคลากรในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตการศึกษาที่ 8.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นวลจิตต์ ชาวดีรติพงษ์. 2542. “การสอนโดยให้นักเรียนเป็นศูนย์กลาง แบบ CIPPA” วารสาร
 วิชาการ 2 (4) : 15 - 21.
- นิพนธ์ ศุขปรีดี. 2528. โสวัตต์ศึกษา. กรุงเทพฯ : แพร์พิทยา.
- นุชนาฏ ลีดิโกคา. 2539. “ความคิดเห็นของครูวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์ช่วย
 การเรียนการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ในระดับมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร.”
 วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิโรจน์ ไทยทอง. 2535. “แนวทางพัฒนาบุคลากรสาขาอุตสาหกรรมศึกษาในวิทยาลัยครู.”
 ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- บรรจง ชูสกุลชาติ. 2529. “การอาชีวศึกษาเพื่อคุณภาพในสถานการณ์ปัจจุบัน.” อาชีวศึกษา
 3 (พฤศจิกายน) : 27.
- บัณฑิต ล่ำซำ. 2540. “การศึกษาเพื่อพัฒนาคนสำหรับสังคมไทยในสองทศวรรษหน้า.”
 กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานนายกรัฐมนตรี.
 เอกสารอัดสำเนา.
- บุญส่ง ชีวจินตน์. 2538. “การศึกษาความต้องการพัฒนาครูช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างยนต์
 ของครูและผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์
 ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย,
 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- บุญญศักดิ์ ใจจงกิจ. 2519. เทคโนโลยีอาชีวศึกษาช่างอุตสาหกรรม. กรุงเทพฯ : สถาบัน
 เทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- ประไพ แสงเดช. 2542. “การศึกษาความต้องการพัฒนาวิชาการของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา
 ประเภทพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรม
 มหาบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ประกาศี อิมวนิช. 2539. “การศึกษาความต้องการพัฒนาตนเองด้านความรู้ในการปฏิบัติ
 งานของข้าราชการ สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ.” ปริญญาานิพนธ์การศึกษา

มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ปราโมทย์ โชติมงคล. 2535. "การบริหารงานบุคคล" การบริหารสำหรับผู้บังคับบัญชา รุ่น 6.

ทบวงมหาวิทยาลัย เอกสารประกอบคำบรรยาย.

พนัส หันนาคินทร์. 2526. การบริหารบุคลากรในโรงเรียน. กรุงเทพฯ : พิชฌเนศ.

_____. 2529. หลักการบริหารโรงเรียน. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.

พรศรี หนูสง. 2538. การศึกษาความต้องการวิธีการพัฒนาของครูและผู้บริหารโรงเรียน
เอกชนอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาการบริหาร
อาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

พลสันต์ โพธิ์ศรีทอง. 2540. "มองการศึกษาในยุคโลกาภิวัตน์." วารสารข้าราชการครู.

(ธันวาคม 39 - มกราคม 40) : 49.

พัชรินทร์ จำรูญโรจน์. 2527. "ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์เกี่ยวกับการพัฒนา
คณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน". วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต ภาควิชา
บริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พิพัฒน์ หิรัญญนิชยากร และคณะ. 2535. โปรแกรมช่วยในการเรียนการสอนระยะใกล้ "
วารสารฉบับพิเศษ ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ. กรุงเทพฯ :
ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ.

เพ็ญแข แสงแก้ว. 2538. การวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : ภาควิชาคณิตศาสตร์
และสถิติ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ไพฑูรย์ สีนลรัตน์. 2520. "ข้อสังเกตเกี่ยวกับการสัมมนาอาจารย์ในสหรัฐอเมริกา."

ข่าวสารพัฒนาอาจารย์ด้านการเรียนการสอน. (กรกฎาคม) : 9 - 13.

ภาวนา ชลาภิรมย์. 2541. "การศึกษาความต้องการการพัฒนาของอาจารย์สถาบันเทคโนโลยี
ราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล" วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยี
พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

ภิญโญ สาธร. 2523. การบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : ศ.ส. การพิมพ์.

_____. 2526. หลักการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช,

มนัส กัดดออยู่. 2537. "การศึกษาความต้องการกิจกรรมการพัฒนาคูและอาจารย์
สาขาวิชาช่างอุตสาหกรรมของวิทยาลัยเทคนิค กลุ่มอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียง
เหนือ." วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาบริหารอาชีวศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

- มานพ สุดสงวน. 2537. "การศึกษาความต้องการการพัฒนาของคณาจารย์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง." วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- เมธี ปิลันธนานนท์. 2533. การบริหารอาชีวะและเทคนิคศึกษา. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- _____. 2529. การบริหารงานบุคคลในวงการศึกษ. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- เย็น ภูสุวรรณ. 2540. "ผลของทางด่วนข้อมูลสารสนเทศต่ออภิมหาแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงสังคมโลก." วารสารส่งเสริมเทคโนโลยี. 24(134) : 129 - 134.
- เยาวภา พุกกะคุปต์. 2534. "การพัฒนาคณาจารย์-ภารกิจที่ต้องทำ." สารพัฒนาคณาจารย์ 1 (1) : 1-3.
- ราชสิทธิาราม, วิทยาลัยเทคนิค. วางแผนและพัฒนา. 2540. "ประเมินผลการอบรมเชิงปฏิบัติการการสร้างชุดสื่อช่วยสอน (CAI) ด้วยโปรแกรม POWER POINT." กรุงเทพฯ : วิทยาลัยเทคนิคราชสิทธิาราม. เอกสารอัดสำเนา.
- วรรธณ นาคเพชรพูล. 2536. "สภาพและปัญหาการพัฒนาบุคลากรในวิทยาลัยกลุ่มอาชีวศึกษาภาคใต้ สังกัดกรมอาชีวศึกษา." วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วัชรีย์ บุรณสิงห์. 2526. "ลักษณะครูที่ดี." เอกสารประกอบการสอน. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท. เอกสารอัดสำเนา.
- วันมูหะมัดนอร์ มะทา. 2540. "การศึกษาเพื่อพัฒนาคนสำหรับสังคมไทยในสองทศวรรษหน้า." กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี. เอกสารอัดสำเนา.
- วาสนา เปี่ยมไส. 2538. "คุณสมบัติและคุณลักษณะของครูสายอาชีพ ประเภทวิชาพาณิชยกรรม ที่ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาพึงประสงค์." วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- วิจิตร ศรีสะอ้าน. 2529. การพัฒนาการเรียนการสอน. รายงานสรุปการสัมมนาเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน. กรุงเทพมหานคร : โครงการพัฒนามหาวิทยาลัย ทบวงมหาวิทยาลัย.
- วิรัช กมุทมาศ. 2528. "หลักการอาชีวศึกษา." วารสารอาชีวศึกษา. 1 (สิงหาคม) : 48 - 50.
- วิศิษฐ์ ต้นธวัชณ์. 2541. "การศึกษาความต้องการพัฒนาของอาจารย์ช่างไฟฟ้า สังกัดวิทยาลัยเทคนิค กลุ่มอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ." วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยี

พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

ศิรินภา จามรมาน. 2535. **แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์**. เอกสารประกอบการบรรยายเรื่องการบริหาร
สำหรับผู้บังคับบัญชา รุ่นที่ 6, ทบวงมหาวิทยาลัย. เอกสารอัดสำเนา.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. 2538. **หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538**

ประเภทวิชาพาณิชยกรรม. กรุงเทพฯ : เอกสารอัดสำเนา.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. 2539. **หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540**

ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ. กรุงเทพฯ : เอกสารอัดสำเนา.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. 2540. **แนวทางการปฏิรูปการศึกษา พ.ศ. 2539 - 2550.**

กรุงเทพฯ : เอกสารอัดสำเนา.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. 2540. **หลักสูตรประกาศนียบัตรครูเทคนิคชั้นสูง พุทธศักราช 2540**

ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ. กรุงเทพฯ : เอกสารอัดสำเนา.

สมนึก กิจวรรณ. 2542. "ขวัญของครูอาจารย์ในวิทยาลัยอาชีวศึกษาและวิทยาลัยเทคนิค สังกัด
กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอม
เกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

สมบุญ วรรณษ์. 2540. "การศึกษาเพื่อพัฒนาคนสำหรับสังคมไทยในสองทศวรรษหน้า."

กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานนายกรัฐมนตรี.

เอกสารอัดสำเนา.

สมศรี มัชฌิมเศรษฐี. 2538. "การศึกษาความต้องการพัฒนาตนเองของครู-อาจารย์ โรงเรียน

เอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรม." วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหา
บัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

สุขวิช รังสิตพล. 2540. "การศึกษาเพื่อพัฒนาคนสำหรับสังคมไทยในสองทศวรรษหน้า."

กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานนายกรัฐมนตรี.

เอกสารอัดสำเนา.

สุโขทัยธรรมมาธิราช, มหาวิทยาลัย. 2531. **เอกสารการสอนการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในองค์กร**

หน่วยที่ 1 - 6. กรุงเทพฯ : สุโขทัยธรรมมาธิราช.

สุดาวรรณ เครือพานิช. 2542. "การศึกษาสภาพการนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในโรงเรียน."

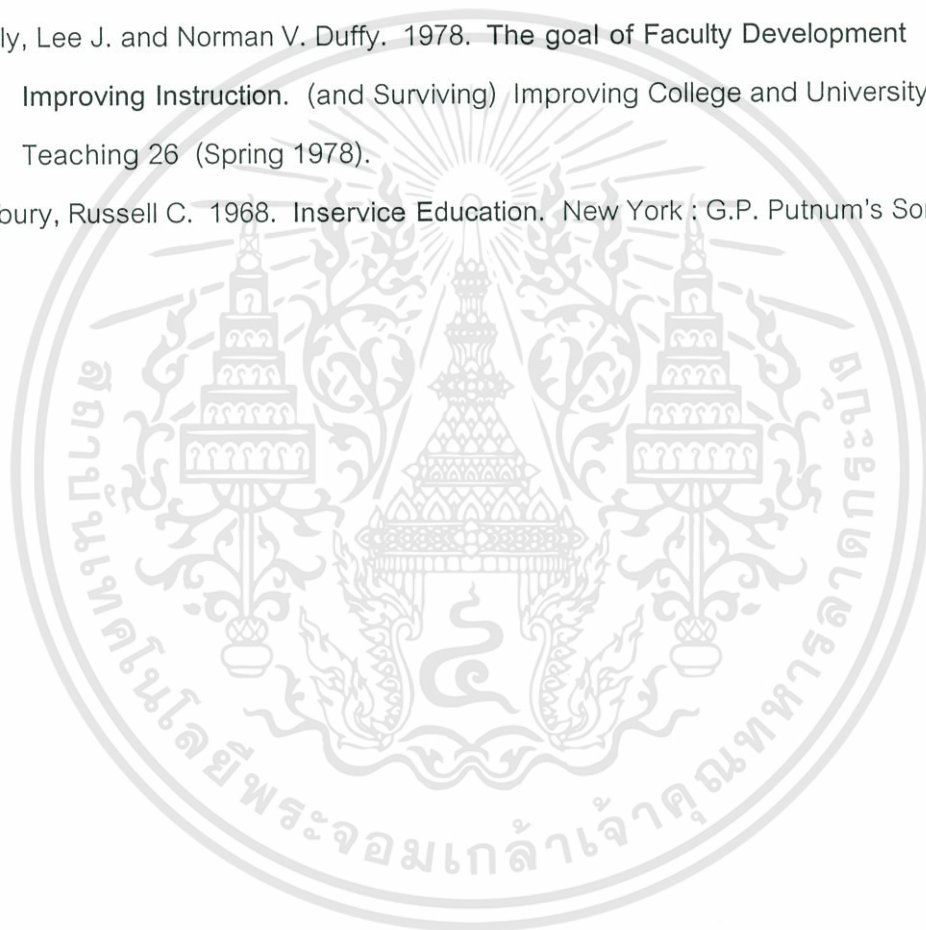
วารสารวิชาการ. 2 (4) : 43 - 51.

สุเมธ เดียววิเศษ. 2531. **การบริหารงานบุคลากรในโรงเรียน**. ชลบุรี : มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน.

- สุวัฒน์ นิยมคำ. 2530. "โครงการส่งเสริมและพัฒนาคณาจารย์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่."
 สรุปการดำเนินงานในรอบ 4 ปี (2526 - 2530). เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. 2533. **คุณลักษณะและพฤติกรรมของครูตามจรรยาบรรณ
 และวินัยตามระเบียบประเพณีของครู พ.ศ. 2526.** กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา
 ลาดพร้าว.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานนายกรัฐมนตรี. 2540. **แผนพัฒนาการศึกษา
 แห่งชาติ ฉบับที่ 8 พ.ศ. 2540-2545.** กรุงเทพฯ : อรรถพลการพิมพ์.
- สำนักงานพัฒนาคุณธรรม. กระทรวงศึกษาธิการ. 2534. **คู่มือการพัฒนาคุณธรรม.** กรุงเทพฯ :
 สำนักงานพัฒนาคุณธรรม กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักพัฒนาเทคนิคศึกษา. 2529. **เอกสารประกอบโครงการพัฒนาสื่อการเรียนการสอน
 ร่วมกับกรมอาชีวศึกษา.** กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- อมรวิชัย นาครทรรพ, (ผู้เรียบเรียง). 2540. **ความฝันของแผ่นดิน.** พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ :
 ตะวันออก.
- อรุณ ดวงสมัย. 2538. "ความต้องการการใช้ไมโครคอมพิวเตอร์ในการบริหารงานโรงเรียน
 ประถมศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดคณะกรรมการการศึกษา
 แห่งชาติ." วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อาชีวศึกษา, กรม. 2534. **หนังสือที่ระลึกครบรอบ 50 ปี กรมอาชีวศึกษา.** กรุงเทพฯ :
 แผนกวิชาช่างพิมพ์ วิทยาลัยสารพัดช่างพระนคร.
- อาชีวศึกษา, กรม. 2538. **หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538.** กรุงเทพฯ :
 กระทรวงศึกษาธิการ. เอกสารอัดสำเนา.
- อาชีวศึกษา, กรม. 2538. **สรุปรายงานการวิจัยเรื่องประสิทธิภาพของการอาชีวศึกษา.**
 กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- อาชีวศึกษา, กรม. 2540. **แผนพัฒนาอาชีวศึกษาระยะที่ 8 พ.ศ. 2540 - 2545.** .
 กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- อาชีวศึกษา, กรม. 2540. **ครบรอบ 56 ปี กรมอาชีวศึกษา.** กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา
 ลาดพร้าว.
- อาชีวศึกษา, กรม. 2541. **ครบรอบ 57 ปี กรมอาชีวศึกษา.** กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา
 ลาดพร้าว
- เอกชัย กี่สุขพันธ์. 2538. **การบริหาร ทักษะและการปฏิบัติ.** กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
 2 (4) : 43 - 51.

- Chandler, B. J. Powell Daniel and Harward, William R. 1971. Education and the new teacher. New York : Harper Row, Publishers.
- Gaff, Jerry G. 1979. The United States of America Toward the Improvement of Teaching. New York : Nichole.
- Gibson Oliver R. and Hunt Harold C. 1965. The School Personnel Administration. Boston : Hongton Miffen .
- Lawrence, Gordon. 1971. "Measure Teacher Competencies for the Middle School." The National Elimentary Principal. 3 (November).
- Mullally, Lee J. and Norman V. Duffy. 1978. The goal of Faculty Development Improving Instruction. (and Surviving) Improving College and University Teaching 26 (Spring 1978).
- Swanbury, Russell C. 1968. Inservice Education. New York : G.P. Putnum's Sons.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำสั่งคณะกรรมการคุศาศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ที่ กษ / 2541

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อ
และเค้าโครงวิทยานิพนธ์ของ นางสาวจิราภรณ์ มุขลาย

เพื่อให้การเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ของ นางสาวจิราภรณ์ มุขลาย เป็นไปด้วยความเรียบร้อย
และมีประสิทธิภาพ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อควบคุมและพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์
ดังต่อไปนี้

1. คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

อาจารย์อัฉรา	สีบสินธุ์สกุลไชย	ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์
ดร.ศิริพรรณ	ชมนุญ	ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

2. คณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

ผศ.ดร.เนาวรัตน์	วิไลชนม์	ประธานกรรมการ
ผศ.ดร.สมพร	ไชยะ	กรรมการประจำสาขาวิชา
ดร.ณรงค์	พิมสาร	กรรมการประจำสาขาวิชา
อาจารย์อัฉรา	สีบสินธุ์สกุลไชย	กรรมการ
ดร.ศิริพรรณ	ชมนุญ	กรรมการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 15 พฤษภาคม 2541

(รศ.ดร.ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์)

คณบดี

ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เรื่อง ผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ขอประกาศรายชื่อหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หลักสูตรครุศาสตร์
อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา ที่ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการ ดังนี้

ได้รับอนุมัติเมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม 2541

1. นางสาวจิราภรณ์ มุขลาย ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ความต้องการพัฒนาของอาจารย์
วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา” โดยมี อาจารย์อัจฉรา สืบสินธุ์สกุลไชย เป็นอาจารย์
ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ คร.ศิริพรรณ ชุมนุม เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ทั้งนี้ให้นักศึกษากันคว้าและเขียนวิทยานิพนธ์ โดยปรึกษากับอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์
ให้เสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนดในระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย

ประกาศ ณ วันที่ 4 สิงหาคม พ.ศ.2541

(รศ.ดร.มนัส สังวรศิลป์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ทม 1504/ 2530

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร.วราพรรณ น้อยสุวรรณ

ด้วยคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ นางสาวจิราภรณ์ มุขลาย ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ความต้องการพัฒนาของอาจารย์วิทยาลัยพัฒนศึกษาร สังกัดกรมอาชีวศึกษา”

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หวังในความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างยิ่ง และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรรณี ลีกิจวัฒน์นะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร 3268503-4 ต่อ 205

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สจล. โทร. 2663,2642
ที่ ทม 1504.7/2530 วันที่ 2๑ กรกฎาคม 2541

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน อาจารย์โอวาท พูลศิริ

ด้วยคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ นางสาวจิราภรณ์ มุขลาย ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ความต้องการพัฒนาของอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา”

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หวังในความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างยิ่ง และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

(ผศ.ดร.พรณี ลีกิจวัฒนะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

ที่ ทม 1504/ 2530

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒๑ กรกฎาคม 2541

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางมัลลิกามาศ พิณีไชย

ด้วยคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ นางสาวจิราภรณ์ मुखลาย ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ความต้องการพัฒนาของอาจารย์วิทยาลัยพัฒนศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา”

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หวังในความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างยิ่ง และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรณี ลีกิจวัฒน์นะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร 3268503-4 ต่อ 205

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504/ 2530

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒๙ กรกฎาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายสมนึก แดงสกุล

ด้วยคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ นางสาวจิราภรณ์ มุขลาย ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ความต้องการพัฒนาของอาจารย์วิทยาลัยพัฒนชกร สังกัดกรมอาชีวศึกษา”

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หวังในความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างยิ่ง และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรรณี สীগิวฒนะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร 3268503-4 ต่อ 205

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504/ 2530

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒๑ กรกฎาคม 2541

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร.ศานี สุวรรณพัฒน์

ด้วยคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ นางสาวจิราภรณ์ มุขลาย ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ความต้องการพัฒนาของอาจารย์วิทยาลัยพัฒนศึกษาร สังกัดกรมอาชีวศึกษา”

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หวังในความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างยิ่ง และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรณี ลีกิจวัฒน์นะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร 3268503-4 ต่อ 205

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504/ 2300

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

21 สิงหาคม 2541

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาทดลองใช้เครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี

ด้วย นางสาวจิราภรณ์ มุขลาย เป็นนักศึกษาปริญญาโท คณะครุศาสตร์
 อุตสาหกรรม หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา
 กำลังทำการวิจัยเพื่อเรียบเรียงวิทยานิพนธ์เรื่อง “ความต้องการพัฒนาของอาจารย์วิทยาลัย
 พณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา”

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรด
 พิจารณาอนุญาตให้นักศึกษา ได้ทดลองใช้เครื่องมือเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาของท่าน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์
 ของท่านมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรณี สীগิจวัฒน์นะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร.3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร 3268503-4 ต่อ 205

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504/ 2900

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

21 สิงหาคม 2541

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาทดลองใช้เครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอี่ยมละออ

ด้วย นางสาวจิราภรณ์ มุขลาย เป็นนักศึกษาปริญญาโท คณะครุศาสตร์
 อุตสาหกรรม หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา
 กำลังทำการวิจัยเพื่อเรียบเรียงวิทยานิพนธ์เรื่อง “ความต้องการพัฒนาของอาจารย์วิทยาลัย
 พณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา”

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรด
 พิจารณาอนุญาตให้นักศึกษา ได้ทดลองใช้เครื่องมือเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาของท่าน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์
 ของท่านมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรณี ลีกิจวัฒน์นะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร.3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร 3268503-4 ต่อ 205

ที่ ทม 1504/ ๖787

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๑๑ ตุลาคม 2541

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน อธิบดีกรมอาชีวศึกษา

สิ่งที่ส่งมาด้วย

1. คำโครงการวิทยานิพนธ์
2. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและคำโครงการวิทยานิพนธ์
3. รายชื่อสถานศึกษาที่ต้องการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

ด้วย นางสาวจิราภรณ์ มุขลาย ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา กำลังทำการวิจัยเพื่อเรียบเรียง
วิทยานิพนธ์เรื่อง “ความต้องการพัฒนาของอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา”
ซึ่งได้รับอนุมัติหัวข้อและคำโครงการวิทยานิพนธ์แล้วเมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม 2541

ในการทำวิจัยเรื่องนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษา
สังกัดหน่วยงานของท่าน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดพิจารณาอนุญาตให้
นักศึกษาทำการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาสังกัดหน่วยงานของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา
ณ โอกาสนี้ด้วย

(ผศ.ดร.พรณี ลีกิจวัฒน์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร. 3268503 - 4 ต่อ 205

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายชื่อสถานศึกษาที่ต้องการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
 โดยนางสาวจิราภรณ์ มุขลาย

-
1. วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี
 2. วิทยาลัยพณิชยการเซตุน
 3. วิทยาลัยพณิชยการบางนา
 4. วิทยาลัยพณิชยการอินทราชัย
 5. วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิษณุโลก
-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0908/ ๒๖๐๘

กรมอาชีวศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ กทม. 10300

๒๖ ตุลาคม 2541

เรื่อง อนุญาตให้ทำการศึกษาวิจัย

เรียน คณะคณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

อ้างถึง หนังสือคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ที่ ทม 1504/ 3787 ลงวันที่ 22 ตุลาคม 2541

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า นางสาวจิราภรณ์ มุขลาย นักศึกษาปริญญาโท คณะครุศาสตร์
อุตสาหกรรม หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา มีความประสงค์จะ
แจกแบบสอบถามประกอบการวิจัยเรื่อง "ความต้องการพัฒนาของอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรม
อาชีวศึกษา" รายละเอียดทราบแล้วนั้น

กรมอาชีวศึกษาพิจารณาแล้วอนุญาตให้นักศึกษาดังกล่าวดำเนินการแจกแบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูล
ในสถานศึกษา สังกัดกองวิทยาลัยอาชีวศึกษาได้

อนึ่ง แบบสอบถามที่กรมอาชีวศึกษาอนุญาตให้ใช้เก็บข้อมูล จะมีตราประทับและลายมือชื่อกำกับ
ที่มุมบนขวาทุกแผ่น เพื่อเป็นต้นแบบในการเก็บข้อมูลต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและกรุณาส่งผลงานวิจัยให้กรมอาชีวศึกษาทราบในโอกาสต่อไปด้วย
จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิวัฒน์ เศรษฐฐานนท์)

ศึกษานิเทศก์ 7 รักษาการในตำแหน่ง

หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์

ปฏิบัติราชการแทน อธิบดีกรมอาชีวศึกษา

กองวิทยาลัยอาชีวศึกษา

โทร. 282-9357 , 282-2549 ต่อ 1600-13

โทรสาร 282-9357 ต่อ 1610

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0908/ 2013

กองวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ กทม. 10300

26 ตุลาคม 2541

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี

ด้วยกรมอาชีวศึกษาได้พิจารณาอนุญาตให้ นางสาวจิราภรณ์ มุขลาช นักศึกษาปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง แจกแบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูลจากอาจารย์ในวิทยาลัยพณิชยการ เพื่อการวิจัยเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ความต้องการพัฒนาของอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา "

กองวิทยาลัยอาชีวศึกษาจึงขอให้สถานศึกษาอำนวยความสะดวกในการจัดเก็บข้อมูลดังกล่าวข้างต้น ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการศึกษาและเปรียบเทียบความต้องการพัฒนาของอาจารย์ วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษาต่อไป

อนึ่ง แบบสอบถามที่กรมอาชีวศึกษาอนุญาตให้ใช้เก็บข้อมูล จะมีตราประทับและลายมือชื่อกำกับที่มุมบนขวาทุกแผ่น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและเมื่อดำเนินการเสร็จเรียบร้อยแล้วกรุณาส่งคืนแบบสอบถามกับบุคคลดังกล่าวด้วย จักขอบคุณมาก

ขอแสดงความนับถือ

(นางพินิจ สุรองชัย)

นักวิชาการศึกษา ระดับ 7 รักษาราชการแทน

ผู้อำนวยการกองวิทยาลัยอาชีวศึกษา

ฝ่ายพัฒนาการศึกษา (กลุ่มงานมาตรฐานการศึกษา)

โทร. 282-9357 , 282-2549 ต่อ 1600-13

โทรสาร 282-9357 ต่อ 1600

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0908/ 2013

กองวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ กทม. 10300

26 ตุลาคม 2541

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยพณิชยการเชตุพน

ด้วยกรมอาชีวศึกษาได้พิจารณาอนุญาตให้ นางสาวจิราภรณ์ มุขลาย นักศึกษาปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง แจกแบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูลจากอาจารย์ในวิทยาลัยพณิชยการ เพื่อการวิจัยเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ความต้องการพัฒนาของอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา "

กองวิทยาลัยอาชีวศึกษาจึงขอให้สถานศึกษาอำนวยความสะดวกในการจัดเก็บข้อมูลดังกล่าวข้างต้น ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการศึกษาและเปรียบเทียบความต้องการพัฒนาของอาจารย์ วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษาต่อไป

อนึ่ง แบบสอบถามที่กรมอาชีวศึกษาอนุญาตให้ใช้เก็บข้อมูล จะมีตราประทับและลายมือชื่อกำกับที่มุมบนขวาทุกแผ่น

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดทราบและเมื่อดำเนินการเสร็จเรียบร้อยแล้วกรุณาส่งคืนแบบสอบถามกับบุคคลดังกล่าวด้วย จักขอบคุณมาก

ขอแสดงความนับถือ

(นัยพินิจ ชูรงค์ชัย)

นักวิชาการศึกษา ระดับ 7 รักษาราชการแทน

ผู้อำนวยการกองวิทยาลัยอาชีวศึกษา

ฝ่ายพัฒนาการศึกษา (กลุ่มงานมาตรฐานการศึกษา)

โทร. 282-9357 , 282-2549 ต่อ 1600-13

โทรสาร 282-9357 ต่อ 1600

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0908/ 2013

กองวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ กทม. 10300

26 ตุลาคม 2541

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยพณิชยการบางนา

ด้วยกรมอาชีวศึกษาได้พิจารณาอนุญาตให้ นางสาวจิราภรณ์ มุขลาย นักศึกษาปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง แจกแบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูลจากอาจารย์ในวิทยาลัยพณิชยการ เพื่อการวิจัยเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ความต้องการพัฒนาของอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา "

กองวิทยาลัยอาชีวศึกษาจึงขอให้สถานศึกษาอำนวยความสะดวกในการจัดเก็บข้อมูลดังกล่าวข้างต้น ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการศึกษาและเปรียบเทียบความต้องการพัฒนาของอาจารย์ วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษาต่อไป

อนึ่ง แบบสอบถามที่กรมอาชีวศึกษาอนุญาตให้ใช้เก็บข้อมูล จะมีตราประทับและลายมือชื่อกำกับที่มุมบนขวาทุกแผ่น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและเมื่อดำเนินการเสร็จเรียบร้อยแล้วกรุณาส่งคืนแบบสอบถามกับบุคคลดังกล่าวด้วย จักขอบคุณมาก

ขอแสดงความนับถือ

(นายนิโง ชูรงค์ชัย)

นักวิชาการศึกษา ระดับ 7 รักษาการราชการแทน

ผู้อำนวยการกองวิทยาลัยอาชีวศึกษา

ฝ่ายพัฒนาการศึกษา (กลุ่มงานมาตรฐานการศึกษา)

โทร. 282-9357 , 282-2549 ต่อ 1600-13

โทรสาร 282-9357 ต่อ 1600

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0908/ 2013

กองวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ กทม. 10300

26 ตุลาคม 2541

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยพณิชยการอินทราชัย

ด้วยกรมอาชีวศึกษาได้พิจารณาอนุญาตให้ นางสาวจิราภรณ์ มุขลาย นักศึกษาปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง แจกแบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูลจากอาจารย์ในวิทยาลัยพณิชยการ เพื่อการวิจัยเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ความต้องการพัฒนาของอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา "

กองวิทยาลัยอาชีวศึกษาจึงขอให้สถานศึกษาอำนวยความสะดวกในการจัดเก็บข้อมูลดังกล่าวข้างต้น ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการศึกษาและเปรียบเทียบความต้องการพัฒนาของอาจารย์ วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษาต่อไป

อนึ่ง แบบสอบถามที่กรมอาชีวศึกษาอนุญาตให้ใช้เก็บข้อมูล จะมีตราประทับและลายมือชื่อกำกับที่มุมบนขวาทุกแผ่น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและเมื่อดำเนินการเสร็จเรียบร้อยแล้วกรุณาส่งคืนแบบสอบถามกับบุคคลดังกล่าวด้วย จักขอบคุณมาก

ขอแสดงความนับถือ

(นงนัยพินิจ ชุธงชัย)

นักวิชาการศึกษา ระดับ 7 รักษาราชการแทน

ผู้อำนวยการกองวิทยาลัยอาชีวศึกษา

ฝ่ายพัฒนาการศึกษา (กลุ่มงานมาตรฐานการศึกษา)

โทร. 282-9357 , 282-2549 ต่อ 1600-13

โทรสาร 282-9357 ต่อ 1600

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0908/ 2013

กองวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ กทม. 10300

26 ตุลาคม 2541

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิษณุโลก

ด้วยกรมอาชีวศึกษาได้พิจารณาอนุญาตให้ นางสาวจิราภรณ์ मुखลาญ นักศึกษาปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง แจกแบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูลจากอาจารย์ในวิทยาลัยพณิชยการ เพื่อการวิจัยเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ความต้องการพัฒนาของอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา "

กองวิทยาลัยอาชีวศึกษาจึงขอให้สถานศึกษาอำนวยความสะดวกในการจัดเก็บข้อมูลดังกล่าวข้างต้น ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการศึกษาและเปรียบเทียบความต้องการพัฒนาของอาจารย์ วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษาต่อไป

อนึ่ง แบบสอบถามที่กรมอาชีวศึกษาอนุญาตให้ใช้เก็บข้อมูล จะมีตราประทับและลายมือชื่อกำกับที่มุมบนขวาทุกแผ่น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและเมื่อดำเนินการเสร็จเรียบร้อยแล้วกรุณาส่งคืนแบบสอบถามกับบุคคลดังกล่าวด้วย จักขอบคุณมาก

ขอแสดงความนับถือ

(นายพินิจ ชุรงชัย)

นักวิชาการศึกษา ระดับ 7 รักษาราชการแทน

ผู้อำนวยการกองวิทยาลัยอาชีวศึกษา

ฝ่ายพัฒนาการศึกษา (กลุ่มงานมาตรฐานการศึกษา)

โทร. 282-9357 , 282-2549 ต่อ 1600-13

โทรสาร 282-9357 ต่อ 1600

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามประกอบการวิจัย
เรื่อง
ความต้องการพัฒนาของอาจารย์
วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาความต้องการพัฒนาของอาจารย์ วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา เกี่ยวกับความต้องการพัฒนาใน 3 ด้าน คือ ความรู้ในวิชาชีพ ความรอบรู้ที่เกี่ยวข้อง และความสามารถในการถ่ายทอด

คำชี้แจง

แบบสอบถามชุดนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการพัฒนา 3 ด้าน ได้แก่

ความรู้ในวิชาชีพ

ความรอบรู้ที่เกี่ยวข้อง

ความสามารถในการถ่ายทอด

ตอนที่ 1

แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อความที่สอดคล้องกับความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ

- () ชาย () หญิง

2. วุฒิการศึกษาสูงสุด

- () ปริญญาตรี () สูงกว่าปริญญาตรี

3. วุฒิการศึกษาทางวิชาชีพครู (ครุศาสตร์/ การศึกษา)

- () มี () ไม่มี

4. อายุจริง

- () น้อยกว่า 30 ปี
 () 30 - 45 ปี
 () มากกว่า 45 ปี

5. ระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่สอน

- () ต่ำกว่า 10 ปี
 () 10 - 20 ปี
 () มากกว่า 20 ปี

6. วิทยาลัยที่ท่านสังกัด

- () วิทยาลัยพัฒนชกการธนบุรี
 () วิทยาลัยพัฒนชกการเซตุน
 () วิทยาลัยพัฒนชกการบางนา
 () วิทยาลัยพัฒนชกการอินทราชัย
 () วิทยาลัยพัฒนชกการบึงพระพิษณุโลก

7. คณะวิชาที่ท่านสอน

- () คณะวิชาพื้นฐาน
 () คณะวิชาสัมพันธ์ธุรกิจ
 () คณะวิชาการบัญชี
 () คณะวิชาการตลาด
 () คณะวิชาการเลขานุการ
 () คณะวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2

แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับความต้องการพัฒนาตนเองทั้ง 3 ด้าน

คำชี้แจง โปรดพิจารณา และเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง หลังข้อความที่ตรงกับความต้องการของท่านมากที่สุด

การกำหนดระดับความต้องการพัฒนามีเกณฑ์ ดังนี้

- 5 หมายถึง ระดับความต้องการพัฒนามากที่สุด
- 4 หมายถึง ระดับความต้องการพัฒนามาก
- 3 หมายถึง ระดับความต้องการพัฒนาปานกลาง
- 2 หมายถึง ระดับความต้องการพัฒนาน้อย
- 1 หมายถึง ระดับความต้องการพัฒนาน้อยที่สุด

ตัวอย่าง

ความต้องการพัฒนาด้านความรู้ในวิชาชีพ	ระดับความต้องการ				
	5	4	3	2	1
1. การพัฒนาความรู้ในวิชาภาษาไทย		✓			
2. การพัฒนาความรู้ในวิชาที่ทำการสอนอยู่ ในปัจจุบัน	✓				

ความหมาย

ข้อ 1 หมายถึง ความต้องการพัฒนาด้านความรู้ในวิชาชีพ อยู่ในระดับมาก

ข้อ 2 หมายถึง การพัฒนาความรู้ในวิชาที่ทำการสอนอยู่ในปัจจุบัน อยู่ในระดับมากที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้านความรู้ในวิชาชีพ	ระดับความต้องการพัฒนา				
	5	4	3	2	1
1. ความรู้เรื่องหลักสูตรในวิชาที่สอน					
2. ความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน					
3. ความรู้ความสามารถในวิชาชีพสูงขึ้น					
4. ความรู้ในการเขียนตำราหรือเอกสารประกอบการสอน					
5. ความรู้ด้านเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอน					
6. ศึกษาค้นคว้าข้อมูลที่ทันสมัยในวิชาที่สอน					
7. การมี กปฏิบัติการใช้เครื่องมืออุปกรณ์ ที่ทันสมัยในวิชาที่สอน					
8. ประสบการณ์ด้านการปฏิบัติงานในวิชาที่สอน					
9. ความรู้ในการวัดและประเมินผล การเรียนการสอนวิชาชีพ					
10. ความรู้ความสามารถในการตัดสิน การแข่งขันทักษะวิชาชีพ					

1. ความต้องการพัฒนาอื่น ๆ ที่ท่านเห็นว่าเหมาะสม

1.1

1.2

1.3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้านความสามารถในการถ่ายทอด	ระดับความต้องการพัฒนา				
	5	4	3	2	1
1. ความรู้และการฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับวิธีการสอนแบบต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับวิชาที่สอน					
2. ความสามารถในการใช้เทคนิคการสอนสมัยใหม่					
3. ความรู้และวิธีการกำหนดวัตถุประสงค์และจุดมุ่งหมายการเรียนการสอน					
4. ความรู้และวิธีการทำโครงการสอนและแผนการสอน					
5. ความรู้และเทคนิคการจูงใจในการเรียนการสอน					
6. เทคนิคการสร้างบรรยากาศในห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียน					
7. การนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาช่วยสอน					
8. การผลิตสื่อการสอนโดยใช้คอมพิวเตอร์					
9. ความสามารถในการสร้างข้อสอบที่ดี					
10. ความสามารถในการวิเคราะห์ข้อสอบเพื่อเก็บไว้ในธนาคารข้อสอบ					
11. เทคนิคการวัดผลและประเมินผลการเรียน					
12. เทคนิคการประเมินผลการสอนของผู้สอน					

3. ความต้องการพัฒนาอื่น ๆ ที่ท่านเห็นว่าเหมาะสม

3.1

3.2

3.3

ขอขอบพระคุณที่กรุณาตอบแบบสอบถามครบทุกข้อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ สกุล	นางสาวจิราภรณ์ มุขลาย
วัน เดือน ปีเกิด	9 สิงหาคม 2495
สถานที่เกิด	จังหวัดชัยภูมิ
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	100/329 ถนนรามอินทรา แขวงคันนายาว เขตคันนายาว กรุงเทพมหานคร
สถานที่ทำงาน	วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร
ตำแหน่ง	อาจารย์ 2 ระดับ 7
ประวัติการศึกษา	ปีการศึกษา 2515 สำเร็จการศึกษา ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชี จากวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี ปีการศึกษา 2516 สำเร็จการศึกษา ประกาศนียบัตรประโยคครูมัธยม สาขาการบัญชี จากวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี ปีการศึกษา 2520 สำเร็จการศึกษา การศึกษามัธยมศึกษา (ธุรกิจศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ปีการศึกษา 2542 สำเร็จการศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีพศึกษา จากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้